

SAMORASTNIK

(literarno in novinarsko glasilo predmetne stopnje)

OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA RAVNE NA KOROŠKEM

Fotografija: Žiga Kristijan Žigon iz 7. b, SOLZICE v Kotljah, delo učencev Srednje šole Ravne.

24. MAJ 2016

Dragi bralci in obiskovalci naše šolske spletne strani!

PRED VAMI JE ZBIREK VSEH BESEDIL IN VSEGA SLIKOVNEGA MATERIALA, KI SMO GA OBJAVLJALI SPROTI PO MESECIH KOT KRONIKO ŠOLSKEGA IN OBŠOLSKEGA ŽIVLJENJA RAVENSKIH PREŽIHOVCEV (s poudarkom na utripu dejavnosti ob pouku predmetne stopnje od 6. do 9. razreda).

V prvem delu so na 51 straneh zbrana ustvarjalna in poustvarjalna besedila učencev in učenk, v drugem delu pa se lahko sprehodite po 136 straneh dejavnosti, ki smo jih realizirali v šolskem letu 2015/2016.

Na predmetni stopnji smo v okviru predmeta Šolsko novinarstvo in interesne dejavnosti Literarno-novinarski krožek s šolskim glasilom Samorastnik v letošnjem šolskem letu v oktobru pripravili zloženko UTRIPA S TABORA ZDRAVIH ŠOL SLOVENIJE, v maju smo imeli pri nas na Koroškem srečanje šol s Prežihovim imenom in smo našim gostom podarili priložnostno GLASILO O NAŠEM KRAJU, junija pa smo ob koncu osnovnega šolanja pripravili še spominsko miniaturno GLASILO DEVETOŠOLCEV.

Mislim, da smo bili pridni in ustvarjalni, da si boste na osnovi preleta ustvarili pozitivno podobo naše šole in našega dela.

Vanja Benko, mentorica ŠNO in literarno-novinarskega krožka

Šestošolci in šestošolke iz b-razreda so razmišljali o svojih poteh (tudi v verzih).

Moja prehojena pot do danes je dolga, lepa, zanimiva. Je edina. Zame je kot križišče, ker vodi na različne konce.

vsaka življenjska pot se začne z rojstvom in do konca poti se zgodi veliko dobrega, veselega, zanimivega in tudi slabega. Ko umreš, se tvoja življenjska pot konča. Zato moraš znati izkoristiti vsak trenutek, ki ti ga življenje nudi.

Anže Mesner

Življenje se začne z rojstvom. Hvaležni bodimo staršem, ki so nam podarili življenje. Kot dojenčki se nismo mogli varovati sami in skrbeti sami zase. Rastli smo in še rastemo. Šli smo v vrtec, šolo, vsak dan smo se naučili nekaj novega. Rastle pa so tudi naše skrbi. Pri težjih odločitvah nam še vedno pomagajo starši. Posebej pomembna odločitev nas čaka tudi v 9. razredu, ko si bomo morali izbrati srednjo šolo, kasneje pa tudi svoj poklic. Jaz na primer razmišljam, da bi postal zobozdravnik. Rad bi imel tudi družino. Otroke bom naučil vse, kar bom znal. Ko bom star, verjamem, da bodo moji otroci poskrbeli zame, kot bom jaz prej poskrbel za njih.

Rok Plesnik

Življenje moje kot potok žubori,
včasih kakor jaz hiti,
drugič mirno boža skale,
da pod njimi lahko skrijejo se ribe male.

Tudi potok kdaj je deroča reka,
ko nebo ga razjezi,
si pot svojo naredi.
Zalije polja, travnike, ljudem grozi,
le sonce zlato spet ga umiri.

Jurij Pakar

Ko zjutraj se zbudim,
hitro iz postelje hitim,
da kombija ne zamudim.
V šolo vozim se po cesti,
ki ni podobna avtocesti,
polna je lukenj in prahu,
pozimi pa še strahu.

Monika Kristavčnik

Moja pot me vodi do branja različnih knjig in revij. Redno obiskujem knjižnico in si tam kaj izposodim. Rada berem, ker me to pomirja, sprošča, nasmeje in me tudi kaj nauči. Najraje berem pustolovske in fantazijske romane, smešne stripe o kavboju Luckyju Luku in knjige o Harryju Potterju. Z veseljem preberem tudi kakšno grozljivko pisatelja Thomasa Brezine. Vsako leto se prijavim na Cankarjevo tekmovanje. Želim si, da bi me ta pot pripeljala v deželo domišljije, kjer bi tudi sama napisala kakšno zanimivo knjigo.

Leoni Jošt

Moja pot od prvega do šestega razreda

Bil je septembrski dan, ko sem prvič stopil v šolo in začel igrati frulico. V razredu sem bil med najmlajšimi. Dobil sem veliko dobrih prijateljev. Naslednje leto sem frulico zamenjal s saksofonom. Tretje leto šolanja sem se naučil poštevanke. V četrtem razredu sem igral košarko in treniral plezanje. Lani sem naredil kolesarski izpit. Letos, ko sem že v šestem, smo dobili omarice in zelo prijazne učitelje.

Valentin Vito Robnik

Moja pot se zjutraj ob sedmih začne,
ko mama še vsega zasanjanega zbudi me.
Zagotovo mamin lepši je glas
kot budilkino brnenje ves čas.
Kosmiči, mleko in čokolada
so moja prva jutranja razvada.
Umivanje in oblačenje sta mi že navada,
le šolska torba zraven ne spada;
toda počitnic zdaj je konec,
veselo že kliče šolski nas zvonec.
Ko na urniku so slovenščina, angleščina,
matematika, naravoslovje, zgodovina in geografija,
me večkrat v želodcu zvija.
Malo boljše pri gospodinjstvu, tehniki in likovni je,
saj pri teh predmetih bolj razvedrim se;
da o športni vzgoji ne govorim,
saj tam resnično zaživim.

Ko pouk se konča,
rdeč šolski kombi domov me pelja.
Popoldne čaka še trening odbojke me,
na javorniški šoli naprezam se.
Za mano po navadi naporen je dan,
saj zvečer pred televizorjem sem ves že zaspan.
Hitro potegne svet me sanj,
ki prikliče mi nov dan.

Vid Ranc

S torbo na hrbtu spet v šolo hitim,
cilje si zastavljam
in redno jih opravljam.

Moja življenjska pot se je začela 4. novembra leta 2004 v Slovenj Gradcu. Bila sem priden dojenček, shodila sem z 11 meseci in tudi prvič stopila v vrtec, kjer mi je bilo lepo in zanimivo. Veliko smo risali, pisali, hodili na sprehode in ustvarjali. Leta 2009 sem začela s treningi gimnastike, katere obiskujem še danes. V tretjem razredu sem tri dni preživela v šoli v naravi na Kopah. V četrtem razredu nas je učiteljica Tanja Mavrel pričela ocenjevati s številčnimi ocenami. Konec šolskega leta smo skupaj odpotovali v Strunjan, kjer smo preživeli pet čudovitih dni. Sedaj obiskujem 6. b-razred. Imam veliko prijateljev, s katerim se dobro razumem.

Tijana Spasojević

Moja pot se je začela neko sončno oktobrsko nedeljo leta 2004. Tega obdobja se ne spomnim, a mama pravi, da sem bil večno lačen in malo zaspan. Najbolj zadovoljen sem bil v vozičku na dolgih sprehodih. Ker sem rad jedel, sem tudi hitro zrasel in odhlačal v vrtec. Prve dni so tekle debele solze, a hitro sem zaupal prijaznim vzgojiteljicam. In čisto prekratko je bilo brezskrbno obdobje vrtca. Ponosen sem s petimi leti odkorakal v prvi razred. In kar naenkrat sem že šestošolec. Zdaj so na vrsti obveznosti, skrbi in več učenja. Na svoji desetletni poti sem se srečal s skoraj vsemi prevoznimi sredstvi: od letala, ladje, vlaka, jadrnice, avta do kolesa. Upam, da me bo pot življenja peljala srečno naprej brez prevelikih ovinkov in ovir.

Val Polajner

Moja pot v šolo se začne,
ko sonce vstane.

Takrat se zbudim, pojem
in hitro v šolo odhitim.

Ko hodim po poti,
mi pogled uide med vrhove zelene,
ko jih pogledam in jim sledim,
skoraj na zebro zamudim.

Pogledam na obe strani,
da me nesreča ne doleti.
Hitro zdrvim na drugo stran,
da avtomobili ne čakajo zaman.

Po stopnicah en, dva, tri še malo
in šolski zvonec zazvoni.
Tako se moja pot konča,
začne se nova lekcija.

Manca Brdnik

Sodelovali smo na literarnem natečaju Društva invalidov Koroške.
Šestošolec Vid je o svojem dedku napisal pesem.

MOJ DEDA na invalidskem vozičku

MOJ DEDA JE ZAKON,
MOJ DEDA JE CAR,
ZAME ON JE PRAVI VLADAR.

ŽAL ŽE NEKAJ LET ZARADI BOLEZNI NA INVALIDSKEM VOZIČKU SEDI,
A KLJUB TEMU SE MENI PRAVI OPTIMIST ZDI.

INVALIDSKEMU VOZIČKU ŽE VSAKA MALA STOPNIČKA JE OVIRA,
ZAHTEVA PA SE TUDI PRILAGAJANJE IN STRPNOSTI VELIKA MERA.

DOMA BILO POTREBNO JE OKOLICO HIŠE PREUREDITI TAKO,
DA BI NJEMU GIBANJE V OLAJŠANJE BILO.

KO SI ZAŽELI,
SE Z ELEKTRIČNIM VOZIČKOM PO PODESTU SPUSTI
IN ŽE SE LAHKO V NARAVI SPROSTI.

DEDA MOJ SE S ŠPORTOM NI NIKOLI UKVARJAL,
KO IMEL JE ČAS, JE RAD KAJ IZ LESA USTVARJAL.
DELO NA KMETIJI JE VČASIH TEŽJE BILO
IN ZA ŠPORTNE IGRE NI DOSTI ČASA BILO.

Z DEDANOM DOBRO RAZUMEVA SE,
KLJUB TEMU DA KDAJ PA KDAJ Z MNENJI RAZHAJAVA SE.
A HITRO MI IZ IZKUŠENJ POVE,
KAJ ZAME JE DOBRO IN KAJ NE.

VEDNO GA RAD POSLUŠAM IN MU POMAGAM,
SAJ RADA SE IMAVA
IN DRUG BREZ DRUGEGA ŽIVLJENJA NE POZNAVA.

ŽELIM, DA DEDA OSTAL BI DOLGO PSIHIČNO ZDRAV,
DA Z INVALIDSKIM VOZIČKOM BI SI ŠE DOSTI KILOMETROV NABRAL.

Vid Ranc, 6. b

Šestošolci in šestošolke iz b-oddelka so ob izbranih korenih besed tvorili zgodbice besedne družine. Predstavljamo nekaj najizvirnejših.

Včeraj sem sklenila oditi v **knjižnico** in si izposoditi **knjigo**. Tam me je lepo pozdravila **knjižničarka**. Vprašala sem jo, kje je **knjiga** Peter Pan. Nisva je našli na polici, ker je blizu nje sedel **knjižni** molj. Povedal mi je, da je bil lačen, zato jo je pojedel. Nato je odletel do druge **knjižne** police in našel še eno **knjigo** Peter Pan. Lepo sem se mu zahvalila in odšla iz **knjižnice**.

Tijana Spasojević

Mladina se je zbrala, da bi **mlademu** fantu postavila **mlaj**. Za rojstni dan je dobil pasjega **mladička**. Plesali so okrog **mladega** drevesa in čakali na **pomlad** in na mesec v **mladem**. Veselili so se svoje **mladosti**.

Zala Pöck

Konjar je v **konjušnici** podkoval konja, a ta ga je brcnil. Na **konjsko** dirko so prišli ljubitelji **konj** in **konja** s poškodovanim **konjarjem** slikali.

Veronika Ridl

Pri likovni umetnosti smo se učili **barvne** kontraste. Pomislil sem na tople in hladne **barve**. Učiteljica nam je rekla, da moramo narisati čim bolj **barvito** sliko. Najprej sem

si ošilil **barvice** in se podal na delo. Mislim, da mi je celo nekako uspelo lepo prikazati to **barvitost**. **Pobarval** sem tudi ozadje. Moji risbi bi se lahko reklo „**Barvita** zgodba”. Najlepšo **barvno** sliko pa nam v vsakem letnem času naredi mati narava. Zunaj je zdaj prava jesenska **pobarvanka**. Ta **obarvanost** je zame najlepša.

Rok Plesnik

Bolnika so v **bolnišnico** pripeljali pozno v noč. Pregledal ga je dežurni zdravnik, sestra pa mu je dala injekcijo proti **bolečinam**. Dali so mu pižamo in ga sprejeli na oddelek za nalezljive **bolezni**. Ko se je zjutraj zbudil, je imel hud glavobol. **Prebolel** je že več **bolezni**. Zdaj je **zbolel** za pljučnico. Lahko, da bodo **bolečine** kmalu ponehale ali pa tudi ne. Močno je kašljal, kar je značilno za to **bolezen**. Spraševal se je, zakaj je **zbolel**. Vedel je, da bo moral dolgo počivati v **bolniški** postelji. Zdravniki so ga pravi čas odrešili njegove **bolezni**. Moral bo bolj paziti na svoje zdravje in prehrano, da ne bo spet **obolela** oseba.

Rok Plesnik

Jaka Zidar je zjutraj hudo **zbolel**, zato se je odpravil v **bolnišnico**. Na koncu poti je videl zidarje, ki so **bolnišnici** zidali prizidek. Enemu od zidarjev je padel zidak iz rok in hudo poškodoval Jaka. Zaradi hudih **bolečin** ga je **bolničar** odpeljal v **bolnišnico**. Čez dva tedna je ozdravel in na žalost se je moral posloviti od vseh **bolnikov**, s katerimi se je utegnil spoprijateljiti. Odšel je iz **bolniški** sobe in se odpeljal domov.

Anže Mesner

Danes smo šli v gostilno, da bi videli, kako **kuhajo** profesionalni **kuharji**. Vsi so v svojih **kuharskih** rokah držali **kuhalnico** in **kuhali** nadvse zanimive in okusne jedi. Iz **kuhinje** je prijetno dišalo. Najbolj pa mi je bilo všeč, kako so **kuharice** v slaščičarskem kotu **kuhale** in pekle sladice. Meni je bilo to zelo všeč, da sem doma kar **zakuhala** žličnike v juho in vse skupaj pomešala s svojo **kuharsko kuhalnico** v svojih **kuharskih** rokah.

Urša Večko

Na vrhu hriba stoji **šola**. **Šolani šolarji** jo vsak dan obiskujejo. Učijo se, kot predpisuje **šolski** sistem. **Šolniki** so ga natančno zapisali. Na tej **šoli** ni **šolnine**. **Šolarji** obiskujejo **obšolske** in **izvenšolske** dejavnosti. Učiteljice jih dobro **šolajo**.

Jurij Pakar

Po dolgi **igri** s svojim psom sem odšel v **knjigarno**. Kupil sem si **knjigo** o **igralcih** slovenske nogometne reprezentance. Ko sem prišel domov, se je mama vrnila iz **knjižnice**. Pokazal sem ji svojo novo **knjigo**. Na poti na **igrišče** sem opazil našo šolsko **knjižničarko**. Drugi dan sem šel v šolo in pri **književnosti** pokazal svojo **knjigo**. Sošolci so bili nad **knjigo** in opisi vseh **igralcev** navdušeni. Doma pa sem pogledal ponovitev **igre** Maribor proti Olimpiji, kjer so **igralci** veliko **preigravali** in dali tri gole.

Val Polajner

Tam nekje v **gozdu** je živel **gozdar**. Imel je veliko **gozdnih** živali, ki so ga imele rade. Živel je na **gozdni** jasi v **gozdni** hišici. Vsak dan je sekal drva za zimo. Hranil se je z **gozdnimi** sadeži. **Gozdar** je bil reven in imel je dva **gozdna** volka pri sebi, ki sta mu delala družbo. Nekega dne se je **gozdar zagozdil** med **gozdna** drevesa. **Gozdar** je klical na pomoč, vendar ga ni nihče slišal. Nato ga je slišal njegov **gozdni** volk, ki mu je pomagal. In vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Monika Kristavčnik

Učiteljica nam je dala domačo nalogo, da se moramo **naučiti** besedno družine. Ko sem prišla domov, sem se šla takoj **učit**, ker je bilo to zelo zanimivo. Ko sem končala, sem šla na **učno** uro harmonike. **Učitelj** me je zelo pohvalil, ker sem se zelo dobro **naučila**. Doma pa sem se ulegla na posteljo in se zatopila v zelo zanimivo knjigo.

Ana Zoja Dobnik

V nedeljo sva z mamo **kuhali** kosilo. Bili sva kot pravi **kuharici**. Mama je iz predala vzela **kuhalnico** in začela **kuhati**. Pogledali sva v **kuharsko** knjigo. Na koncu sva še

lepo pospravili in počistili **kuhinjo**. Želim postati odlična **kuharica** in se udeležiti kakšnega dobrega **kuharskega** tečaja.

Zala Potočnik

Ribič se je odpravil na **ribnik**. Za malico je imel **ribji** sendvič. Ko si je pripravil **ribiško** palico, je trnek in vabo vrgel v **ribnik**. V prvih petih minutah je ujel **ribo**, ki je bila velika in težka. Tisti dan ni ničesar več ulovil in zvečer se je odpravil domov. Naslednji dan je za kosilo jedel **ribo**.

Nejc Prevalnik

Voda je naše veliko bogastvo. Včasih so jo črpali iz **vodnjakov**. **Vodni** viri so različni. Do nas pripotuje po **vodovodnih** ceveh. Če se cev pokvari, pokličemo **vodovodarja**. **Vodovodni** inštalaterji imajo vedno veliko dela. Mogoče znajo popraviti tudi pokvarjen **vodomet**.

Leoni Jošt

Polona bo med počitnicami **odpotovala** v London. **Potovala** bo z letalom iz Ljubljane. **Pot** bo začela doma, od koder se bo z avtobusom peljala do letališča in spotoma kupila novo **potovalko** za to razburljivo **popotovanje**. Na letališču bo pokazala svoj **potni** list in druge osebne podatke. Na letalu bo sigurno veliko drugih **popotnic** in **popotnikov**, ki grejo na **potep** v London.

Ema Kotnik

V 6. a-razredu pa so ob domačem branju pisali o svoji družčini in dogodivščinah.

Jaz in moje prijateljice Tinkara, Melina in Teja smo družčina, ki se imenujemo TTAM. To so začetnice naših imen. Z našim razredom smo se odpravili v šolo v naravi. Ko smo prispeli, smo se najedli in odpravili do apartmajev. Namestili smo se in odšli plavat. Tam smo se razdelili v štiri skupine. Ko smo se odpravljali nazaj, smo se pošteno zadihali po tistih dolgih stopnicah. Tudi naslednji dan smo se odpravili plavat. Ko smo se vrnil, nismo našle ključa od apartmaja. Iskale smo ga, a ga nismo mogle najti. Pogledale smo v omare, pod postelje, nad rjuhe, nikjer ga ni bilo. Odločile smo se, da gremo povedat učiteljici. Videle smo nekoga, ki se je skrival. Postalo nas je strah. Učiteljica nas je vprašala, ali smo povsod dobro pogledale. Prišla nam ga je pomagat iskat. Pogledala je pod posteljo in tam je bil »skrit«. Začele smo sumiti, da nam ga je nekdo vzel. Čez par dni smo odšli domov. Še danes ne vemo, kaj se je v resnici zgodilo z našim ključem.

Ana Bobek

V moji družčini so: Alisa, Ema, Neža, Sara, Eva, Nika in moj pes Lola, ki je star 4 mesece. Sara ima psa, ki mu je ime Hopi. V moji družčini delamo veliko različnih stvari. Zdaj delamo bunker v gozdu. Moj pes Lola in Sarin pes stražita, Sara in Nika delata most čez potok. Eva in Alisa prinašata veje in listje, Ema in Neža gradita trdnjavo iz listja in vej, jaz pa nadzorujem delo, pomagam in prinašam stare in neuporabne čiste odeje. Delali bomo, dokler ne bo končano, da bomo lahko tam vsak dan. Zelo vesela bom, ko bo bunker dokončan.

Tija Tone

V moji družčini smo jaz, Teja, Melina in Ana. Pisala bom prigodo iz Strunjana. Šli smo v šolo v naravi. Zjutraj smo se odpeljali izpred letnega bazena. Peljali smo se vse do Strunjana. Ko smo prispeli, smo šli na kosilo. Tam so bili tudi šolarji iz Ptuja, ki so bili leto starejši od nas. Potem smo šli v hiše, jaz sem postala odgovorna za ključ. Veliko reči se je zgodilo v teh petih dneh. Še posebej zanimivo je postalo, ko nam je Teja povedala, da nas ves čas gledajo fantje iz Ptuja. A že tretji dan se je zgodilo nekaj groznega, vendar zanimivega. Izginil nam je ključ. Iskale smo ga povsod: pod

posteljami, v kuhinji, po omarah in tudi v svojih kovčkih, pogledale smo tudi pod odejo in ne samo enkrat. Šle smo po učiteljico. Med tem pa se je ključ pojavil v hiši. Meni se je zazdelo, da se nekdo skriva za grmom ali za avtomobilom, ki je bil parkiran nasproti naše hiše. Pozabila pa sem napisati, da je bila v hiši tudi "zakleta postelja". Sumile smo, da je zaradi nje zbolela tudi Melina. Naslednji dan je Teja dobila pismo "Nogometša", ki smo ga tako poimenovali, ker je ves čas nosil nogometni dres. Ob prihodu na plažo se je Teja začela skrivati, ker jo je spet gledal ta Nogometša. No, to še zdaleč ni vse, kar se nam je zgodilo takrat v Strunjanu. 4. a-razred nam bo za zmerom ostal v lepem spominu.

Tinkara Oder

MOJA DRUŠČINA – Super Tim

Bil je lep dan, bratranec in jaz sva se dolgočasila v hiši. Naenkrat se je on spomnil, da bi naredili hišo na drevesu. Poklicala sva druge prijatelje. Ob poti smo dali ime družini Super Tim. Iz delavnice smo vzeli kladiva in žblje. Narezali smo les in dali za tla, za stene smo dali listje. Nato smo v hiški jedli sendviče.

Đorđe Simaković

Imam prijateljico Špelo. Bila je sobota. Tisto soboto je Špela prišla k meni in pri meni tudi prespala. Skupaj sva po računalniku gledali film Zakleta bajta. Z nama ga je gledal tudi moj brat. Imeli smo se zelo lepo.

Naslednje jutro, ko sva vstali, sva malo gledali televizijo. Nato sva se oblekli in odšli nahraniti moja dva hrčka, Stuarda in Mimija. Potem sva začeli delati herbarij za šolo. Prejšnjo nedeljo sva že z mojim dedkom nabrali rože. S Špelo sva jih očistili, obrezali in dali v kurilnico sušiti za cel teden. Zdaj v soboto pa sva jih prilepili na papir in dali v mapo. Zelo sva se zabavali. Malo prej pa sva se igrali tudi družabne igre. Na žalost nama je čas prehitro minil.

Ko je prišla Špelina mama, sva se morali posloviti. Želim si, da bi Špela še večkrat prišla k meni.

Manca Sedar

In za konec koledarskega leta še pravljica šestošolca Maksima Ilića. Morda v zimskem času srečate v našem mestnem bazenu zlato ribico in ...

NORE DOGODIVŠČINE ZLATE RIBICE MIRKO

Nekoč, pred davnimi časi, natančneje dva tedna nazaj, si je moj brat kupil zlato ribico, ki jo je poimenoval Mirko. Bila je najbolj nora ribica na svetu, saj je delala salte kot prava gimnastična zvezda. Nekega dne jo je brat Damjan peljal s sabo v bazen, čeprav mu mama ni dovolila in je ni in ni ubogal. Mirko je od veselja takoj skočil v vodo in se ves čas neznansko zabaval. Proti koncu dneva, ko je Damjan hitel domov, je pozabil na Mirka, a ta je to hitro opazil in je po kanalizaciji priplaval v domačo kuhinjo ter skočil v akvarij. Sreča, da je takšen akrobat in lahko skočil tri metre. Če tega ne bi znal, bi bil Damjan zelo žalosten, Mirko pa bi lepo plaval po bazenu in strašil ljudi.

SLOVENŠČINA, SLOVENŠČINA, SLOVENŠČINA

Samoglasnik, soglasnik več nista nam tuja,
branje pesmi in proze nam knjiga ponuja.

Voščilo, obvestilo pridno pisati vadimo,
tudi opis ter besedne družine že obvladamo.

Oseba, število, spol, sklon in čas,
od vsega najbolj zanimajo nas.

Stopnjevanje pridevnika je enostavno,
spreganje glagola še bolj zabavno.

Da med poukom dolgčas nam ni,
za to sklanjanje samostalnika poskrbi.

Pisatelji, pesniki, branje domače,
znanje kot pravljica v mislih nam skače.

Učiteljica trudi se za nas,
s poučnimi zgodbami krajša nam čas.

Brez slovenščine naše kulture ne bo,
zato na nas je, da jezik ohranjamo.

Rok Plesnik, 6. b

S pesmimi smo sodelovali na literarnem natečaju TIC Črna. Pisali smo na temo o KRALJU MATJAŽU. Jaš Završnik je v nedeljo, 31. 1., v Podpeci, kjer so nastale snežne umetnine, prejel 2. nagrado. Čestitamo mu, seveda tudi Leoni in Vidu, saj so vse tri pesmi dobre in aktualizirane.

KRALJ MATJAŽ, ZA MIR IN SLOGO ZDAJ JE ČAS

**V GORI PECI JE VOTLINA,
KJER ZA KAMNITO MIZO SPI KRALJ MATJAŽ.
RAD GA OBIŠČE PERKMAND'LC,
TA NAŠ RUDARSKI ŠKRAT,
KI VSE LJUDI IMA RAD.**

**MATJAŽA NIČ NE MORE PREBUDITI,
NE ČLOVEK, GROM IN NE POŽAR.
NE ODMAKNE SE OD SVOJE MIZE,
ČEPRAV JE ŽE STRAŠANSKO STAR.**

**MATJAŽ DNEVE IN NOČI TRDNO SPI,
A ENKRAT NA LETO SE LE PREBUDI.
TO JE TAKRAT, KO GRADIMO LEDENE GRADOVE MU MI,
KO LJUDJE SO IZ CELE SLOVENIJE V NAŠE KRAJE PRIŠLI.**

**POJDIMO ZDAJ V PRETEKLOST NAZAJ,
KO V DEŽELI BIL JE ŠE PRAVI PRAVCATI RAJ.
BIL JE MODER, DOBER IN PRAVIČEN VLADAR,
KRIVIC IN PREPIROV MED LJUDMI NI BILO NIKDAR.**

**ZATO LJUDJE DANDANES GOVORIJO,
NAJ PREBUDI SE KRALJ MATJAŽ,
NAJ ZDRUŽI VSE LJUDI, TO SI ŽELIJO,
ZA MIR IN SLOGO ZDAJ JE ŽE KONČNO ČAS!**

Jaš Završnik, 7. razred

Foto: Jasna Bezjak Završnik

LEGENDARNI JUNAK KRALJ MATJAŽ

BIL KRALJ MATJAŽ BOGAT JE MOŽ,
A V DUŠI SKROMEN, TIH, UBOG.

SE NEKEGA DNE POJAVIL STARČEK JE,
KI KRALJEVI KUHARICI SOL PONUJAL JE,
A KRALJ PRI TEM POSLU ZALOTIL GA JE.
MU STARČEK S SOLJO JE VOJNO NAPOVEDAL,
MATJAŽ PA GA JE ZAČUDENO POGLEDAL.
SPREJEL STARČKOV JE IZZIV,
DA BITKO ZA SOL BO DOBIL.

PRIDE KRALJ MATJAŽ S SVOJO VELIČASTNO VOJSKO NA GORO,
STARČEK BREZ VOJSKE GA JE ŽE ČAKAL TEŽKO.

MATJAŽEVA VOJSKA SE MU POSMEHUJE,
A STARČEK SE ZARADI TEGA NE HUDUJE.
KO ZAČNE KLICATI STRELE IN TOPOVE,
VOJSKA SKOČI POD BREGOVE.

MATJAŽEVI VOJSKI DOBRO NE BI ŠLO,
ČE GORE PECE BI NE BILO
IN VOJAKI BILI BI (PRE)HITRO OB SVOJO GLAVO.
JIM KRALJ UKAŽE UMIK V GORO,
KER PECA DOBIVALA JE KAPO NAD GLAVO.
TAKO SO VSI OSTALI UJETI V NJEJ,
V OSRČJU PECE – ZA VSELEJ.

MATJAŽ POLOŽIL JE UTRUJENO GLAVO NA KAMNITO MIZO,
TRUME VOJAKOV SO NA SKALAH ZASPALE.
POD GORO PECE ŠE VEDNO VSI SPIJO,
MORDA KDAJ NENADOMA SPET OŽIVIJO.
PRAVIJO, DA MATJAŽEVA BRADA OKOLI MIZE SE OVIJA
IN KO DEVETKRAT SE BO OVILA,
SE SLOVENSKA LEGENDA BO PREBUDILA.
TAKRAT NAM VLADAL KRALJ MATJAŽ BOŠ TI,
KI POSKRBEL BOŠ, DA NA SVETU POENOTENI NARODI BOMO VSI.

Vid Ranc, 6. razred

KRALJ MATJAŽ, PRIDI KMALU SPET MED NAS

KRALJ MATJAŽ SPI V SKRITI VOTLINI,
V PRELEPI MEŽIŠKI DOLINI.

TAM POD PECO SLADKO SPI,
NJEGOVA BRADA SE OKROG MIZE VRTI.

Z NJIM VOJAKI SO UTRUJENI ZASPALI,
SAJ SO S TURKI SE POGUMNO BOJEVALI.

O ČEM ZDAJ SANJA MOŽ VELIKI,
O TURKIH IN PORAZU V ZADNJI BITKI?

KO SE BRADA MU SEDEMKRAT OKOLI MIZE OVIJE,
PRED VOTLINO LIPA VZKLIJE.
KRALJ MATJAŽ SE PREBUDI,
DA PRAVIČNO LJUDSTVU VLADAL BI.

PREBUDIJO SE VOJAKI NJEGOVI ZVESTI,
KI POMAGAJO MU RED V DRUŽBO VNESTI.

REŠIL NAROD SVOJ BO TUJCEV IN TEPTANJA,
PODELIL NAM BO PRIJAZNOST IN GORO ZNANJA.

MNOGI OD DOMA BEŽIJO,
SAJ SI REVŠČINE NE ŽELIJO.

KO VIDI, KAJ DOGAJA SE PO SVETU,
SE MU UTRNE MISEL ZLATA:
»ČE BI VOTLINA BILA DOVOLJ VELIKA,
BI POSTALA DOM ZA VSE IN PIKA.«

BRIDKA ŽALOST GA OB TEM ZAJAME
IN SPET SPANEC GA PREVZAME.

OJ, PRELJUBI KRALJ MATJAŽ,
PRIDI KMALU SPET MED NAS!

OJ, PRELJUBI KRALJ MATJAŽ,
TVOJ TE NAROD ČAKAL BO,
TEBE IN TVOJO ALENČICO!

Sedmošolci so zapisovali nenavadne anekdote iz svojih dni.

NESREČA PA TAKA

Tega dogodka se v bistvu ne spomnim več prav dobro, a ravno dovolj za kratko zgodbo. Pred nekaj leti sem se odločil, da se bom šel vozit s skirojem. Bilo je sredi dneva po šoli, natančneje v juniju. Ravno ko sem se prvič pognal, da bi dobil zagon, so mi popustili tečajji na skiroju in krmilo se je zložilo. V loku sem zgrmel na tla ter se še naprej nekaj metrov drsal po kolenih. Hlače sem imel čisto raztrgane, na kolenih in komolcih mi je tekla kri, saj sem si na teh delih dobesedno »pobrusil« kožo. Moram reči, da ni niti približno tako bolelo kot takrat, ko je bilo treba rane razkužiti. Takrat se je po ulici slišal glasen jok in stok.

Jan Kokot

Ko sem bila še majhna, sem zelo rada smučala. Tako sem nekega dne peljala slalom. Ni šlo prav hitro, vendar sem se hotela ustaviti. Zapeljala sem v južni sneg, padla in si zlomila nogo. Zelo je bolelo in imela sem jo tri mesece v mavcu. Na srečo je sedaj noga zdrava in nimam več posledic.

Tjaša Kac

Nekega dne sem se vozil s skirojem. Bila je že tema. Kar naenkrat sem nerodno padel in si izpahnil ramo. Ob tem sem dobil še pretres možganov. Tri dni sem moral samo ležati. Nisem smel gledati televizije, niti telefona nisem smel uporabljati. Vse je zelo skrbelo. Četrty dan sem že spet norel po igrišču in se igral s prijatelji. Ampak to neljubo dogodivščino si bom zapomnil za vse večne čase. Naučil sem se: **Nikoli se ne vozi brez čelade**. Od takrat naprej si vedno nadenem čelado, še posebej takrat, ko sem na kolesu.

Teo Ovčar

JUHA IN SPANJE

Ko sem bila stara leto in pol, se mi je zgodilo naslednje. Jedla sem juho in zraven zaspala. Oče me je hranil z žlico, jaz pa sem le odpirala usta in zraven spala. Še danes lahko to vidim, ker so vse posneli in imamo dokaz o moji zaspanosti.

Maruša Danji

PSA

Bila sem še majhna, ko se mi je nekega dne zgodilo, da sem bila sama pred hišo in kar naenkrat sta se prikazala dva velika psa, ki sta me nepremično gledala. Seveda sem se ju ustrašila in začela kričati ter teči v hišo. Od tistega dneva me je bilo strah biti sama na dvorišču, ker sem mislila, da se bosta psa vrnila. Na srečo se je vse dobro izteklo.

Maruša Danji

Nekega dne sem od tete in strica izvedela, da bom dobila novega bratranca. Bila sem zelo srečna. Ta dan je bil eden izmed najboljših dni. Ko sem teto vprašala, kdaj ima rok, je moj dan postal še boljši, kajti teta je imela rok 11. junija, torej na moj rojstni dan. Ta dan sem napeto pričakovala, vendar nihče iz moje družine ni mislil, da se bo rodil na moj rojstni dan, ampak prej. In napočil je mesec junij in bližanje mojega rojstnega dne. Za nekaj trenutkov sem verjela družini in mislila, da se bo otrok res rodil prej. Bila je sredo, 10. junij. Ko sem prišla domov, sem poklicala strica, ki mi je povedal, da sem dobila novega bratranca Kristijana. Začela sem jokati od žalosti, ker se ni rodil na moj rojstni dan. Popoldne smo vsi skupaj odšli v bolnico. Takoj, ko sem ga zagledala, sem ugotovila, da ni važno, kdaj se je rodil, ampak da je zdrav. Danes je Kristijan star že 6 mesecev. Bolj bi me razveselilo, če bi se rodil na moj rojstni dan, da bi ga lahko skupaj praznovala.

Maja Marinković

NOVI ROLERJI IN ZLOMLJENA ROKA

Hodila sem v 4. razred in za pisanko sem dobila nove rolerje. Ker prej ni bilo prilike, sem jih preizkusila na velikonočni ponedeljek. Bila sem pri babici in dedku. Tam so bili tudi teta, stric, bratranec in sestrična. Bila sem neučakana in sem jih hotela preizkusiti takoj. S sestrično sva odšli ven in namesto da bi počakala, da bi prišli do parkirišča, sem si seveda rolerje obula takoj. Seveda sem padla na rit. Oprla sem pa se na desno roko in si jo zlomila. Sestrična je stekla po očeta, ki me je seveda kregal. Moja teta je sestra v bolnici, zato sem prišla na vrsto prej. Zdravnik mi je povedal, da imam verjetno zlomljene kosti, a to so morali potrditi z rentgenom. Šli smo v Slovenj Gradec. Tam so na potrdili, da imam zlomljeni obe kosti v zapestju. »Čez tri ure se vrnite, da pod narkozo poravnamo kosti,« je rekel zdravnik. Šli smo domov, čez ti ure pa spet v

bolnišnico. Ko sem prišla na vrsto, mi je zdravnica neko čudno belo tekočino vbrizgala v roko in v hipu sem zaspala. Ko pa sem se zbudila, sem na roki imela mavec, kar je pomenilo nič pisanja in strogo mirovanje, torej tudi nič športa zame, ooooojjjjooooojjjjjj.

Neja Šumnik

Lansko leto sem bil na pripravah za tek na smučeh. Zvečer smo se razporedili po sobah, mešano fantje in punce skupaj. V eni sobi nas je bilo okoli dvajset. Vedno smo zaspali šele okoli enih ali dveh. Enkrat sem zaspal že ob polnoči. Starejši fantje so mi na roko namazali zobno pasto in ko sem se zjutraj zbudil, sta me dva gledala in se mi smejala. Ko sem si pomel oči, sem dobil zobno pasto v oko, kar seveda ni bilo prijetno.

Nejc Štern

JAHORINA

Bilo je zvečer, pozno po smučanju, ko smo se skupaj z mamo, atijem, babico in dedkom odpravili na večerni sprehod.

Kepali smo se, se potiskali, smejali in se »noro« zabavali. Vse je bilo super, dokler me mama ni kar naenkrat potisnila. Padel sem, a so vsi mislili, da se bom hitro pobral in ji vrnil. Čakali so, potem pa jih je zaskrbelo in so me šli iskat. Nikjer me niso našli, zato je ata mami rekel, naj mu pokaže točno mesto mojega padca. Mama mu je pokazala in on je videl, da je tam potok z veliko vode. Hitro je skočil in začel plavati, da bi me našel. Nikjer me ni bilo. Naenkrat pa ven pogleda ena mokra oranžna glava in zakliče: »Pomagajte mi!« Vsi so stekli tja in me rešili.

Tisti dan je moj ati preizkušal svoje plavalne sposobnosti.

Žiga Kristijan Žigon

Zgodilo se je v šoli v naravi v Fiesi. Imeli smo orientacijski dan. Razdeljeni smo bili v skupine, Bila sem v skupini č. Dobili smo nalogo, da izmerimo temperaturo morja. Javila sem se, da jo bom za našo skupino izmerila jaz. Odpravila sem se do stopnic, ki so vodile v morje. Učiteljica nas je prej opozorila, da drsi in da moramo paziti. Na

zadnji stopnici pa mi je spodrsnilo in sem padla v vodo. Hitro sem se stekla posušit v hotel. Nič zato, da sem bila mokra. Nisem bila edina.

Zala Oderlap

Ko sem bil majhen, smo velikokrat šli na družinski sprehod. Nekega dne mi je mama rekla, naj se oblečem, a je nisem slišal. Kot bi sedel na ušesih. Zato so odšli brez mene. Počakal sem nekaj minut, potem pa stekel za njimi. Ampak znašel sem se v težavah, saj nisem vedel, kam so šli. Prestrašeno sem jih iskal po ulici. Na srečo sem jih hitro našel, lahko pa jih tudi ne bi. Prisegel sem si, da take napake ne bom ponovil.

Nik Šater

Nekega dne mi je dedek rekel, da mi bo za rojstni dan kupil psa. Čez dva dni me je poklical, da gremo ponj. Hitro sem se oblekel in ga počakal. Ko je prišel, sem se usedel k njemu v avto in sva se odpeljala. V Velenju sva najprej kupila vinjeto, nato pa je že zvonil telefon lastnika psa. Povedal nama je, kje se morava peljati. Ko sva prišla do njih, sem najprej zagledal psičko, nemško ovčarko in ne koker španjela, nato pa osem malih kepic. Nisem vedel, katerega mladička bi si izbral. Naenkrat je eden od psičkov zalajal in sem rekel: »Ta bo moj.«

Na poti domov smo šli nekaj pojest in jaz sem vzel s sabo svojega novega prijateljčka. Ko pride natak, me je vprašal: »Kaj pa imaš ti na rami?« Odgovoril sem mu, da je pes, a mi ni verjel in je smeje dejal, da je lepa plišasta igrača. Nasmehnil sem se in si mislil svoje.

Tilen Gostenčnik

Prejšnje poletje smo s plezalnim taborom odšli kampirat v bližino Soče. Prvi dan smo se sprehajali ob reki, ki je bila zelo čista in zaradi tega videti plitva. Prišli smo do mostu, ki je povezoval obe strani reke. Bil je star in razmajan. Ko smo ga prečkali, je bil razgled prekrasen, ko pa sem pogledala navzdol, sem videla okrogle bele kamenčke vseh velikosti, nad njimi pa je tekla kristalno čista reka Soča. V tem trenutku se mi je zavrtelo v glavi. Še sreča, da sem se držala ograje. No, lahko bi se okopala in osvežila v čudoviti reki.

Emma Šuler

MODRA SVETLOBA

Bil sem nekje okoli tretjega razreda, ko sem se zvečer spravljaj spat. Ko sem odšel iz dnevne sobe v svojo sobo, sem zagledal modro svetlobo na stropu. Preletel me je grozen srh. Takoj sem stekel v dnevno sobo in povedal, kaj se je zgodilo. Nihče mi ni verjel kot po navadi. Mama je rekla, da gledam preveč filmov in da naj grem takoj spat. Mislila je, da hočem gledati televizijo, ampak jaz sem prestrašeno čepel pri vratih. Vsi so se začeli jeziti name. Nato je oče odšel z mano v mojo sobo. Nikjer ni bilo te modre svetlobe. Začel sem spet trditi, da je bila na stropu. Nihče me ni poslušal. Ko sem bil že v postelji, spet vidim to modro svetlobo za par sekund in zakličem: »AAAAAAA, MAMA!!!!!!« Mama priteče iz sobe in vpraša, kaj je bilo. Povem ji o svetlobi, a me ignorira. Zavijem se v odejo, čakam in naposled dočakam. Svetloba na stropu, jaz pogledam dol in vidim sestrin zmešani tablični računalnik, ki sveti zaradi pomanjkanja baterije.

Nauk: Nikoli ne sklepaj prehitro v temi.

Anže Verbovšek

PROSLAVA OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU, petek, 5. 2. 2016

V petek, 5. 2. 2016, smo na naši šoli imeli proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku, ki je potekala v znamenju umetnosti – pesmi in glasbenih točk, ki jih je izbrala učiteljica glasbe Tanja Krivec. Ker je zbolela, so se dekleta pod vodstvom devetošolke Hane organizirala in vse dni so vadile za nastop, ki so ga tudi lepo izpeljale.

Učiteljica Vanja Benko je napisala vezno besedilo, ki so ga brali Ema Šuler, Žiga Kristijan Žigon in Meta Djura.

Svečana prireditev se je pričela s himno. V besedilu smo poudarili pomen našega jezika, doma, domovine, ljubezni, svobode, prijateljstva, spoštovanja ... Zaključili smo z venčkom koroških pesmi.

Ne smemo pozabiti pohvaliti vseh nastopajočih in se zahvaliti prvošolčkom za lepo sceno.

Fotografirala: Janja Čebulj, vzgojiteljica

Fotografirala: Marija Mirnik, učiteljica

Žiga Obretan, 8. a

V letošnjem šolskem letu smo z osmo- in devetošolci brali in se poglobljeno pripravljali na **tekmovanje za Cankarjevo priznanje** tako, da **smo za šolsko tekmovanje brali, spoznavali in analizirali roman Miška Kranjca POVEST O DOBRIH LJUDEH**. Skupaj in individualno smo se pripravljali pod naslovom **DOMOVINA MED PLATNICAMI**. Za **področno tekmovanje** smo brali, spoznavali in analizirali sodoben mladinski roman **Vladimirja P. Štefaneca Sem punk čarovnica, Debela lezbijka in ne maram vampov**, z devetošolcem Gašperjem Kušejem, ki se je uvrstil na državno tekmovanje, pa sva nato vsebinsko, tematsko in motivno predelala oba romana, primerjala sporočilnost, zgradbo, jezik, slog pisanja, rabo pesniških sredstev s pomenskimi razlagami, vse to sva poskušala aktualizirati s svojim izkušenjskim svetom.

Na naši šoli se je šolskega tekmovanja, ki je bilo 9. decembra 2015, letos udeležilo le 5 učencev/učenk iz 8. razreda in le 4 iz 9. razreda. V primerjavi s prejšnjimi leti je število zelo upadlo. Mislim, da je vzrok v tem, ker morajo zadnja leta prebrati po dve obsežni knjigi, ju primerjati in se dejansko zelo poglobiti v jezik in literarno-teoretično znanje. Poleg tega so to običajno isti učenci, ki so uspešni tudi na drugih področjih in jim enostavno zmanjkuje časa za poglobljeno delo.

Bronasto Cankarjevo priznanje so osvojili 4 učenci; 2 osmošolca (Vid Nerad Rožej in Filip Dihpol) in 2 devetošolca (Gašper Kušej in Blaž Mager).

21. januarja 2016 je bilo regijsko/področno tekmovanje na SREDNJI ŠOLI NA RAVNAH. Osmošolec **Vid Nerad Rožej** in devetošolec **Gašper Kušej** sta oba

usvojila SREBRNO CANKARJEVO PRIZNANJE. Oba sta bila v regiji na 3. mestu, Gašper pa se je s 46 točkami uvrstil na državno tekmovanje, ki je bilo v soboto, 12. 3. 2016, v Hočah.

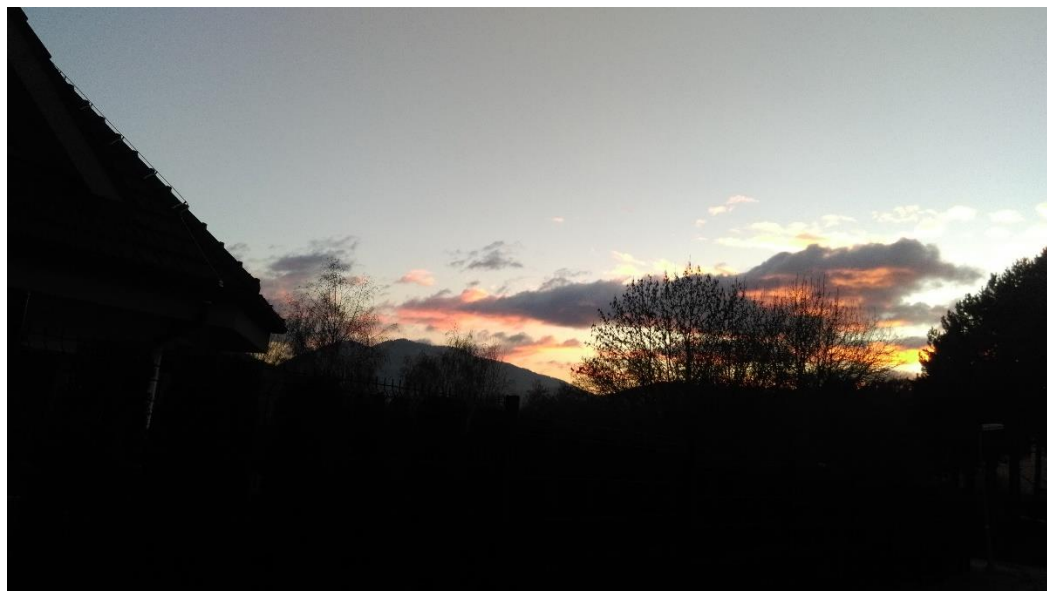

Foto: Nejc Prevalnik, 6. b

HUMORNE in DOMIŠLJIJSKE ZGODBE SEDMARJEV

Denar raste na drevesih

Zgodba se dogaja v velemestu, kjer bankir Franci Požeruški gleda trezor Marka Bogataja Vzvišenega. Ta potem toži banko, direktor Ervin Skopuški pa zagovarja Francija Požeruškega na sodišču.

Franci Požeruški: Nič kaznivega nisem naredil. Vse to je velika laž.

Mark Bogataj Vzvišeni: Ne delaj se nedolžnega. Videl sem te. Prav poželjivo si gledal moj trezor in obračal ključe.

Sodnik Jamolazec: Mir v dvorani! Nihče ni naredil ničesar narobe, dokler tega ne dokažemo. Za zatožno klop kličem Ervina Skopuškega.

Ervin Skopuški: Moj delavec ni naredil ničesar kaznivega, le čez pult je gledal trezor, da ne bi kdo denarja iz njega kradel.

Mark Bogataj Vzvišeni: Ni res! Gledal je tja, da bi se prepričal, da kdo drug ne bi vzel denarja, ki ga je hotel ukrasti prav on.

Sodnik Jamolazec: Mir v dvorani! Na zatožno klop kličem pričo tega zločina, Miho Sramežljivoviča.

Miha S.: (Ne pride.)

Sodnik Jamolazec: Miha Sramežljivovič! (jezno, nepotrpežljivo)

Miha S.: Kaj je? (boječe) Nočem priti.

Mark Bogataj Vzvišeni: A vidite, sodnik. Vsi so se obrnili proti meni. Zahtevam odkupnino, če ne, bom tožil še sodišče.

Sodnik Jamolazec (boječe): verjamem, da lahko rešimo ta problem. Miha Sramežljivovič, povej nam, kaj si videl.

Miha S.: Videl sem, kako je on gledal čez pult.

Sodnik Jamolazec: A nič več?

Miha S.: Zatem sem se skrtil, ker se je ta Bogatašar, ali kakor koli se že piše, tako razjezil, da so se kar stebri banke zatresli.

Mark Bogataj Vzvišeni: Ugovarjam, to ni res!

Sodnik Jamolazec: Če je pa tako, je ta primer zaključen.

Sodnik Jamolazec je Marku Bogataju Vzvišenemu dosodil kazen, da bo, ko bodo žgali njegov denar, skozi trezor to gledal z zavezanimi očmi in ušesi.

Jan Kokot, 7. b

Pasja sodba

Ljudje iz mesta se zberejo na glavnem trgu, da bi sodili Janezu in njegovemu psu Dinku.

Jaka Predikaka: Le kaj bomo z njima, saj za nič nista.

Matija Hudogled: Jaz nič ne rečem, razsodim to, kar pravite vi.

Jaka Predikaka: Jaz sem za najstrožjo kazen, saj je njegov pes Dinko hotel pregnati mojega mačka Fida iz mesta. Vem, da je to hotel, videl sem.

Janez Oderuški: (grobo): Ni res! Lažeš tako, kot pes teče.

Matija Hudogled: Mir vsi, tiho! (Utihnejo.) Moram izvedeti več.

Gospod Jamnik Hudopisk: Jaz vam vse povem. Res sem videl Dinka, ampak je samo ležal in sanjal o tem, kako bi Fida preganjal. Saj vsi vemo, da se še lastne sence boji, sploh pa je preveč prijazen in prepočasen za mladega in poskočnega Fida.

Matija Hudogled: No, s tem se pa strinjam.

Jaka Predikaka: Ugovarjam, kazen mora dobiti.

Matija Hudogled: Kakšno?

Janez Oderuški: Prosim vas, nikar!

Gospod Jamnik Hudopisk: Se strinjam z Janezom.

Jaka Predikaka: Hočem kazen, če ne, bom tožil vse, ki ste kakor koli vpleteni.

Matija Hudogled: Prav, potem bomo Dinka okopali v suhi vodi, Janez pa bo z zavezanimi ušesi poslušal njegove krike in cviljenje.

In tako se je tudi zgodilo.

Tjaša Kac, 7. b

Poletno sonce

Bilo je sončno poletno jutro. Brata Anej in Andraž sta se odpravljala na morje.

Anej: Aaaaaa, kako sem zaspan.

Andraž: Zbudi se, buhtl! Na morje gremo.

Anej: Shut up!

Andraž: Wake up stupit, hola hola hola. (Anej ga udari po rami.) You hit bike my grandma!

Medtem na drugi strani države.

Popek: Bavši? Bavši?

Bavši: Ka je?

Popek: Emanueli sem nastavil smack cam. Prepuščam ti čast, da jo požgečkaš pod nosom.

Bavši: No, to bi šlo. (Nagne se, da bi jo požgečkal, a ga ona s peno po obrazu.)

Bavši: Jao, sovražim punce!

Emanuela: Kaj si rekel?

Bavši: Da imam rad punce.

Emanuela: Idiot.

Popek: Danes gremo na morje, tako da se oblecita.

Ko prispejo.

Emanuela: Wow, kako je lepo! Že sosede imamo.

Anej: Dober dan! Ste vi naši novi sosedje?

Emanuela (zaljubljeno): Ja, smo.

Popek: Jaz sem Popek.

Bavši: Jaz sem Bavši.

Anej: Jaz pa zaspan.

Bavši: Kako ti je ime?

Anej: Anej.

Emanuela: To je lepo ime. Jaz sem Emanuela.

Andraž: Halo, a jaz sem pa kar pozabljen!?

Naslednji dan.

Anej: Aaaaa! Od kdaj spim s tabo?

Andraž: Od takrat, ko smo prišli v ta apartma.

Anej: Zvoni! A ne greš?

Andraž: Ne!

Anej: Potem grem pa jaz.

Emanuela: Greš z mano na plažo?

Anej: Ja, lahko. And... And... kje si?

Andraž (stari v obleki oz. v gvantu in osvaja Emanuelo): Kak si? Dobro, ne? Sem ...

Anej: Butelj!!! Kaj delaš? Zakaj osvajaš mojo punco? Mojo steno, joj ...

Emanuela: Nehaj me osvajati, Mrož! Mislim, Ambrož.

Andraž: Andraž, sem.

Emanuela: Tukaj sem, ker, ker ...

Anej: Zakaj?

Emanuela: Ker si mi všeč.

Anej: No, ...

Emanuela: In?

Anej: Da, samo da se spravim, takoj pridem. Andraž, pridi!

Andraž: Ne, pa če ...

Anej: Nič, pridi!

Emanuela: Si bil pa hiter.

Anej: Ja, kopalke sem imel gor za vsak slučaj, da me ne bi Andraž ponoči ukanil in me z jogijem vrgel v morje.

Emanuela: Haha! A je res mislil to naredit?

Anej: Ja, nikoli ne veš. Greva.

Na poti na plažo.

Anej (z ogledalom v roki): Joj, kako sem lep!

Emanuela: Ti se pa rad gledaš v ogledalo.

Anej: Ne, no ja, ampak gledam Andraža in tvoja brata, kako vohlarijo za nama. Naredil se bom, kot da bom bruhal. Potem bodo takoj šli.

Popek, Andraž, Bavši (vpijejo in stečejo proti apartmajem): Kaj, jek, fuj!

Anej: No, zdaj bova imela mir.

Ko prideta na plažo.

Anej: Kaj je tisto na nebu?

Emanuela: Zgleda kot asteroid. (Asteroid trči.)

Anej: Drek! (Vse je temno, a sčasoma se svetli.) No, kaj je to? Kje sem?

Andraž: Zbud se buhtl! Wake up stupit, hola hola hola!

Anej: Danes gremo na morje, ne?

Andraž: Ja!

Anej: To!!! Samo sanje so bile.

Andraž: Smack cam!

Puf, mu Andraž cofne peno v obraz.

Anže Verbovšek, 7. b

ŠESTOŠOLCI IN ŠESTOŠOLKE SO ZA DOMAČE BRANJE BRALI (KLASIKO), BEVKOVO MLADINSKO POVEST PASTIRCI. PO BRANJU SO ZAPISALI SVOJE MNENJE.

Zgodba je prijazna in polna pozitivne energije. Opisano je iskreno prijateljstvo, ki mu težko in revno življenje ne more do živenga. Prepričan sem, da bo knjiga navdušila vse bralce, ki imajo radi preproste mladinske povesti. Naučil sem se, da so si pripravljene odpustiti le pravi prijatelji.

Rok Plesnik, 6. b

Knjiga Pastirci mi je bila zelo všeč. Iz zgodbe lahko razberemo, kako težko je bilo življenje nekoč. Avtor nazorno prikaže, koliko odgovornosti so prevzemali že otroci in kako resno so morali pristopiti k delu. Na drugi strani pa je opisano njihovo tesno prijateljstvo, ki se je stakalo med delom na paši. Skrb drug za drugega in tovarštvo. Tudi mojim staršem je knjiga zelo všeč. Želita si, da bi se iz tovrstne literature z bratom tudi kaj naučila. Za začetek to, da le s pridnim in odgovornim delom ter spoštovanjem sebe in drugih lahko gradimo temelje za srečo. Ob tem pa nikakor ne smemo pozabiti na prijatelje, ki so nam v uteho in oporo v najtežjih in najlepših trenutkih.

Jurij Pakar, 6. b

Zame je ta knjiga najboljša od vseh, ki sem jih do zdaj prebral. Priporočam jo vsem bralcem. Jezikovno je zelo bogato napisana. Všeč mi je Bevkov slog pisanja. Tudi mojim staršem je zgodba zelo všeč.

Anže Mesner, 6. b

Knjiga ni najbolj po mojem okusu, saj raje berem sodobne romane in stripe. Film je bil dokaj dober, tudi igralci so svoje vloge dobro odigrali. Tudi mnenje drugih vrstnikov, ki so ga izrazili na spletu, je podobno mojemu. Priporočam, da knjigo vseeno preberete, saj vas bo popeljala v čas in odraščanje otrok brez tehnologije in stroge, drugačne vzgoje.

Leoni Jošt, 6. b

DEVETOŠOLCI PA SO OB DOMAČEM BRANJU (tokrat vezanem na modernista Ivana Cankarja) RAZMIŠLJALI O KRIVICAH, PONIŽANJU, REVŠČINI NEKOČ IN DANES, RAZOČARANJU ... Tako razmišljajo ...

Parkrat sem doživel, da me je prijatelj izdal. Takrat sem se počutil ponižano, prijatelja pa je bilo sram, saj je dobro vedel, kaj je narobe storil.

Skozi celo življenje pa me spremljala materina ljubezen, zato sem ji zelo hvaležen. Spremljajo pa me tudi spodbude bližnjih in nekaterih prijateljev. Zadovoljen sem s svojim življenjem. Pri ljudeh cenim, da jim lahko zaupam, da si pomagamo med seboj in da so se vedno pripravljeni pogovoriti.

Tilen Javornik

Mislím, da danes ne bi smeli biti več takšni ter bi si morali pomagati, saj bomo tudi mi nekega dne potrebovali pomoč. Pri ljudeh najbolj cenim dobroto, saj kot sem že povedal, si moramo ljudje pomagati. Ob Cankarjevih črticah sem se naučil, da moramo imeti radi svoje bližnje ter da moramo spoštovati to, kar imamo.

Dario Josipović

Nimam rad, če vidim, da je kdo koga užalil ali mu naredil krivico, saj ni lepo gledati, če se kdo krega ali te ne mara. Rad imam, če bi se vsi imeli radi in bi pomagali drug drugemu, še posebej tistim v stiski. Iz Cankarjevih črtic se nisem naučil prav veliko, saj govorijo o njegovem otroštvu. Razen tega, da moramo biti prijazni, spoštovati starše, pomagati drug drugemu, da moramo spoštovati druge in ceniti, kar imamo. In da je dolg vedno poplačan.

Žiga Večko

Krivice v današnji družbi, razočaranja in ponižanja se mi zdijo neumna, ti si to, kar si, nisi tak kot ostali. Zakaj bi bil ponižan za takšnega, kakršen si. Cenim, da so ljudje zabavni, prijazni in spoštljivi. Ob branju črtic sem se naučil, naj te ne bo sram, dosezi svoje cilje, bodi to, kar si, bodi priden, spoštuj, kar imaš in prišel boš daleč.

Januš Pokržnik

V današnji družbi ponižanje, krivica in razočaranje ostanejo dalj časa v spominu ljudi. Če si bil ponižan v družbi, se nekateri ljudje več dni norčujejo iz tebe, nekateri pa so do tebe prijazni. Ob branju Cankarjevih črtic sem se naučil, da če si reven ali ponižan, naj te to ne ovira pri doseganju zelenih ciljev in v tvoji prihodnosti.

Aljaž Ranc

Tudi danes se po svetu dogajajo krivice in revščina, vendar mi smo lahko veseli za vse, kar imamo. Zelo cenim, da so ljudje iskreni in da mi ne lažejo v obraz. Ob branju Cankarjevih črtic sem se naučila, da moram ceniti, kar imam, da naj cenim ljudi, ki me imajo radi in da naj osebam, ki jih imam rada, to pokažem, ker nikoli ne veš, kdaj se vezi končajo, saj je življenje kratko. Spoznala sem tudi, da naj verjamem vase in v svoje cilje in da naj se v življenju potrudim za lepšo prihodnost.

Neli Rajh

Vedno je potrebno govoriti resnico, ker če ne, to ni dobro za nikogar. Na tem bom tudi gradil svojo prihodnost in dosegal cilje, ki bodo zagotovo zelo visoko zastavljeni.

Alen Skledar

Jaz nimam nobenega pomanjkanja, ampak se zavedam, da so nekje ljudje, ki živijo v lakoti. Naučila sem se, da kar imam, moram spoštovati. In če nekaj daš, se ti bo tudi vrnilo.

Pia Stočko

Jaz pomanjkanja nimam in to tudi cenim, čeprav vem, da so na svetu tudi otroci, ki gredo večkrat v posteljo lačni. Naučila sem se, da kar imam, moram spoštovati in ko komu kaj pomagaš, to dobiš nazaj.

Tanja Vukolić

Moje mnenje o tem, kaj se dogaja po svetu danes, je to, da če ne bomo začeli reševati situacij na Zemlji, bomo uničili sami sebe. Tudi begunska kriza, ki zdaj grozi Evropi, je obojestranska. Državni voditelji zapirajo meje in se do beguncev obnašajo nedopustno, begunci pa za azil nočejo zaprositi nikjer drugje kot pa v Nemčiji. Svet je poln sovraštva in bolečine, zato izkoristimo svet takšen, kot ga imamo po nekaterih državah danes, preden ga ne bo več.

Matija Pandev

Pri ljudeh, ki so v moji bližini, cenim, da se mi opravičijo, če so koga prizadeli, in da so iskreni. Naučil sem se, da moramo v življenju znati odpuščati, če želimo mirno živeti skupaj.

Anže Bračko

Šestošolci in šestošolke so že pred koncem šolskega leta po rimanem vzorcu sanjali o poletju.

Zvečer spet poletim,
truden padem v sanje,
od sreče ves drhtim,
ko se potopim vanje.

Bliža se začetek poletja,
slišim vesel otroški krik,
polno je smeha in petja,
pomiri me morja dotik.

Rok Plesnik, 6. b

Zlijem se s poletjem,
ko zaspim in se potopim v sanje.
Kot misel drhtim in se pogrezam vanje.

Beseda poletje spremeni se v krik,
da občutim harmonijo petja
in nežen dotik.

Urša Večko, 6. b

Zaspana poletim v lepe sanje,
in se vživim vanje.
Moje sanje so sredi poletja,
ne slišim nobenega krika,
slišim le brezskrbno ptičje petje.

Emma Kotnik, 6. b

Kakor ptica poletim skozi divje sanje,
od vznemirjenja drhtim
in se zlijem vanje.

Sredi sončnega poletja
v nebo odmeva krik,
nikjer ni slišati ptičjega petja,
ampak le vetra mrzlega dotik.

Jurij Pakar, 6. b

Zvečer, ko zaspim,
poletim v sladke sanje
in potopim se vanje.
Vročča, dolga so poletja,
Veselim se domačega petja,
mamine topline in našega igranja.

Ana Zoja Dobnik, 6. b

Ko v spanje poletim,
se začno prijetne sanje.
Včasih od vznemirjenja drhtim,
ko globoko padem vanje.

Spominjam sončnega se poletja:
tam v daljavi galebov krik,
spominjam ptičjega se petja
in kako slan je morja dotik.

Leoni Jošt, 6. b

V nebo poletim,
ker verjamem v sanje,
kakor ptica drhtim
in pristanem vanje.

Čut poletja,
otroški krik,
lepega petja
čutim dotik.

Tijana Spasojević, 6. b

V nežnem vetru poletim,
ker verjamem v sanje.
Kakor roža drhtim,
ker verjamem vanje.

Veselim se poletja,
veselja krik,
veselim se ptičjega petja
in veselja polnega dotik.

Zala Potočnik, 6. b

Ko zaspim,
poletim v sladke, nežne sanje,
po cvetočih poljih drhtim
in se potopim vanje.

Ko se bliža dan poletja,
v meni prebudi se krik veselega in radostnega petja
in zbudi me en sam nežen mamin dotik.

Monika Kristavčnik, 6. b

Jaz na morje poletim,
začenjajo se zame dobre sanje,
po svobodi jaz drhtim
in globoko padem vanje.
Bliža brezskrbnost se poletja,
da slišim kakšen krik ptičjega petja
in sončev občutim dotik.

Vid Ranc, 6. b

Pozimi spim, pomladi poletim,
ker konča se zimovanje.
Takrat pričnejo se moje sanje.
Ko grem v naravo,
vsa drhtim,
naberem šopek cvetlic
in potopim se vanje.

Rada imam pomlad,
vendar se veselim poletja,
saj se spomnim na morje,
kjer ni poletja brez petja.

Ko pouk se jeseni spet začne,
že čutim zime hladen dotik.

Manca Brdnik, 6. b

Ko zvečer poletim in se poglobim v sanje,
čutim in drhtim, poglobljam se vanje.

Toplega poletja spomnim se,
tih kriki prečudovitega petja hladni so dotiki.

Veronika Ridl, 6. b

Zvečer kakor ptica poletim v sladke sanje,
kakor cvet drhtim in se razprem vanje.
V sanjah se veselim poletja,
slišim kriki
in tesnobo petja
ter prijateljski dotiki.

Anuša Sedovnik, 6. a

Čakam, da z neba poletim
in dotiki se v sanje mi prikrajo,
da drhtim in padem vanje.

To je užitek našega poletja
in čisto rahel kriki,
ki pride iz finega petja
in mi da mehki dotiki.

Špela Kušej, 6. a

Zvečer kakor ptica poletim v sladke in neskončne sanje.
Tam kakor roža drhtim
in se poglobim in razcvetim vanje.
Tam v sanjah vidim tri poletja,
a slišim le en krik.
Tam nikoli ne slišim petja,
vedno pa čutim en topel dotik.

Manca Sedar, 6. a

Zvečer v tiho noč poletim, v sladke sanje,
kakor metulj drhtim
in se zazrem vanje.

Vročina poletja,
glasen krik,
glas poletja
in nežen dotik.

Tija Tone, 6. a

Včasih proti modremu nebu poletim
in sploh ne vem, ali so to sanje,
od čarobnosti vsa drhtim,
tako globoko se pogreznem vanje.

Lahkoten vetrič nosi me skozi čas poletja,
v daljavi zaslišim otroški krik.
Ali niso to glasovi otroškega petja?
Ne, to so sanje,
to sanj je dotik.

Tinkara Oder, 6. a

Zdaj pa poletim prav v globoke sanje,
od veselja drhtim,
spet potujem vanje.

To je spanec s sredine poletja,
da me le ne prebudi krik,
niti nočem slišati petja,
dokler me ne zbudi mamin dotik.

Melina Kelaidis, 6. a

SAMORASTNIK devetošolcev generacije 2015/2016

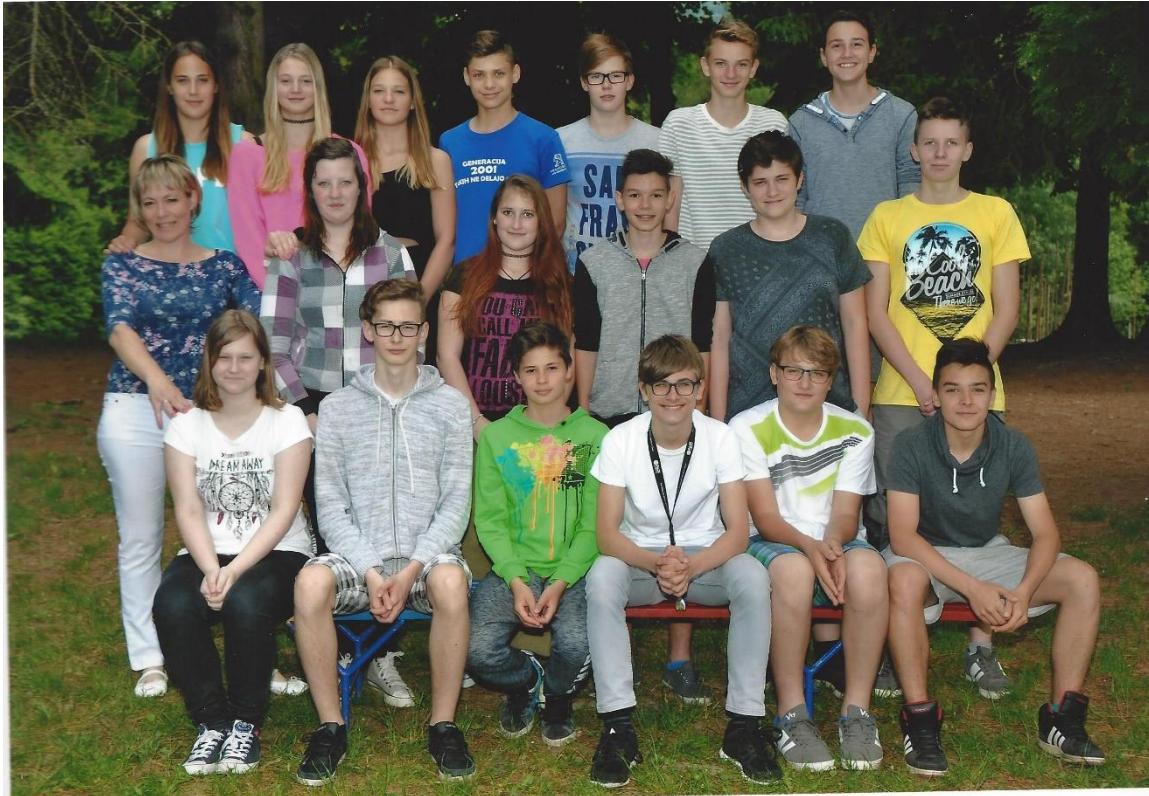
Ravne na Koroškem, junij 2016

DRAGI starši, skrbniki, učitelji in drugi, ki ste prehodili z nami osnovnošolsko pot! Naj se vam zahvalimo za vse, kar ste delili z nami: muke, žalost, razočaranje, smeh, veselje. Radi bi vam povedali, da vas imamo radi in vas spoštujemo. Brez vas naša pot ne bi bila taka, kot je bila. Hvala za potrpežljivost in vztrajnost, ker bi brez vas mogoče omagali. Hvala za čas, ki ste ga vložili v delo z nami. Hvala, da ste pozabili naše lumparije, našo navihanost in nepremišljenost.

**Vsem pristrčno bi se radi zahvalili,
saj mnogo pozornosti, potrpežljivosti, truda in razumevanja nam ste podarili.
Hvala vsem za brezskrbne osnovnošolske dni,
ki se jih bomo radi spominjali mi.**

9. A (razredničarka Saša Knez)

KRONIKA UČENCEV 9. a-razreda

Zala pleza v nebo, nabite roke ima zelo. Rada se smeji, z dobro voljo se okrog vrti.

Janja, o njej se mi sanja. Je mlada in lepa, ga žura kot slepa. Nagajivost in plavalna spretnost jo spremljata že celo večnost.

Domen nogomet v prvi ligi igra, gole zabija in se v pravega moškega razvija. Je malo zadržan, zato je velikokrat nezbran.

Delaven in priden poba je ta **Aljaž**, rad nogomet igra in matematiko zna. Metalurg bi rad bil, to mu je velik izziv.

Pandi vedno navihan je in nikoli zadržan, pogosto kakšna nagajiva pade mu na dan.

Nika ima modre oči. Vedno se smeji, četudi kako slabo oceno dobi. Srednje šole se veseli, da se kemije končno znebi.

Poki pravi giker je in rad rejda gejme vse. Pol pa kilce spet zgubi in spet na druge se jezi.

(V slovenščini sledi razlaga, da Poki igrce obvlada, če pa ne, z jezo ugasne vse.)

Bine velik je, včasih s čopkom na glavi v šolo prispe, sploh če športna na urniku je. On obožuje klarinet in ga vadi spet in spet.

Angleščina ji je zanimiva, matematika pa nagajiva. **Neža** Pavšer Štefančič želi cilje doseči in svoje stranke dobro postreči.

Naš **Miha** pravi piflar je, saj nemščina mu gre. Rad programer bi bil, zato matematiko se bo še in še učil.

Sirk veliko vzdevkov ima, učiteljca Alja Đeki kliče ga. Rokomet rajši kot šolo ima, ampak na trening se mu vseeno ne da.

Anže Bračko super računalničar je in rad heka hekerje. Košarka mu leži, a oddaljena trojka kar nekam se zgubi.

Alen rokometni golman je, žoge ustavi vse. Če pa ne, na soigralce jezi se.

Katja večinoma je razigrana in nikjer ni sama. Otroke rada ima, zato se bo v življenju z njimi še veliko bajžala.

Teo blontne lase ima in matematiko zna. Razredničarke nikoli ne zgreši, jo vestno pozdravlja in se ji smeji. Nogomet igra, v Lolu se ne da.

Pia v šolo prihiti, a naenkrat okamni, saj izve, da pouka danes ni. A to le enkrat se zgodi. Vedno se ji mudi domov, saj jo čaka hov hov hov.

Neli rada o fantih govori, nikoli slabe volje ni. Pred kratkim teta je postala, to zares ni šala.

Zgodovina **Tilnu** ne leži, skoraj ni trenutka, da se ne smeji.

Blaž na Tolstem vrhu živi in vsako jutro s prvim kombijem v šolo pridrvi. Se zgodi, da mu spanje tudi v šoli zadiši.

KONČNI IZLET.

Kam? K.D.A.J.?

Učenje.

Dobre ocene.

Kam naprej?

Strah. **SKRB.**

Prihodnost.

SANJSKA ŠOLA.

Pomoč staršev.

Odločitev pravilna?!

Pia Stočko in Tanja Vukolić

PRJAVNICE *za* SREDNJO ŠOLO *smo* že

izpolniš ...

SMO SE odločili PRAV

Mislim, da.

Sedaj nas **ČAKA** že valeta,

DA POSLOVIMO se.

Septembra *se naše poti* ločijo.

VSAK bo svojo *pot* odšel ...

Bomo prijatelji ostali?

SEVEDA *bomo*.

Devet let skupaj *smo* bili ...

Tega pozabiti *ne gre*.

Odgovornejši postajamo ...

Samostojnejši *že smo*.

Sami nikoli ...

SKUPAJ SMO V TEM.

STARŠI NAS PODPIRAJO.

Odločili prav smo se?

Neli Rajh

Pot je dolga, zelo težka,
veliko ljudi je razočaranih.
To ni moj cilj,
želimo si veliko,
ampak brez dela ni jela,
zato moraš delati, dati vse od
sebe.
Dobro delo, potovanje, veselje in
zdravje.
Živeti in ne se odreči.
Dot je cilj.
In cilj je zlat vrh,
kjer se vse spet začne.

Januš Pokržnik in Tilen Javornik

DOGAJANJE PRED VPISOM V SREDNJO ŠOLO.

DOLGČAS.

POOMEMBNO.

VPISOVANJE ZA NAŠO PRIHODNOST.

VEČ UČENJA.

DOBRE OCENE.

NOVI IZOBRAŽEVALNI PROGRAMI.

DNEVI ODPRTIH VRAT.

POKLICNE TRŽNICE.

PODATKI ...

USPEH V 7. & 8. IN 9. RAZREDU.

NACIONALNI PREIZKUSI ZNANJA.

VSE VEČ PRITISKA NA ŠOLI.

VSE JE ODVISNO OD NAS.

BOMO USPELI? DA ALI NE?

TO JE SEDAJ VPRAŠANJE.

Aljaž Ranc in Anže Bračko

9. b (razredničarka Bojana Verdinek)

KRONIKA UČENCEV 9. b-razreda

Meta odbojko dobro igra, na tekmi nikoli se ne preda. Vedno je vesela in se smeji, nikogar se ne boji. Ampak zaradi njenih las marsikatera krtača trpi.

Maša odličnjakinja je naša, v znanju slovenščine nihče je ne prekaša. Je naš razredni komik, vedno poskrbi, da od dolgčasa slučajno kdo kje ne zaspi.

Ema z desno roko »pingpong« igra, v zraku pa ji kratko krilce plapolala. Rada fante vleče za nos, do zdaj ji še nobeden ni bil kos.

Anže pravi gangster je, s kapo okrog potika se. Kar naprej kaj narobe naredi, a kriv nikoli ni.

Leonu zadnje čase ne gre, trojka pri zgodovini sveti se, mama čisto znori in telefon mu vzame za tri dni. A Leon vse popravi, saj že letos se na gimnazijo odpravi.

Gašper Kušej vedno petko dobi, če pa se slučajno drugače zgodi, žalostno glavo povesi in obmolči.

Vid ima frlinc, kot bi bil nepočesan princ. Odbojko igra, podaja iz srca. Žile se mu vidijo ful, puncam se zdi to kul. Na šoli stanuje, decembra rojstni dan praznuje.

Neža rada se s telefonom igra, dokler ga učiteljici ne odda.

Damjan pravi dovnhiler je, rad po blatu vozi se, njegov bajk ves blaten je, puče ga pa ne. Sicer pa na kmetiji živi, a za krave mama skrbi.

Lar je šikan, nasmejan in gika res cel dan, periodni sistem na majci ima, zato na pamet ga zna.

Matevž je nova očala dobil, da pri tehniki bi lažje žebelj zabil. Ustvarja, riše kot vihar, pri likovni je pravi car.

Luka Lešnik klarinet igra, zresnit se ne zna. Vedno se samo reži, a vseeno petko dobi.

Hana mlada je in lepa, petje ji je prioriteta. Rada pleše, se smeji in za zabavo poskrbi.

Breznik naš je večni odličnjak, pri »pingpongu« pa prvak. Povprečje pet ima, čeprav igrice vsak dan igra.

Gašper Rutnik roket trenira, pri fiziki učit'l'co nervira. Nič se mu ne da, misli, da vse zna. Mama mu govori, naj nalogo naredi, on pa raje v igrici pred sovražniki beži.

Luka Primik zjutraj dolgo spi, v šolo se mu ne mudi. Punce pecajo ga, on pa se ne da, ker le odbojko rad ima.

Tanja ne bere, ne piše, samo lepo riše. Rada bi vzgojiteljica postala in se z otroki igrala.

Žiga je bolj mirne sorte, danes ga pa z nami ni, ker drugam hiti.

Lucija lepo pleše, prej se pa počese. Prvo stopnjo baleta je opravila, to ponosno je poudarila. Zelo rada je urejena, njena barva je zelena.

Dario nogomet rad igra, a na žalost gleženj v gipsu ima. Pa se mu že celi, zato se lahko smeji in se tudi metalurgije veseli.

NAŠA PRIHODNOST.

Problemi, **VESELJE**, žalost, ljubezen,

šola, **vožnja**, smeh, bolečina.

SLUŽBA, poroka, stres, plača, Odpustitev, Strah ...

Žiga Večko

Devetošolke in devetošolci smo prišli do konca skupne poti. Na tem križišču se bomo razšli. Malo nas stiska pri srcu, hkrati smo željni novih dogodivščin. Preberite, kako in o čem razmišljamo, kaj cenimo in kaj smo se naučili OB SLOVESU OD OSNOVNE ŠOLE.

Žalosten sem, ker sem se tu vedno dobro počutil. Posebej upam, da bom ohranil dobra prijateljstva. *(Gašper Kušej)*

Moji občutki so mešani, ker je bilo pestro leto. Upam, da bom slabo čim prej pozabila in ohranila dobro. *(Ema Oderlap)*

Čeprav se bom končno znebil šole, vem, da bom marsikaj pogrešal. Pravijo, da v srednji šoli ni več tako zabavno. *(Blaž Mager)*

V teh letih se je ustvarilo veliko vezi s sošolci in z učitelji. Predvsem sem žalostna, ker vem, da se z večino ne bom več družila. *(Lucija Ilišević)*

Želim si, da bi se do konca pouka samo še razumeli in bili prijazni drug do drugega. *(Teo Hercog)*

Ko pomislim na vsa leta prijateljstva, veselja in zabave, sem žalosten, čeprav je bilo tudi nekaj slabših ocen, preprirov in provokacij. A ko potegneš črto, ostane veliko dobrega. *(Luka Breznik)*

Veselim se nove šole, novih prijateljstev in novih izkušenj. *(Lar Kunc)*

Zavedam se, da bom zapustil dobre učitelje in da se šole še zlepa ne bom znebil. *(Luka Lešnik)*

Želim si novih prijateljstev, novih izkušenj, saj bo to naslednji korak do samostojnega življenja. *(Hana Mikič)*

Po eni strani se veselim, da bom spoznala nove ljudi in pridobila več znanja. Po drugi pa sem žalostna, da bomo šli vsak po svoji poti, saj smo skupaj preživeli devet nepozabnih let. *(Neža Pavšer Štefančič)*

Naučil sem se, kako biti močan in se ne pustiti žaljivim besedam. Zato mislim, da sem kar pripravljen za v svet. *(Matevž Brdnik)*

Pogrešala bom našo generacijo, ker so me znali nasmejati in razjeziti, a jim nisem mogla zameriti. Že zdaj se veselim obletnic valet, ko bom spet videla svoje nore, a najboljše sošolce. *(Katja Juh)*

Kar nekaj jih bom pogrešal in med njimi so, verjamete ali ne, tudi učiteljice. *(Anže Šteharnik)*

Skozi odraščanje me je spremljala mamina ljubezen, za kar sem ji zelo hvaležen. Spremlja me je tudi spodbuda bližnjih in nekaterih prijateljev. Zadovoljen sem s

svojim življenjem. Pri ljudeh cenim, da jim lahko zaupam, da si pomagamo med seboj in da so se vedno pripravljene pogovoriti. *(Tilen Javornik)*

Pri ljudeh najbolj cenim dobroto, saj si moramo pomagati. Radi moramo imeti svoje bližnje ter spoštovati to, kar imamo. *(Dario Josipović)*

Nimam rad, če vidim, da je kdo koga užalil ali mu naredil krivico, saj ni lepo gledati, če se kdo krega ali te ne mara. Rad imam, če bi se vsi imeli radi in bi pomagali drug drugemu, še posebej tistim v stiski. *(Žiga Večko)*

Cenim, da so ljudje zabavni, prijazni in spoštljivi. Naučil sem se, da moram doseči svoje cilje, biti to, kar sem, da moram biti priden in spoštovati, kar imam. *(Januš Rafael Pokržnik)*

Cenim, da so ljudje iskreni in da mi ne lažejo v obraz. Spoznala sem, da naj verjamem vase in v svoje cilje in da naj se v življenju potrudim za lepšo prihodnost. *(Neli Rajh)*

Svet je poln sovraštva in bolečine, zato ga izkoristimo takšnega, kot ga imamo danes, preden ga ne bo več. *(Matija Pandev)*

Na resnici bom gradil svojo prihodnost in dosegal cilje, ki bodo zagotovo zelo visoko zastavljeni. *(Alen Skledar)*

Nimam nobenega pomanjkanja, ampak naučila sem se, da kar imam, moram spoštovati. In če nekaj daš, se ti bo tudi vrnilo. *(Pia Stočko)*

Na svetu so otroci, ki gredo večkrat v posteljo lačni. Naučila sem se, da moram spoštovati svoje dobrine in znati ceniti vrednote. *(Tanja Vukolić)*

Pri ljudeh, ki so v moji bližini, cenim, da se mi opravičijo, če so koga prizadeli, in da so iskreni. Naučil sem se, da moramo v življenju znati odpustiti, če želimo mirno živeti skupaj.

(Anže Bračko)

Vsi vemo,

da nekateri **bi radi še čarati znali.**

Vsi vemo,

da za minuto bi slave nekateri še sebe prodali.

Vsi mammo cilje,

eni višje, drugi nižje.

VSI VEMO,

da le strmimo v stvari,

ki v bistvu jih ni.

Matija Pandev in Alen Skledar

Sprehodite se po dejavnostih PREŽIHOVCEV predmetne stopnje, ki smo jih realizirali v šolskem letu 2015/2016.

PRVI ŠPORTNI DAN - PLAVANJE

Ker nam je ob koncu lanskega šolskega leta ponagajalo vreme, je zadnji športni dan odpadel in učitelji so obljubili, da se bomo jeseni hitro kopali. Držali so besedo in že za drugi šolski dan rezervirali letni bazen.

Športne dneve imamo šolarji zelo radi. 2. septembra smo se učenci od 5. do 9. razreda veseli v oblačnem jutru zbrali v letnem bazenu. Oblečeni po zadnji kopalni modi smo uživali v kopanju in vožnjah po toboganu. V drugem delu dopoldneva smo se razdelili po razredih v skupine za štafetne igre. Ugotovili smo, da smo dobri plavalci.

Leoni Jošt, 6. b

Drugi dan pouka smo zamenjali s športnim dnevom v bazenu. Ko smo prišli v mestno kopališče, smo si hitro našli prostor, kjer smo odložili svoje stvari. Sprva smo se prosto zabavali, čez kakšno uro pa smo imeli športne igre s podajanjem in potiskanjem žoge ter plavanjem z desko. Na žalost je ta dopoldan prehitro minil, čeprav je naša skupina izgubila tekmo. Ta športni dan je bil do sedaj najboljši v mojem življenju.

Anže Mesner, 6. b

Fotografiral: Nejc Prevalnik, 6. b

ZDRAVSTVENA VZGOJA - ODRAŠČANJE

Zdravje je naše največje bogastvo. Vsako leto nas s svojim predavanjem nekaj novega nauči medicinska sestra Aleksandra Saša Horvat. Šestošolci smo 8. 9. imeli organizirano delavnico o odraščanju. Povedala nam je, kaj nas čaka v puberteti oziroma kaj smo že dočakali in nam podala veliko nasvetov, ki naj bi nam v življenju prišli prav.

Leoni Jošt, 6. b

V petek, 18. 9., smo tudi sedmošolci imeli zdravstveno predavanje. Gospa Saša Horvat, ki se z nami druží (ali mi z njo) že sedem let, nam je spregovorila o stresu in duševnih motnjah. Pokazala nam je tudi vaje za sprostitev, ki smo jih skupaj preizkusili.

Bilo nama je všeč.

Alja Straže in Neja Šumnik, 7. b

2. ŠPORTNI DAN - POHOD PO DELIH VORANČEVE POTI

V sredo, 16. 9. 2015, smo šli na pohod (6. in 7. razred do Rimskega vrelca). Ob 8:20 smo se zbrali v svojih matičnih učilnicah, kjer smo imeli malico. Ob 9:00 je bil odhod proti Šratneku. Na poti smo naleteli na vojaško kolono vozil, ki se je vila proti Kotljam. Potem smo naredili svojo prvo skupno fotografijo pod Uršljo goro.

Pot smo nadaljevali po asfaltirani cesti do Rimskega vrelca, kjer smo se namestili, pojedli malico (s sabo smo imeli tudi nekaj za posladkat), se malo igrali in pogovarjali. Pridružili so se nam sedmošolci.

Potem smo se odpravili proti Kotljam, kjer smo si ogledali dečka s solzicami.

Šli smo tudi mimo cerkve sv. Marjete.

Nato smo se napotili nazaj proti šoli. Bilo je zabavno in prijetno.

Napisala: Žiga Pandev in Anže Mesner, 6. b

Fotografiral: Žiga Pandev

Fotografirala: Alja Straže, 7. b

V četrtek, 24. 9. 2015, se je v Kulturnem domu na Ravnah na Koroškem odvijal koncert Big Banda RTV Slovenije, ki ga je organiziral Jazz Ravne. Igrali so brazilsko jazz muziko. Z vokalom jih je spremljala odlična vokalistka Ana Bezjak. Njihov gost je bil Nino Mureškić na tolkalih, dirigiral pa je Lojze Krajnčan, ki je bil na koncu ponosen na skupino.

Meni osebno je bil najbolj všeč trobentač Dominik, ki je z lepim in glasnim zvokom trobente nekajkrat soliral. Ljubiteljev glasbe je bilo precej in vsi smo lahko nazdravili nastopajočim.

Filip Dihpol, 8. a

SVOJEVRSTNO DOŽIVETJE – PODELITEV VEČERNICE

V četrtek, 24. 9., je skupina učencev naše šole šla na poseben izlet, na srečanje slovenskih mladinskih pisateljev *Oko besede* v Mursko Soboto. Zjutraj smo se zbrali v jedilnici, kjer smo dobili malico in se pogovorili o dnevu, ki je bil pred nami. Z avtobusom smo se odpeljali doživetju naproti. V Dravogradu smo pobrali še skupino učencev in hitro smo se spoznali med seboj.

Ko smo prispeli pred gledališče v Murski Soboti, so nas tam že pričakali in pospremili v dvorano. Najprej smo si ogledali gledališko predstavo, ki so jo pripravili učenci gimnazije iz Šentvida. Po predstavi je sledila **podelitev večernice, literarne nagrade**, ki jo je letos prejel **Vladimir P. Štefanec** za roman *Sem punk čarovnica, Debela lezbijka in ne maram vampov*.

Na koncu smo se posladkali s torto in dobili simbolična darila, ki so jih pripravili v podjetju Večer. Polni lepih vtisov smo se popoldne vrnili domov.

Žiga Obretan, 8. a

V četrtek, 8. oktobra, smo imeli TEHNIŠKI DAN. Preberite in pogledjte, kje smo bili, kaj smo videli in doživeli. Vsi smo se lepo imeli, čeprav je ta dan bilo vreme bolj muhasto in megleno.

6. razred: LIBELIČE in POKRAJINSKI MUZEJ V SLOVENJ GRADCU

POUK NEKOLIKO DRUGAČE

6. oktobra smo se šestošolci skupaj z učiteljicami odpravili na potep po Koroški. Zjutraj smo se zbrali pred letnim kopališčem, kjer nas je čakal avtobus. Naša prva postaja je bila vas Libeliče, ki leži ob Dravi tik ob meji z Avstrijo. Prijazno nas je sprejela gospa in nas popeljala v farno cerkev sv. Martina. Povedala nam je nekaj o zgodovini kraja in današnjih posebnostih Libelič. Obiskali smo kostnico, ki stoji na pokopališču. Izvedeli smo, da je to ena izmed treh ohranjenih kostnic v Sloveniji, a edina, ki še ima res shranjene kosti. Te so v kostnici zložene na kup in od obiskovalcev ločene s steklom. Obiskali smo tudi župnišče, v katerem smo si ogledali črno kuhinjo in videli, kako so včasih drugače kuhali kot mi danes. Za Libeliče značilna je tako imenovana »rpičeva župa«, kar pomeni krompirjeva juha. Krompir je še danes pomemben pridelek libeliških kmetov. Ogledali smo si tudi staro učilnico, ki je zelo drugačna od naših učilnic. Učenci so pisali na tablice, sedeli na klopeh, ohranjene so celo stare šolske knjige. Peš smo se odpravili še do kmečkega muzeja. Tam so razstavljeni kmečka orodja iz preteklosti. Nato nas je pot vodila še do Slovenj Gradca in sicer v Koroški pokrajinski muzej. Spoznali smo navade in hrano Rimljanov. Meni so se zdele njihove navade smešne, saj so jedli leže in s prsti. Spoznali smo delo restavratorja in se sami preizkusili v obnovi krožnikov in skodelic. Moj krožnik je bil na koncu sicer zlepljen, manjkajoči deli so bili zapolnjeni z das maso, a žal za serviranje kosila še vedno ni primeren.

Imeli smo se lepo.

Leoni Jošt, 6. b

PA ŠE NEKAJ UTRINKOV

CERKEV SV. MARTINA

KOSTNICA

V ŽUPNIŠČU

ČRNA KUHINJA

ŠOLSKE POTREBŠČINE

STARA KLAVIJATURA ZA POUK GLASBE

KMEČKI MUZEJ in v ozadju

LIBELIŠKO POLJE

Fotografirala: Leoni Jošt, 6. b

Fotografiral: Nejc Prevalnik, 6. b

Foto: Rok Plesnik, 6. b

Foto: Rok Plesnik, 6. b

Fotografirala učiteljica: Nives Kasper Mrdavšič

7. razred: MUZEJ V ČRNI in MEŽIŠKI RUDNIK

V Črni smo si ogledali etnografski del muzeja. Vodič nam je predstavil stvari in povedal, za kaj so se uporabljale. Pozdravit nas je prišla tudi ga. županja.

V Mežici smo kasneje obiskali rudnik. Oblekli smo jakne, si nadedli čelade in nekateri so dobili svetilke. Z vlakcem smo se odpeljali v notranjost rudnika, kjer je bilo zelo hladno. Sprehodili smo se po delu rudnika in izvedeli, kako je potekalo delo in življenje rudarjev.

Ob koncu tehniškega dne smo se prijetno utrujeni vrnili domov. Bili smo zadovoljni, saj smo videli veliko zanimivega.

Alja Straže, 7. b

Fotografiral: Jan Kokot, 7. b

8. razred: GORENJSKA (ZGOŠA, VRBA, KROPA, BLED)

Peljali smo se preko Avstrije do Zgoše, kjer so nam prikazali tiskanje in izdelavo papirja. Pot se je nadaljevala do Vrbe, v Prešernovo rojstno hišo, kjer nam je vodič predstavil, kako so živeli včasih na Gorenjskem, posebej življenje in delo našega pesnika. Potem smo bili še v Kropi, kjer smo si ogledali kovaški muzej in vrste žebeljev, od najmanjših (čevljarjskih) do 80 cm velikih (za gradnjo jezov). Nazadnje smo se ustavili na Bledu, kjer smo se posladkali z blejsko kremno rezino.

Pot je bila lepa in naučili smo se veliko novega.

Napisal in fotografiral: Žiga Obretan, 8. a

Najprej smo obiskali mojstra Janeza v Zgoši. Videli smo, kako izdelujejo papir in vsakdo si je naredil odtis Primoža Trubarja. V Vrbi smo obiskali rojstno hišo največjega slovenskega pesnika. V Kropi smo videli izdelavo žebeljev in si ogledali muzej kroparskih kovačev ter prikaz njihovega življenja nekoč. Pot po Gorenjski smo zaključili na Bledu, kjer smo se imeli čas posladkati z blejsko rezino.

Špela Erjavec, 8. b

9. razred: LJUBLJANA in MUZEJ BISTRA

Devetošolci smo si ogledali Tehniški muzej Slovenije. Predstavili in pokazali so nam izume Nikole Tesle ter nam pokazali avtomobile, s katerimi se je vozil Tito. Nato nas je pod vodila proti Ljubljani do hiše eksperimentov. Najprej nam je gospod Luka na smešen način pokazal nekaj poskusov, nato pa smo lahko odšli sami po hiši eksperimentov in eksperimentirali. Bilo je zabavno ter poučno in preživeli smo res čudovit dan.

Neli Rajh, 9. a

Fotografiral: Blaž Mager, 9. a

V petek, 9. oktobra, KULTURNI DAN sedmošolcev: RASTEM S KNJIGO

S knjižničarko in učiteljicami smo obiskali KOK dr. Franca Sušnika. Razdelili smo se v tri skupine in vsaka je odšla na vodeni ogled. Predstavili so nam razvoj knjižnice od začetkov do danes, nas peljali po prostorih, pokazali spominske sobe in posebne izdaje knjig. Ogledali smo si kratek video, vezan na knjigo Iskanje Eve, ki smo jo dobili v dar vsi sedmošolci. Ob koncu nam je stripar Gašper Rus predstavil svoje delo in stripe.

Dan je bil zanimiv, saj smo izvedeli veliko novega. Domov smo se vrnili polni novih vtisov.

Alja Straže, 7. b

Fotografirala učiteljica: Vanja Benko

49. kros občinskih reprezentanc

V soboto, 10. 10. 2015, je potekal 49. državni kros. Dolžine prog so bile 1 km, 2 km in 5 km. Za Občino Ravne smo tekmovali: Nejc Štern, Rok Peršak, Izabella Hajdi Navodnik, Hanna Paulina Navodnik, Anže Verbovšek, Rok Ažnoh, Ana Mlinar, Maša Volentar, Klemen Krivec, Matej Jehart, Urška Dretnik, Hana Mikič, Tilen Maček, Nik Nikolov Veber, Ana Štern, Tisa Praprotnik, Amadeja Miševski, Ana Podržavnik, Tadej Klobučar, Marko Pavlekovič, Lea Ramšak, Jana Makuc, Anita Mežnar in Tadej Grilc. Ekipno smo dosegli 5. mesto, a kot vemo, je važno sodelovati, ne zmagati.

Rok Ažnoh, 8. a

V ponedeljek, 12. oktobra, ure ND – OŽIVLJANJE

Obiskali so nas člani Koronarnega društva Koroške. Učenci od 5. do 9. razreda smo prisluhnili enournemu predavanju o oživljanju, v nadaljevanju pa smo osmo- in devetošolci lahko to metodo preizkusili še praktično na lutkah. Bilo je zelo poučno in zanimivo.

Neli Rajh, 9. a

Predstavili so nam srčne zastoje in infarkte, kaj lahko tujek v dihalni poti povzroči pri mlajših otrocih, da so pri najstnikih največji problem energijski napitki ... Kadar se srce zaradi prehitrega bitja utruji in ne more več, sledi srčni zastoj. Pokazali so nam, kako ravnati v primeru srčnega zastoja in kako uporabljamo defibrilatorje. Bilo je zelo poučno.

Rok Ažnoh, 8. a

Na predavanju o oživljanju človeka mi je bilo zelo všeč. Videla sem, kako lahko pomagam, če bo nekdo potreboval pomoč. Že drugič sem poslušala predavanje in komaj čakam, ko se bomo naslednje leto mi učili (na lutkah) oživljati.

Alja Straže, 7. b

Fotografiral: Anže Bračko, 9. a

V petek, 16. oktobra, smo imeli devetošolci v okviru načrtovanih NARAVOSLOVNIH DNI PREDSTAVITEV SREDNJIH ŠOL.

Vsako leto v tem času obišejo devetošolce predstavniki srednjih šol (gimnazij in strokovnih SŠ). Predstavijo svoje programe, kakšne dejavnosti izvajajo na šolah in kaj postanemo, ko šolanje zaključimo.

Srednja šola Ravne nam je predstavila program računalništva in strojništva. Bilo je kar zanimivo in tudi ne tako težko. Obiskali sta nas tudi Gimnazija Ravne ter Slovenj Gradec (slednja je povezana z Muto). Svoj program so na zanimiv način prikazale tudi srednja zdravstvena šola, turistična, lesarska, predšolska vzgoja in škofijska gimnazija. Izvedeli smo, kakšna je njihova matura in kako poteka pouk.

Do 12. februarja, ko imamo informativni dan, imamo čas razmišljati, kje bomo nadaljevali šolanje.

Blaž Mager, 9. a

**OSNOVNA ŠOLA PREŽIHOVEGA VORANCA
RAVNE NA KOROŠKEM**

**UTRINKI S TABORA
ZDRAVIH ŠOL SLOVENIJE 2015**

**V A U, S M O D O B R I !
Č E T R T E K, 22. 10. 2015**

Na TABOR ZDRAVIH ŠOL Slovenije so se 22. vinotoka 2015 pripeljali k nam na Koroško, k prežihovcem, predstavniki učencev zdravošolcev s svojimi mentorji/mentorici iz vse Slovenije. Naša gostja je bila tudi ga. Mojca Bevc, nacionalna koordinatorica Zdravih šol.

VSEM GOSTOM smo v našem hramu učenosti, ki nima imena le po velikem Korošču, Slovincu, pisatelju Prežihovem Vorancu, ampak je že tudi 22 let Zdrava šola, ZAŽELELI DOBRODOŠLICO.

V jesensko barviti avli smo jim pripravili utrinke našega bogatega delovanja, v pozdravnem kulturnem programu *Mini mega žuru* pa so naši učenci pokazali svoje talente.

Zala in Pia

Pevski zbor je z venčkom koroških pesmi navdušil naše obiskovalce. Nasmehi na njihovih obrazih so nam vlili samozavest in potrditev, da smo dobri.

Eva

Stopnjevanje
napetosti pred našo
igro Vau, smo dobri.
Igra - bili smo eno.
Olajšanje po nastopu,
da se je vse lepo
izteklo. Bili smo dobri
in znamo biti še boljši.
Sara, Zala in Maša

Čestitam vsem. Vau, ste dobri!

Ema

Zanimiva in poučna zgodba o prijateljstvu in ljubezni. Bilo je za vsake oči, vsako dušo in srce.

Zala, Ana Zoja in Vid

Ta dan se mi bo vtisnil v spomin za dolgo časa, za vedno, ker je bilo v zraku čutiti nekaj slovesnega. Gledališka predstava *Vau, smo dobri*, je bila super. Popolna scena in vse je bilo fenomenalno.

Anže

Učenci - prežihovci smo šli z učiteljicama in našimi zdravošolci in zdravošolkami na krajši sprehod po okolici naše šole. Videli so Koroško osrednjo knjižnico dr. Franca Sušnika, športni center, park, bližnje Forma vive, Čečovje in od tam ostala naselja našega mesta.

Odrasli gostje so obiskali Prežihovino in Prežihovo bajto.

Saška in Sara

Sodeloval sem v MINI MEGA ŽURU in bil eden od vodičev po Ravnah. Vesel sem, da smo obiskovalcem lahko razkrili svoje talente in jim pokazali naš kraj. Zame je bila to lepa izkušnja in spet sem navezal nove prijateljske vezi.

Žiga Obretan

V delavnicah smo se pogovarjali o zasvojenosti s telefoni, z računalniki in drugimi napravami. Bilo je poučno, saj smo slišali veliko zgodb, kakšne so posledice, če bomo preveč časa ob računalnikih in s telefoni v rokah ali na ušesih. Tudi z igranjem igrice ne smemo pretiravati in jim moramo znati reči: »Ne!«

Urška in Špela

Srečanje mi bo ostalo v lepem spominu, saj sem spet spoznala nove prijatelje. Vsi obiskovalci so videli, da je pri nas na Ravnah lepo. Povedali so nam, da jim je bilo druženje všeč. Učiteljico neke šole je zanimalo, kakšno delo opravljajo dežurni učenci, ker pri njih te oblike dežuranja ne poznajo. Ena od učiteljic pa je z veseljem povedala, da je slišala, kako je naš prvošolček svojemu očetu pripovedoval, da so bili dopoldne pri nas na obisku otroci s celega sveta. Ja, Slovenija je za male svet.

Helena

Besedila zbrala in uredila: Vanja Benko, mentorica ŠNO

Izbor fotografij in računalniško oblikovanje: Vesna Baltić, mentorica računalništva

Naslovnico oblikovala: Alijana Tertinek, mentorica likovnega snovanja

Fotografirali: Nives Kasper Mrdavšič, Alijana Tertinek, Aleksandra Knez in Gregor Čuk, naše učiteljice in učitelj

Na straneh <https://www.youtube.com/watch?v=cQtx5P8MczM&feature=youtu.be> pogledajte oddajo Šola, da se ti zrola, UTRIP S TABORA ZDRAVIH ŠOL SLOVENIJE PRI NAS NA KOROŠKEM.

PLEZALNI TABOR

Kot športna plezalka se udeležujem tekem Vzhodne lige. Za nagrado sem ob koncu sezone dobila bon za petdnevne intenzivne mladinske priprave v Ljubljani. Plezalnega tabora, ki se je odvijal v zadnjem tednu v avgustu, so se udeležile še tri soplezalke iz ravskega Alpinističnega kluba.

Plezalni center v Ljubljani je edini v Sloveniji in ima štiri nadstropja. V prvem nadstropju je bar, športna trgovina in vhod v plezalno dvorano. V drugem je telovadnica, manjša plezalna dvorana ter kopalnice in garderobe. V tretjem nadstropju sta boulder oziroma mala plezalna stena ter balkon z razgledom na veliko ter malo plezalno dvorano. V četrtem pa so kabineti.

Priprav se je udeležilo 16 otrok iz cele Slovenije, od tega sedem deklic in devet dečkov, v starosti od 7 do 13 let. Naši trenerji so bili plezalci David, Kati in Klemen. Vsak dan smo plezali, se igrali različne igre, se po mestu vozili s kolesi in postavljali nove plezalne smeri. Postavili smo si tudi šotore, ki so se pozneje izkazali za nepotrebne, saj smo spali kar v plezalnem centru na blazinah pod steno.

V teh dneh sem preplezala nekaj zelo zahtevnih smeri (7a+, 6c+ ...) in pridobila nekaj moči in gibljivosti. »Zmagala« pa je gugalnica, s katere smo se privezani na vrv spustili s šestmetrskega balkona in se zaguncali čez celo plezalno dvorano. Družbo so nam v tem tednu delale kače, kuščarji, pajki, dihurji in še veliko drugih živali. Najbolj so me navduševale kače. Priljubile so se mi albino mlečna kača Rubi, udav Twix in albino afriški piton Bounty. Vsak dan smo jih nosili po rokah in si jih dajali okoli vratu. Na kače sem se tudi zelo navezala in premagala strah pred njimi.

Všeč mi je bilo tudi, ko smo s kolesi šli na izlet po Ljubljani, si ogledali razstavo v parku Tivoli, šli v slaščičarno Cacao na najboljši sladoled, kar sem jih kadar koli jedla in se ohladili v bazenu. Ob vsem tem dogajanju je teden prehitro minil. Zame je bil tabor nepozaben in udeležila se ga bom tudi v prihodnje, če bo le možno.

Eva Šteharik, 8. a

NOVEMBRSKI IN DECEMBRSKI DNEVI PREŽIHOVCEV

NARAVOSLOVNI DAN

V sredo, 4. 11. 2015, smo **sedmošolci** imeli **NARAVOSLOVNI DAN**. Bili smo razdeljeni v dve skupini in smo hodili iz učilnice v učilnico. Bili smo v kabinetu za kemijo, naravoslovje in likovno umetnost. Učitelj Merkač nam je razkazal vse laboratorijske pripomočke. Bilo je zelo poučno, hkrati pa zabavno in zanimivo. Upam, da bo še več takih naravoslovnih dni.

Alja Straže, 7. r.

Z učiteljico Marjeto Petrovič smo si v soboto, 7. 11. 2015, ob 18. uri v kulturnem domu na Ravnah **ogledali dokumentarni film DOBERDOB**. Današnji zgodovinarji so pripovedovali o Lovru Kuharju – Prežihovem Vorancu, kako je pisal avtobiografski vojni roman, kolikokrat mu je med pisanjem spodletelo ... Film je zelo poučen, veliko novega smo izvedeli o Prežihovem življenju in delu, vendar je morda za nas (osnovnošolce, osmošolce) še teže razumljiv. Splača se ga videti, da začneš drugače razmišljati.

Staš Satler, 8. r.

V četrtek, 12. 11. 2015, **smo devetošolci organizirali PRVI ŠOLSKI PLES** v letošnjem letu, ki je bil zelo uspešen. Pri naslednjem plesu bomo izboljšali stvari, s katerimi nismo bili najbolj zadovoljni. Bilo je zelo zabavno in seveda ne moremo mimo tega, da ne bi pohvalili našega DJ Anžeta Bračka, ki je odlično opravil svoje delo. Za naslednji ples upamo, da se ga bo udeležilo večje število učencev in da nam bo še bolj uspel kot ta.

Neli Rajh, 9. r.

SOBOTNA DELAVNICA: AMULETI

V soboto, 14. 11. 2015, sem se skupaj z nekaterimi sošolci in učiteljico Petrovič udeležila ustvarjalne delavnice, ki je bila v prostorih Koroške osrednje knjižnice. Ko smo se vsi zbrali, smo si najprej ogledali kratko predstavitev, ki jo je pripravila arheologinja Anja, in sicer o tem, kako so včasih ljudje verjeli v amulete, kaj sploh so ti predmeti, čemu so namenjeni in nekaj tipičnih oblik. Potem smo si še sami izdelali amulete iz gline. Nastajale so zanimive oblike, ki smo jih nato v upanju, da bodo pregnali zle duhove, odnesli domov.

Eva Šteharik, 8. r.

V soboto dopoldne sem se udeležila prostovoljne sobotne delavnice o amuletih in ostalih predmetih za srečo. Čeprav je bil dela prost dan, nas je prišlo okoli deset učencev/učenk iz 8. razreda. Najprej nam je gospa, ki je vodila delavnice, pokazala nekaj slik in nam ob njih razložila, kdaj so uporabljali določene amulete in zakaj. Nato smo se usedli za mizo in vsak je dobil košček gline. Izdelali smo si poljubno stvar (deteljice, srčke, prašičke, obeske za verižice ...), za katero menimo, da bi nam v življenju lahko prinašala srečo. Delavnica mi je bila zelo všeč, ker je bila zabavna, poučna in ker mi sedaj mojo omarico krasi prašiček za srečo.

Sara Barbič, 8. r.

V sredo, 25. 11. 2015, sem se popoldne v Koroški osrednji knjižnici dr. Franca Sušnika udeležila predavanja, ki ga je organiziralo Slavistično društvo skupaj s kulturnim društvom Mohorjan iz Prevalj. **Ddr. Marija Stanonik je predstavila svoje dolgoletno raziskovalno in ljubiteljsko delo zbiranja folklornih pripovedi na različnih koncih Slovenije.** Poudarila je, kako pomembno je ljudi poslušati, zapisovati njihove pripovedi, da se bodo ohranile, še bolje jih je tudi posneti, da jih lahko slišimo v različnih narečjih. Izvedeli smo, da je tudi naša učiteljica Bojana Verdinek v zbirki Glasovi izdala svoje zbrane pripovedi v knjigi z naslovom Lesene cokle.

Ta pozni popoldanski oz. že večerni čas je bil zame zanimiv in poučen.

Alja Voda, 7. r.

MERJENJE

V petek, 27. 11. 2015, smo imeli **osmošolci tehniški dan.** Razdeljeni smo bili v skupine in pri vsaki učiteljici smo opravljali drugačne meritve. Merili smo ploščine in prostornine, merili s kljunastim ravnilom, povsod smo tudi reševali naloge na učnih listih. Bilo je zanimivo in poučno.

Urška Hancman, 8. r.

Fotografiral: Staš Satler, 8. r.

**Jesenske utrinke sta v parku in okolici v objektiv ujela šestošolca
Nejc Prevalnik in Žiga Pandev.**

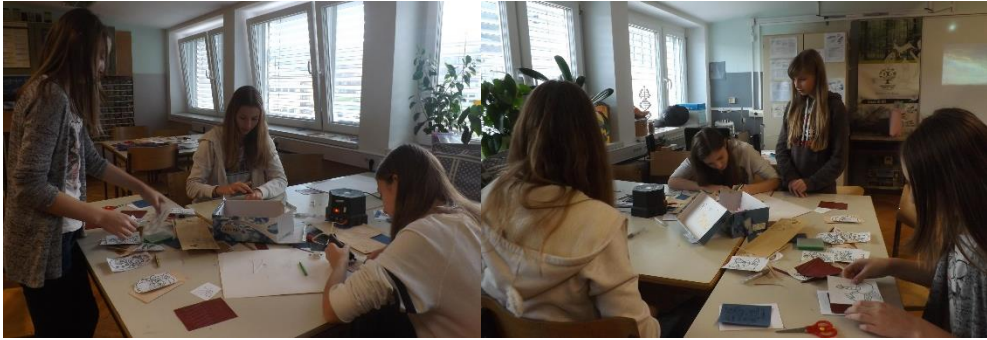

TEHNIŠKI DAN – DELAVNICE, 7. 12. 2015

V ponedeljek, 7. 12. 2015, so se kot vsako leto na naši šoli odvijale **novoletne delavnice**. Vsakdo se je potrudil in izdelal nekaj, kar bomo ponudili obiskovalcem (staršem, starim staršem, krajanom) na novoletni tržnici prežihovcev 14. 12. popoldne, ko imamo govorilne ure. Potrudili smo se po svojih najboljših močeh učenci, seveda tudi učiteljice, saj so priskrbele material in ideje. Denarni izkupiček bo kot vedno šel v šolski sklad.

Urška Hancman, 8. r.

Fotografiral: Bor Čepin, 8. r.

Na naši šoli vsako leto potekajo delavnice, na katerih izdelamo izdelke, ki jih potem prodajamo na bazarju v prednovoletnem času.

Letos sem si izbrala delavnico pri učiteljici Veri Vušnik, kjer smo izdelovali okraske za božične jelke. Učiteljica nam je v šolo prinesla kroglice iz stiropora in različne koščke pisanega blaga. V kroglice smo morali s palčko napikati blago, tako da so na koncu nastali mehki in barviti božični okraski. Tisti, ki so prej končali, so lahko naredili še en izdelek, le da so namesto blaga lepili servete. Ta dan sem ob delu zelo uživala.

Teden kasneje smo v avli pripravili stojnice in prodajali, kar smo naredili. Prostovoljni prispevki so šli v šolski sklad.

Sara Barbič, 8. r.

V ponedeljek, 7. 12. 2015, smo imeli **tehniški dan**, ko smo izdelovali izdelke za TRŽNICO PREŽIHOVCEV – bazar. Kar je nastalo, smo v ponedeljek, 14. 12. 2015, uspešno prodali in tako darovali za šolski sklad.

Neli Rajh, 9. r.

15. 12. 2015 smo se **šahisti** po pouku s kombijem odpeljali v Radlje ob Dravi, kjer je na osnovni šoli potekalo **regijsko tekmovanje**. Bilo je napeto. Zmagovalec je bil seveda Jaka Juvan, znani šahist, ki je sedaj 2. v državi. In kako smo se odrezali

prežihovci? Žan Lah je zasedel 2. mesto, Jaka Sirk 3., Filip Dihpol 5. in Anže Verbovšek 7. mesto. Veseli smo bili z našimi rezultati.

Filip Dihpol, 8. r.

V petek, 18. 12. 2015, smo si ogledali prenovljeno igro šolskega Gledališkega kluba z naslovom **VAU, SMO DOBRI. Osmošolci smo imeli v nadaljevanju kulturni dan** ter v manjših skupinah pisali mnenje o predstavi, pesmi, svoje prizore (nadaljevalne ali prenovljene), igrali in izdelovali gledališki list za svojo dramatzizacijo.

Zbrali smo nekaj vtisov.

V petek, 18. 12. 2015, smo imeli osmošolci in osmošolke kulturni dan. Zjutraj smo se z učiteljicami dobili pred kulturnim domom. Razdelili smo se v skupine, šli v dvorano, se posedli in počakali na šolsko gledališko predstavo z naslovom *Vau, smo dobri*. Igrali so naši prijatelji in sošolci. Zgodba je govorila o najstnikih, ki so odšli na zabavni poletni tabor, tam pa so se jim dogajale zanimive stvari. Seveda niso manjkali ljubezenski prizori. Nastopajoči so se letos še posebej potrudili ter velikokrat zapeli in zaplesali. Ob nastopu sem zelo uživala in se nasmejala do solz, zato komaj čakam, da naša igralska skupina pripravi novo in verjetno spet boljšo predstavo.

Sara Barbič, 8. r.

Šolska predstava se mi je zdela zanimiva, poučna in polna smeha. Vsi smo se odlično odrezali, predvsem Hana, saj je imela najzahtevnejšo vlogo. Vesela sem, da sem tudi jaz lahko tik pred koncem stopila na oder in pela zaključno pesem z ostalimi nastopajočimi. Prav sem se odločila, da sem si izbrala Gledališki klub za izbirni predmet in sem tako del imenitne zabavne predstave.

Jana Kompnej, 8. a

Najbolj sem se nasmejal Gašperju, kako je zaigral vic v dveh vlogah; očeta in sina. Tudi petje je bilo čudovito. V vsebini mi je bilo žalostno, da je ena punca drugi ukradla parfum, ampak na koncu se j vse dobro izteklo.

Mitja Kavčič, 7. b

Predstava ni bila dolgočasna, ampak zanimiva in smešna. Všeč so nam bile šale, najbolj tista, kako se sklanja dedek. Bine in Lucija sta plesala enkratno. Najbolj všeč pa sta nam bila prizora na vlaku in klovn.

Vid Ramšak, Špela Erjavec, Žan Belaj, 8. b

Z naslovom *Vau, smo dobri* so se hoteli malo povvažiti, da so dobri in da se obeta dobra igra. Res so igrali dobro, doživeto. Všeč so mi bile tudi slengovske besede – mladi res tako govorimo.

Klemen Mavrel, Žan Lah, Jaka Serec, Blaž Peruš, 8. b

Mladostniki se v igri spopadajo z različnimi problemi in na koncu vedno najdejo rešitev ter so prijatelji. Všeč nam je bila, saj govori o prijateljstvu, družini, ljubezni. Najstnike pouči o življenju in reševanju problemov. Igralci so se lepo vživeli v svoje vloge in se besedilo dobro naučili. Posebej všeč nam je bilo, da je v igri toliko komičnih elementov ter da se prepletajo glasbene in plesne točke.

Vsi si zaslužijo veliko in iskreno POHVALO.

Belma Ahmetović, Nika Kotnik in Ji Je Xian, 8. a

Nama je vse bilo všeč (igra je bila poučna in zanimiva, igralci dobri in dovolj glasni, kostumi bogati, dobra glasba in ples, raba slenga) in bi dala oceno 10. Slaba stran je le ta, ker so včasih govorili v koroškem narečju. Mi smo jih razumeli, če pa bi šli igrat kam drugam, bi jih teže razumeli.

Kenan Dugonjić in Ervin Klemenc, 8. a

Nastalo je tudi nekaj pesmic.

Vau, smo dobri,
vau, smo dobri!
Nihče na svetu ni faca kot mi.

Jošt Dolinšek, 8. a

Vau, smo dobri, prežihovci,
to je resnica stara,
saj pri nas nihče pouka ne šprica.
Smo delovni in prijazni,
tak je naš značaj,
saj mi vse naredimo zdaj
in ne čakamo na maj.
V šoli ne pijemo pijač
in ne delamo zvijač,
mi smo samo dobre volje,
ker je to za nas najbolje.
Zato lahko vsakdo ponosno reče:
Vau, smo dobri!

David Kolenda in Gašper Rebernik, 8. a

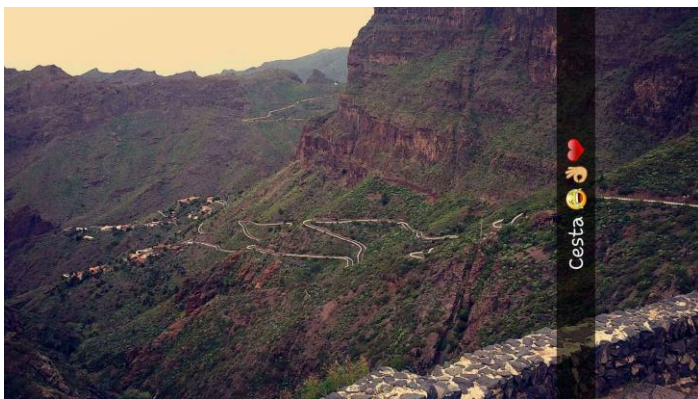
Koledarsko leto smo zaključili s krajšo proslavo ob dnevu samostojnosti, ki smo ji pridno prisluhnili. Vemo, da ob himni stojimo, naučili pa smo se, da za njo ne ploskamo.

Nekateri doživimo nepozabne dni tudi izven doma.

Potovanje na Tenerife

Pred nekaj meseci sem izvedela, da bom odšla za en teden na Tenerife. Tam sem enkrat že bila, zato sem vedela, da bo tudi tokrat nepozabno. Na pot smo odšli 27. 11. 2015 zgodaj zjutraj. Najprej smo se 5 ur vozili z avtom do letališča, potem še 4 ure in pol leteli z letalom. Pristali smo proti večeru, zato smo tisti dan le razpakirali in odšli na sprehod. Naslednji dan smo najprej odšli na razgledno točko, od koder smo imeli prečudovit pogled na 800 m visoke pečine Los Gigantes. Popoldne smo se odpravili kopat na plažo s črnim peskom (vulkanski pesek) San Juan, zvečer pa smo si privoščili sladoled in odšli spat.

Naslednji dan smo spet zgodaj vstali in se odpeljali do Loro parka (Loro parque). Tam smo videli vrsto raznolikih živali. Ogljedali smo si tudi šove z orkami, delfini, s papigami in z morskimi Levi. V ponedeljek nas je zjutraj pred hotelom pričakal vodič in nas s kombijem odpeljal po cesti, ki ima več kot 140 ovinkov, do vasi Masca, ki leži na 600 m nadmorske višine in so jo zaradi lege v preteklosti uporabljali pirati za svoje skrivališče.

Potem smo se odpravili na hojo po kanjonu do zaliva Masca. Pot je bila polna skal in visokih sten, zato sem se večkrat skoraj ubila. V zalivu smo se želeli kopati, ampak to ni bilo mogoče, saj so bili valovi višji od mene. Z ladjico so nas odpeljali do pristanišča v mestu Los Gigantes, kjer nas je ponovno pričakal kombi. Tisti dan smo do večera uživali na plaži in obiskali trgovine s spominki. V torek smo odšli na vulkan El Teide, ki je visok 3700 m. Tam smo lahko videli različne plasti strjene lave in kamenja. Naslednji dan je bil moj najljubši, saj smo se odpeljali v vodno kraljestvo Siam park. Tam sem se lahko cel dan kopala v bazenih in se vozila po »smrtonosnih« toboganih. Zadnji dan

smo preživali na plaži, kjer smo se kopali in sončili. V petek je na žalost napočil dan odhoda. Spakirali smo stvari in se odpravili na letališče. Varno smo se vrnili domov.

Priporočam vam, da morda kdaj obiščete ta otok, saj je lep in na njem si lahko ogledate veliko znamenitosti, ki jih je ustvarila narava.

Sara Barbič, 8. r.

Že od začetka leta smo se z orkestrom pripravljali na ta dan, na **BOŽIČNI KONCERT**, ki je vsako leto 25. decembra v telovadnici na OŠ Prežihovega Voranca. Tokrat sta bila naša gosta pevka Darja Švajger in violinist Janez Podlesek. Nisem pričakoval tako množičnega obiska, saj so ljudje napolnili sleherni kotiček dvorane. Užitek je bilo igrati, lepo je bilo tudi po koncertu, ko smo imeli super večerjo v glasbenem domu, kjer potekajo naše vaje.

Filip Dihpol, 8. r.

JANUARSKI DNEVI NAŠIH ŠOLSKIH IN OBŠOLSKIH DEJAVNOSTI

(Po)novoletni oz. (po)praznični dnevi so hitro minili. Januar je minil, kot bi pihnil. Dnevi in tedni so bili delovni, nabirali smo si ocene (včasih kot za stavo). Nekaj malega pa se je kljub temu tudi dogajalo ob samem pouku.

ŠOLA V NARAVI JE PRED VRATI (naš naravoslovni dan)

Šestošolci bomo ob koncu januarja pet dni v objemu pohorskih hribov. Ribnica na Pohorju nas že čaka. Da bi izvedeli kaj več o zdravi šoli v naravi, nas je obiskala tudi medicinska sestra Saša Horvat.

Predavala nam je o zdravi prehrani, priporočila nam je pitje toplega čaja in nošenje smučarskih očal. Nekaj besed je namenila tudi alergijam, nesrečam na smučišču in uporabi smučarske čelade. Poleg tega nam je omenila zaščito kože pred močnimi sončnimi žarki, saj ti lahko povzročajo celo kožnega raka. Občutljiva na sončne žarke so tudi materina znamenja. Ob prijetnem pogovoru smo ji zaupali svoje prigode.

Čeprav se učenci med sabo dobro razumemo, smo kar nekaj časa porabili, da se dogovorimo, kdo bo s kom v sobi. Vsi se zelo veselimo ZIMSKE ŠOLE V NARAVI. Upam, da bo dovolj snega za smučanje ter da bomo zdravi uživali na snegu in v prijetnih apartmajih.

Rok Plesnik, 6. b

V petek, 22. 1. 2016, ob 14:00, je naša JAZZ SKUPINA GLASBENE ŠOLE RAVNE imela snemanje za svoj prvi CD. Odločili smo se, da gremo v kulturni dom, ker je tam več tišine in prostora. Naše pesmi so bile jazz priredbe na slovenske ljudske pesmi. Spremljal nas je otroški pevski zbor pod mentorstvom Edija Oražeta. Z delom smo zaključili ta dan šele ob 21. uri, nato pa v soboto spet začeli ob 8:30 ter končali opoldne. Na koncu smo naredili skupinsko fotografijo. Zahvaliti se moramo mentorjema, Samu

Kolarju in Igorju Bezgetu, ki sta nas zelo dobro naučila, Robiju Jamniku za organizacijo in Francu Kokalu, ki nam je omogočil snemanje v kulturnem domu.

Filip Dihpol, 8. r.

Foto: Nika Hölbl

ŠOLSKI PLES

V sredo, 20. 1. 2016 smo učenci 9. razreda organizirali 2. šolski ples, ki pa nam ni uspelo tako, kot smo načrtovali. Učenci nižjih razredov so sicer ples pohvalili, vendar ni šlo vse po načrtih. Za tretji ples vam obljubimo, da se bomo bolj potrudili in da se bomo imeli še bolje. Upamo, da si boste vzeli čas za zabavo in se vas bo našega plesa več udeležilo.

Neli Rajh, 9. r.

UTRINKI IZ ŠOLE V NARAVI

- ✓ Prihod v Ribnico na Pohorju. Apartmaji – luksuz – pet zvezdic!
- ✓ Fajn, da smo imeli obisk domačih.
- ✓ Tudi televizijo smo lahko gledali.
- ✓ Z Moniko sva delali prevale.
- ✓ Mnogim je bila najboljša nočna smuka, nekaterim pa strma proga, ki smo jo poimenovali Kicbil.
- ✓ Učitelj Čuk nam je predstavil servisiranje smuči.
- ✓ Za presenečenje so nam žonglirali z jabolki učitelji, ki so bili z nami.
- ✓ Policaj nam je spregovoril o varnosti na smučišču. FIS pravila so bila upodobljena v stripu Mikija Mustra.
- ✓ Srečali smo se tudi z gorskimi reševalci.
- ✓ Navijali smo drug za drugega, ko smo tekmovali in bili veseli medalj.
- ✓ Za branje Pastircev, ki jih moramo prebrati za domače branje, je bilo bolj malo časa.
- ✓ Tudi hrana je bila po našem okusu. Nimamo pripomb.
- ✓ Ni manjkal disko. Dobili smo plesni dvoboj z Ljubljančani.
- ✓ Gospod ravnatelj je zvečer v Ribnico pripeljal Damjana Ziha, ki nam je zapel in zaigral na kitaro. Najbolj zabavna pesem je bila *Pandi ma pa lepo kapo*, saj imamo sošolca Žiga Pandeva.
- ✓ SUPER smo se imeli.
- ✓ Druženje nas je še bolj povežalo.

- ✓ Risali in pisali smo stripe, vezane na naše življenje v ZIMSKI ŠOLI V NARAVI.

Zapisali: učenci in učenke 6. b

Najlepši trenutki r šoli r naravi

RIŠE:

PIŠE: Manca Sedlar

POREDELJEK - prihod na Ribnico na Pohorju

TOREK - obisk Damjana Zilva

SREDA - nočna smuka

ČETRTEK - tekma

ČETRTEK - mini disco

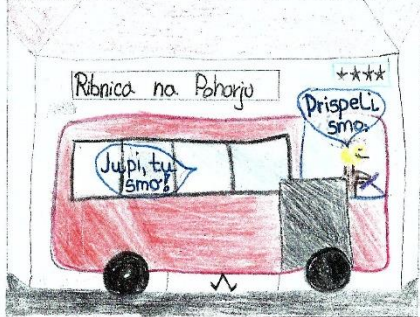
PETEK - prihod domov

ŠOLA V NARAVI: Ribnica na Pohorju.

Ponedeljek

Prihod v šolo v naravi.

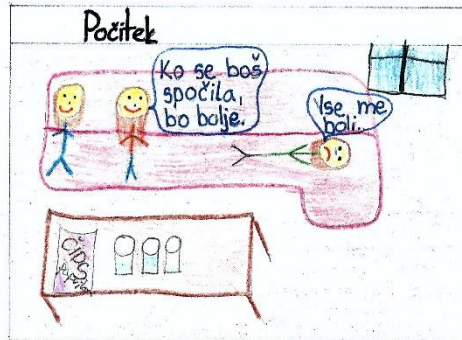
Smučanje

Kosilo

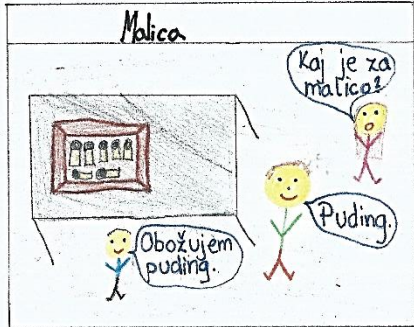

Počitek

Špela Kušej

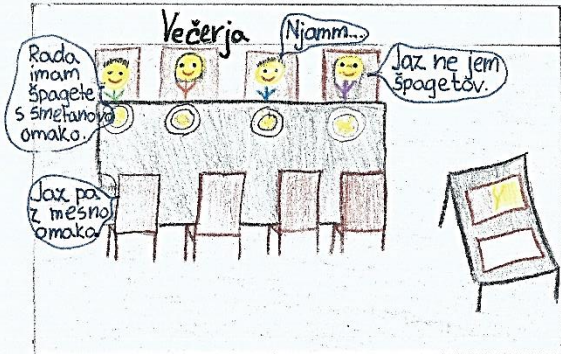
Matica

Smučanje

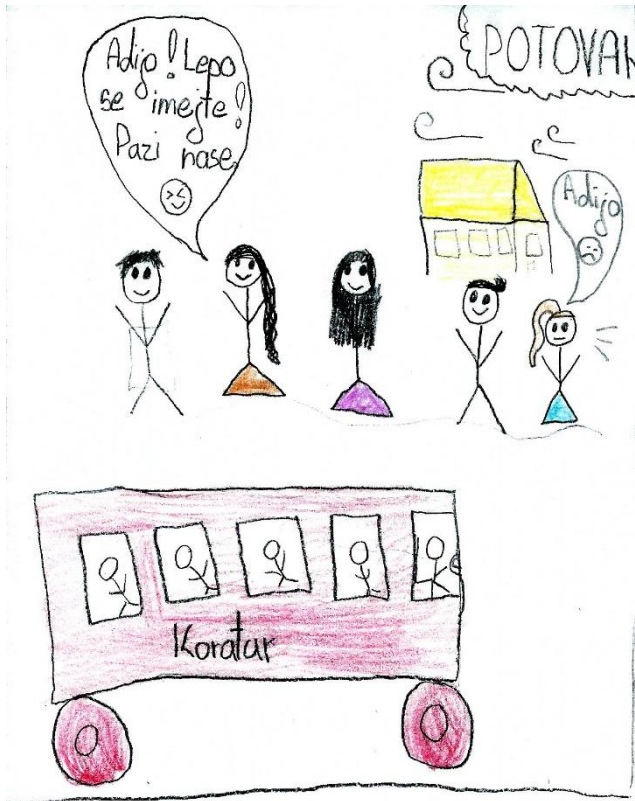
Večerja

Spanje

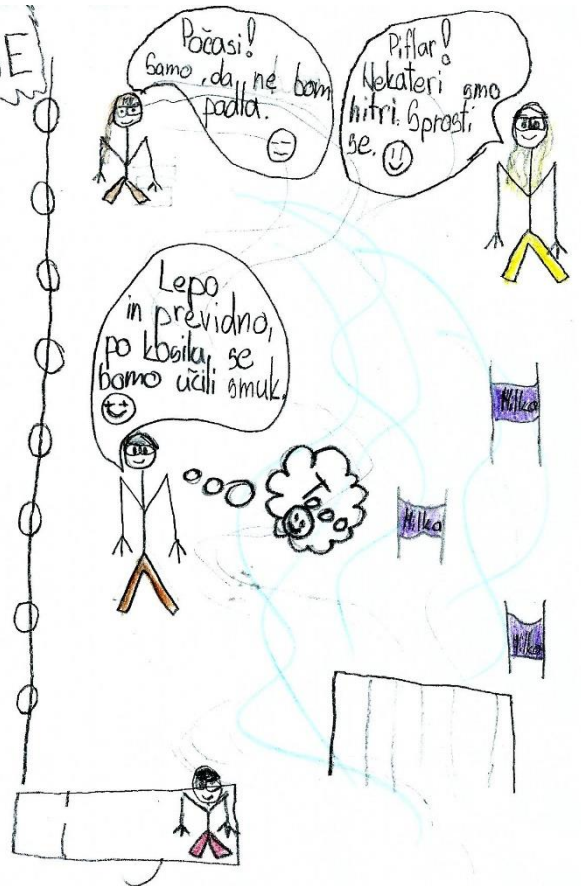

Piše in riše! Špela Kušej

BUS

POTOVANJE

Noje najljubše kosilo. KONČNO
 Jaz si bom en medaljon nesla v
 sobo - naskrivaj. Psssttt!

PIŠE MI RIŠE Teja Gostenčnik

Fotografiral: Rok Plesnik

Foto: Nejc in Žiga, 6. b

Foto: Žiga Pandev in Nejc Prevalnik

PROSLAVA OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU, petek, 5. 2. 2016

V petek, 5. 2. 2016, smo na naši šoli imeli proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku, ki je potekala v znamenju umetnosti – pesmi in glasbenih točk, ki jih je izbrala učiteljica glasbe Tanja Krivec. Ker je zbolela, so se dekleta pod vodstvom devetošolke Hane organizirala in vse dni so vadile za nastop, ki so ga tudi lepo izpeljale.

Učiteljica Vanja Benko je napisala vezno besedilo, ki so ga brali Ema Šuler, Žiga Kristijan Žigon in Meta Djura.

Svečana prireditev se je pričela s himno. V besedilu smo poudarili pomen našega jezika, doma, domovine, ljubezni, svobode, prijateljstva, spoštovanja ... Zaključili smo z venčkom koroških pesmi.

Ne smemo pozabiti pohvaliti vseh nastopajočih in se zahvaliti prvošolčkom za lepo sceno.

Fotografirala: Janja Čebulj, vzgojiteljica

Fotografirala: Marija Mirnik, učiteljica

Žiga Obretan, 8. a

PUSTOVANJE NA ŠOLI, torek, 9. 2. 2016

V torek, 9. 2. 2016, smo na šoli imeli pustovanje. Prvi dve uri smo bili v svojih učilnicah, po malici pa smo se zbrali v telovadnici, kjer smo se maskare predstavile. Nagrade za najboljše maske so prejeli ZASPANČKI iz 6. a, PRALJUDJE 6. b, ČAROVNIKI IN ČAROVNICE 7. b, SMAJLIJI 8. b, KAMELA 8. a ter Žiga Kristijan Žigon za posamezno masko MINION.

Bilo je lepo, zanimivo in zabavno.

Špela Erjavec, 8. b

Foto: Nejc Prevalnik, 6. b

11. 2. 2016 sva s prijateljem in sošolcem Nejcem šla popoldne na VALENTINOVE DELAVNICE v KOK Ravne, kjer smo pod mentorstvom knjižničarke Jelke Kos izdelovali voščilnice in izvedeli, kako je nastal praznik valentinovo. Bilo je zanimivo, vseč nam je bilo in smo se spet nekaj novega naučili.

Žiga Pandev, 6. b

INFORMATIVNI DAN DEVETOŠOLCEV, petek in sobota, 12. in 13. 2. 2016

V petek, 12. 2. 2016, in v soboto, 13. 2. 2016, smo učenci 9. razreda imeli informativni dan. Odšli smo po različnih srednjih šolah na Koroškem in drugod po Sloveniji, nekateri pa so se odpravili tudi v Avstrijo. Dijaki in profesorji/profesorice so nam svoje programe izobraževanja predstavili z zanimivimi prireditvami, nato pa smo v učilnicah dobili podrobnejše informacije, kar nas je zanimalo. Mislim, da se bomo na osnovi vsega videnega in slišane ga sedaj lažje odločili, katero šolo bomo začeli obiskovati 1. septembra. Že se veselimo novega znanja in novih poznanstev.

Neli Rajh, 9. a

Dne 12. in 13. 2. so imeli vsi devetošolci informativne dneve, kjer so si lahko ogledali svoje nadaljevanje šolanja in vpis na srednje šole ter kako bo pouk potekal in poteka. Večina učencev je obiskalo Srednjo šolo Ravne in Gimnazijo Ravne. Nekateri pa so se odpravili tudi drugam. Nekaj učencev si je ogledalo šolo na Muti in v Slovenj Gradcu, kjer imajo ekonomsko, lesarsko, turistično, gostinsko, vzgojitejsko šolo. Dve učenki pa sta obiskali kemijsko šolo v Rušah.

Blaž Mager, 9. a

GLINENI PRSTKI – delavnica v KOKR

V soboto, 13. 2. 2016, smo se učenci 8. razreda udeležili delavnice, imenovane Prsti v glini. Ob pol enajsti uri smo se dobili v muzeju pri knjižnici. Ko smo se vsi zbrali, nam je arheologinja Anja najprej povedala o tem, kako so ljudje včasih uporabljali glino, nato pa smo si še sami izdelali svoje skodelice. Delavnica je bila zanimiva in poučna.

Eva Šteharnik, 8. a

NAŠE RAZISKOVALNO DELO

Že več let sodelujem pri različnih krožkih, kot so npr. inovativni krožek, krožek za nadarjene ... Vsako leto s prijateljicami delamo različne raziskovalne naloge. Letos smo se s pomočjo učiteljice Veronike Kotnik odločile, da bomo ponovile raziskavo, ki jo je skupina opravila že pred nekaj leti: Ali so naše torbe res še vedno pretežke? Začele smo v sredo, 3. 2. 2016. Ves teden smo hodile po razredih ter tehtale torbe z vsemi potrebščinami, učence in prazne torbe. Razdelile smo tudi papirje, na katere so morali starši napisati, kako oni pripomorejo k lažjim torbam. Na začetku smo za en razred porabile precej časa, potem pa smo se navadile in nam je šlo veliko hitreje. Tudi drugi teden smo pridno nadaljevale z delom in naenkrat smo imele razpredelnice, v katere smo zapisovale podatke, polne. Potem smo morale vse številke in mnenja vnesti v računalnik. Začele smo z 1. razredom in nadaljevale do 9. Bilo je veliko dela in trudile smo se, da bi nam uspelo z merjenjem končati pred počitnicami. Sedaj stvari že zaključujemo in smo z delom zadovoljne. Želim si, da bi še večkrat počele kaj podobnega, saj smo se ob delu zabavale in marsikaj naučile.

Sara Barbič, 8. b

POROČILO O LETOŠNJEM TEKMOVANJU ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

Letos je bila knjiga za Cankarjevo tekmovanje primerna. Učenci so jo z veseljem tudi večkrat prebrali. Čeprav je bil pesniški jezik kar zahteven, smo ga poskušale približati na učencem razumljiv način.

Glede na to, da smo spoznavali domovino Slovenijo, je tema pritegnila več učencev. Tudi junak Juri Muri je priljubljen in znan, zato jim ni bilo težko spoznavati nepoznanih krajev in zgodovinskih dogodkov.

Slovenske ljudske pripovedke so pomagale prikazati čare okolja, v katerem živimo, še z druge plati.

Na tekmovanje smo se pripravljali pri dodatnem pouku slovenščine, doma pa so učenci knjige prebirali in opravljali določene naloge.

V četrtem razredu je tekmovalo 12 učencev in so osvojili štiri priznanja.

V petem razredu je tekmovalo 10 učencev in so osvojili tri priznanja.

Mentorice: Zvonka Kavšak, Jožica Štavdekar, Tadeja Forjan in Milena Sinanovič

Letošnji izbor knjižnih del (Grajski strah Bogdana Novaka in Bratovščina Sinjega galeba Toneta Seliškarja) je bil za učence šestega in sedmega razreda zelo zanimiv. Z navdušenjem so se pripravljali na šolsko tekmovanje.

Začeli smo z branjem knjige Bratovščina Sinjega galeba, ki je sedmošolcem že poznana. Opisovali in označevali smo književne osebe, veliko smo se pogovarjali o odnosih med njimi. Glede na to, da je glavna književna oseba v delu enake starosti kot otroci, ki so tekmovali, je bilo vse bolj zanimivo. Opredelili smo kraj in čas dogajanja. Ustavili smo se tudi ob starinskem jeziku ter literarnih izraznih sredstvih. Sami so se doma poglobili v delo in življenje obeh pisateljev.

Knjiga Grajski strah Bogdana Novaka je učence še bolj pritegnila, zato smo ob podrobni analizi res uživali. Zadnje ure dodatnega pouka pa smo porabili za primerjavo obeh del.

Skupno je tekmovalo 18 učencev. Bronasto priznanje je osvojilo 9 učencev.

Jan Kokot, Nik Šater, Gaja Tušek, Daša Tušek in Mojca Mager iz 7. razreda ter šestošolke Leoni Jošt, Manca Sedar in Melina Kelaidis.

Mentorica: Saša Kos Pušnik

V letošnjem šolskem letu smo z osmo- in devetošolci brali in se poglobljeno pripravljali na **tekmovanje za Cankarjevo priznanje** tako, da **smo za šolsko tekmovanje brali, spoznavali in analizirali roman Miška Kranjca POVEST O DOBRIH LJUDEH**. Skupaj in individualno smo se pripravljali pod naslovom **DOMOVINA MED PLATNICAMI**. **Za področno tekmovanje** smo brali, spoznavali in analizirali sodoben mladinski roman **Vladimirja P. Štefaneca Sem punk čarovnica, Debela lezbijka in ne maram vampov**, z devetošolcem Gašperjem Kušejem, ki se je uvrstil na državno tekmovanje, pa sva nato vsebinsko, tematsko in motivno predelala oba romana, primerjala sporočilnost, zgradbo, jezik, slog pisanja, rabo pesniških sredstev s pomenskimi razlagami, vse to sva poskušala aktualizirati s svojim izkušenjskim svetom.

Na naši šoli se je šolskega tekmovanja, ki je bilo 9. decembra 2015, letos udeležilo le 5 učencev/učenk iz 8. razreda in le 4 iz 9. razreda. V primerjavi s prejšnjimi leti je število zelo upadlo. Mislim, da je vzrok v tem, ker morajo zadnja leta prebrati po dve obsežni knjigi, ju primerjati in se dejansko zelo poglobiti v jezik in literarno-teoretično znanje. Poleg tega so to običajno isti učenci, ki so uspešni tudi na drugih področjih in jim enostavno zmanjkuje časa za poglobljeno delo.

Bronasto Cankarjevo priznanje so osvojili 4 učenci; 2 osmošolca (Vid Nerad Rožej in Filip Dihpol) in 2 devetošolca (Gašper Kušej in Blaž Mager).

21. januarja 2016 je bilo regijsko/področno tekmovanje na SREDNJI ŠOLI NA RAVNAH. Osmošolec **Vid Nerad Rožej** in devetošolec **Gašper Kušej** sta oba **usvojila SREBRNO CANKARJEVO PRIZNANJE**. Oba sta bila v regiji na **3. mestu**, **Gašper** pa se je s **46 točkami uvrstil na državno tekmovanje, ki je bilo v soboto, 12. 3. 2016, v Hočah**.

Foto: Nejc Prevalnik, 6. b

NAŠI NAJPERSPEKTIVNEJŠI ŠPORTNIKI

29. 1. 2016 se je v Kulturnem domu v Črni na Koroškem odvijala podelitev priznanj za Koroškega športnika leta 2015. Najboljša športnica Koroške je že enajstič postala alpska smučarka TINA MAZE. Naziv najobetavnejše pa si je že drugič prislužila športna plezalka JANJA GARNBRET. Prireditev so popestrili koroški glasbeni gostje Samo Sam, Lucija Štrekelj in Žan Libnik.

2. Damir Dugonjić – plavanje
3. Tine Urnaut – odbojka
4. Klemen Čebulj – odbojka
5. Matjaž Ferarič – jadralno padalstvo

Iz naše šole so bili dobitniki nagrad Janja Jamšek, ki se je uvrstila na 6. mesto, Žiga Kristijan Žigon je zasedel 13. mesto, Sara Račnik pa 15. Janja in Sara se podelitve nista mogli udeležiti, saj je isti dan v Mariboru potekalo državno prvenstvo Slovenije v kategoriji kadetov, mladincev in članov v plavanju.

Perspektivni koroški športniki leta 2015

1. Janja Garnbret – športno plezanje
2. Janja Šegel – plavanje

3. Vid Peršak – gorsko kolesarjenje
4. Gaja Natlačen – plavanje
5. Maja Pogorevc – atletika
6. Janja Jamšek – plavanje
7. Zala Pečoler – judo
8. Iza Mlakar – odbojka
9. Tina Česnik – atletika
10. Črt Ikovic – deskanje na snegu
11. Matevž Vidovšek – nogomet
12. Nuša Perovnik – judo
13. Žiga Kristijan Žigon – namizni tenis
14. Andraž Kac – judo
15. Sara Račnik – plavanje

Urška Hancman, 8. a

Izjava Sare Račnik: Imeli smo zelo naporene treninge. Trenirali smo na polno in se trudili. Trud je bil poplačan z dobrimi rezultati in splačalo se je. Sploh nisem pričakovala, da bom dobila nagrado za perspektivno športnico leta, zato sem bila toliko bolj presenečena in seveda vesela.

Izjava Janje Jamšek: To je bila že moja 3. podelitev za perspektivnega športnika leta. Žal se je letos nisem mogla udeležiti zaradi državnega prvenstva v Mariboru. Kljub temu sem vesela nagrade, saj vidim, da me drugi ljudje pri tem podpirajo. Zelo sem hvaležna tistim, ki so glasovali zame.

Izjava Žiga Kristijana Žigona: Sploh nisem pričakoval, da bom dobil to nagrado, saj jih je bilo veliko predlaganih. Vesel in srečen sem. Trudil se bom po najboljših močeh, da bom dokazal, da sem vreden zaupanja.

Zbrala: Mojca Hancman, 8. a

Namizni tenis ali pink ponk je najhitrejši šport na svetu, pri katerem uporabljamo lopar, ki je na eni strani rdeč, na drugi pa črn. Igramo posamično ali v dvojicah. Uporablja se bela žoga, ki je zares majhna. Najboljši igralci prihajajo predvsem iz Azije.

Pri NTK Fužinar imamo tri skupine. Najmlajša ima treninge dvakrat na teden, srednja trikrat, najstarejša pa petkrat tedensko. Sam sem ga igral že takrat, ko še nisem hodil v šolo.

Imam sošolca in sosošolca (Žiga Kristijana Žigona in Aljaža Godeca), ki sta v tem športu zares dobra. Sta med najboljšimi desetimi oz. celo petimi igralci v Sloveniji v svoji kategoriji. Oba dosegata zelo dobre rezultate.

Nik Šater, 7. b

ČESTITAMO in PONOSNI SMO NA VAS, seveda tudi na vse naše aktivne športnike/športnice.

ŠPORTNA POROČILA

11. 2. 2016 je v Dobrovi potekalo šolsko tekmovanje v športni gimnastiki v skokih z male prožne ponjave. Tekmovanja iz naše šole sta se udeležila Lana in Sergej Ilič in pokazala svoje znanje. Lana je osvojila odlično 5. mesto v kategoriji najmlajših deklic. Skupno v tej kategoriji je tekmovalo 76 deklic. Sergej pa je z enim ponesrečenim skokom osvojil prav tako zelo dobro 14. mesto v kategoriji mlajših dečkov, katerih skupno je tekmovalo 44 dečkov. Tekmovanja se je udeležilo 415 tekmovalcev in tekmovalk iz 32 osnovnih šol. Dosežen rezultat je zelo lep dosežek za tekmovalce in prav tako za šolo ter je lahko spodbuda za naprej. Čestitke obema tekmovalcema za doseženo in za trud, ki ga vlagata v vsakodnevni treningih.

V soboto, 6. 2. 2016, smo se z odbojkarsko ekipo odpravile na tekmo v Radlje. Poleg nas so na tekmi bili domačini Hitri polži iz Radelj, OK Slovenj Gradec in OK Mežica. Prvo tekmo smo odigrale proti Mežici. Prvi set smo z dobro igro zmagale. V naslednjem setu je imela več sreče ekipa Mežice in zmagale so z rezultatom 25 : 23. Začel se je

tretji set, ki smo si ga z borbeno igro zaslužile. Po končani igri z Mežico smo igrali proti Slovenj Gradcu. Prvi set smo z odlično odigrano igro zmagale. Drugi set smo odigrale malo nesigurno, a smo vseeno zmagale. Tako smo domov odšli z dvema zmagama.

Zadnja vrsta od leve proti desni: Maruša Marošek, Hana Gorenšek, **Neja Šumnik**, Valentina Đukanović, **Maja Marinković**, Jovana Simeunović, Mia Kajzer in trenerka Marjanca Sonjak.

Sprednja vrsta od leve proti desni: **Noemi Borko**, **Tea Gostenčnik**, Ana-Mari Oswald, Kristina Batušić, Tea Pertinač, Marija Antić, Jana Manojlović, ležita pa Neža Kamnik in Eva Šart.

Maja Marinković, 7. b

ZIMSKE POČITNICE

Med zimskimi počitnicami je bilo kot vsako leto na DTK-aju in okolici organizirano brezplačno druženje in različne športne aktivnosti, kot so: nogomet, smučanje, plavanje, košarka, namizni tenis ...

Veliko sošolcev se je udeležilo teh športnih aktivnosti, jaz pa sem odšla z družino v Moravske Toplice. Z nami je odšla tudi prijateljica in sošolka Špela. Od doma smo se odpravili zgodaj zjutraj. Ko smo prispeli, smo se nastanili v hotelu in s Špelo sva hitro stekli v bazen. Za nama je pritekel moj brat Nik. Vozili smo se po toboganih in uživali v prijetno topli vodi. Vmes smo pojedli kosilo in popoldne do večerje uživali v različnih bazenih. Pred spanjem smo igrali različne družabne igre in se pogovarjali. Hitro nas je premagal spanec. Naslednje jutro smo po zajtrku odrinili proti domu.

Bilo je nepozabno in prehitro je minilo. Upam, da bomo tak izlet še ponovili, vendar za več dni.

Helena Kadiš, 8. b

PLESNE VAJE IN ANGLEŠKA PREDSTAVA V MARIBORU

11. 3. 2016 smo devetošolci začeli s pripravami na valetu, tako rekoč s plesnimi vajami. Učili in naučili se bomo veliko različnih plesov, od disko foksa do valčka ter čačača-ja ... Vsi upamo in potrudili se bomo, da bi naša valeta s plesnim valčkom uspela, zato bomo pridno vadili plese, da ne bo šlo kaj narobe.

Na isti dan (11. 3.) smo se po plesnih vajah odpravili na ogled angleškega muzikala, ki ga je pripravila 2. gimnazija Maribor. Dijaki so pripravili lepo predstavo in vse je bilo dobro zrežirano, zato vse pohvale profesorjem in učencem. Za tiste, ki jim angleščina ne gre tako dobro od rok, so bili ob strani podnapisi z besedilom.

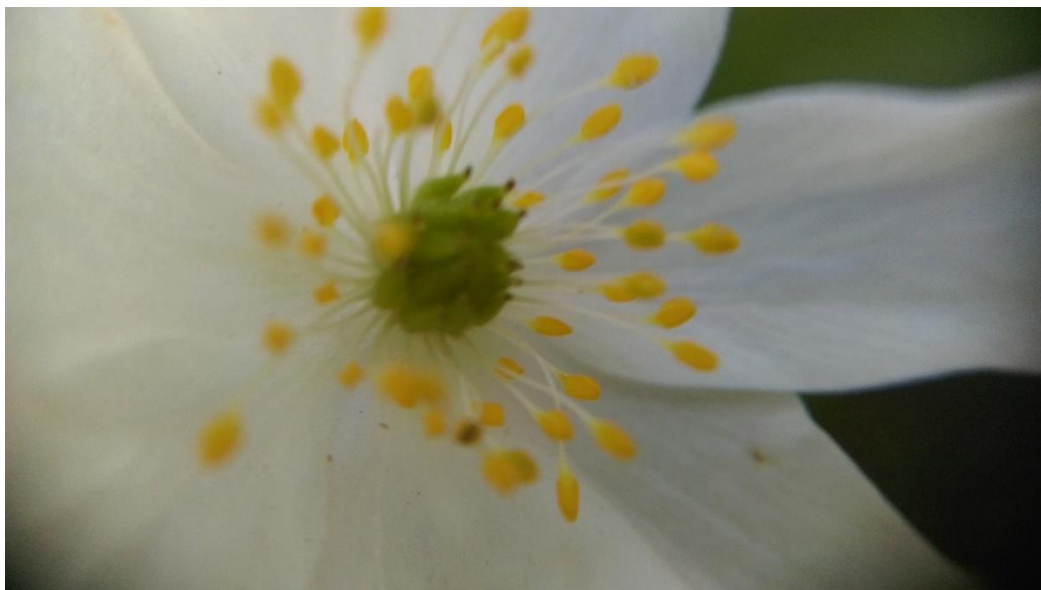
MATEMATIČNO TEKMOVANJE – KENGURU

Dne 17. 3. se je na šoli odvijalo tekmovanje KENGURUJČEK. Tekmovali so učenci od 6. do 9. razreda. Za reševanje testa smo imeli 90 minut časa in najboljši se bodo uvrstili naprej na regijsko in potem še na državno tekmovanje, če jim uspe priti tako daleč.

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA

17. 3. smo tekmovali tudi za angleško bralno značko. Odgovarjali smo na vprašanja, vezana na pet prebranih knjig. Komur uspe priti naprej (ali dobi bronasto priznanje), bo za nagrado dobil odlično oceno. Tekmovanja so se udeležili vsi člani 3. skupine pri angleščini ter posamezniki iz nižjih skupin.

Blaž Mager, 9. a

Fotografiral: Nejc Prevalnik, 6. b

PLANICA 2016

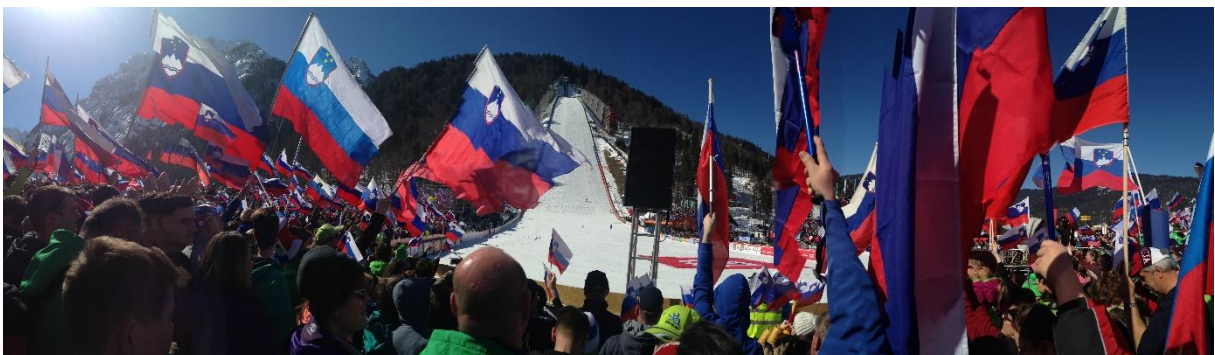
V petek, 18. marca, smo se učenci izbirnega predmeta Šport za sprostitev udeležili poletov v Planici. Ob 8:30 smo se odpravili s parkirišča pred letnim bazenom na Ravnah. Vožnja je trajala približno tri ure, popestrili pa smo si jo s petjem in z druženjem.

Ko smo se približevali Poncam, smo že od daleč zagledali veličastno planiško letalnico. Vsi smo že nestrpno čakali, da v živo vidimo naše skakalce, še posebej šampiona Petra Prevca, zato je bilo vzdušje enkratno. Kmalu so se pričele kvalifikacije in za tem še tekma. Letos je bila še posebej velika gneča, saj se je že samo petkove tekme udeležilo okoli 22.000 ljudi. Vzdušje je bilo res neverjetno, saj so povsod vihrale slovenske zastave, ki so jih spremljali vzkliki navijačev ob poletih naših skakalcev. Zaradi sonca je bilo toplo, kljub temu da je celo dolino prekrival sneg. Ob pogledu na gore ob letalnici nama je dih kar zastal od lepote narave. Bilo je nepozabno, še posebej, ker sta se Robert Kranjec in Peter Prevc povzpela na prvo in drugo mesto.

Ob koncu tekme smo se hitro odpravili na avtobus. Zaradi gromozanske gneče številnih avtobusov in avtomobilov smo domov prispeli šele ob 22. uri.

Ta dan nama bo še dolgo ostal v spominu, prav tako vsem sošolcem, saj nas je še bolj povezal. Upava, da se bova ogleda poletov lahko udeležili tudi naslednje leto.

Eva Šteharin in Mojca Hancman, 8. a

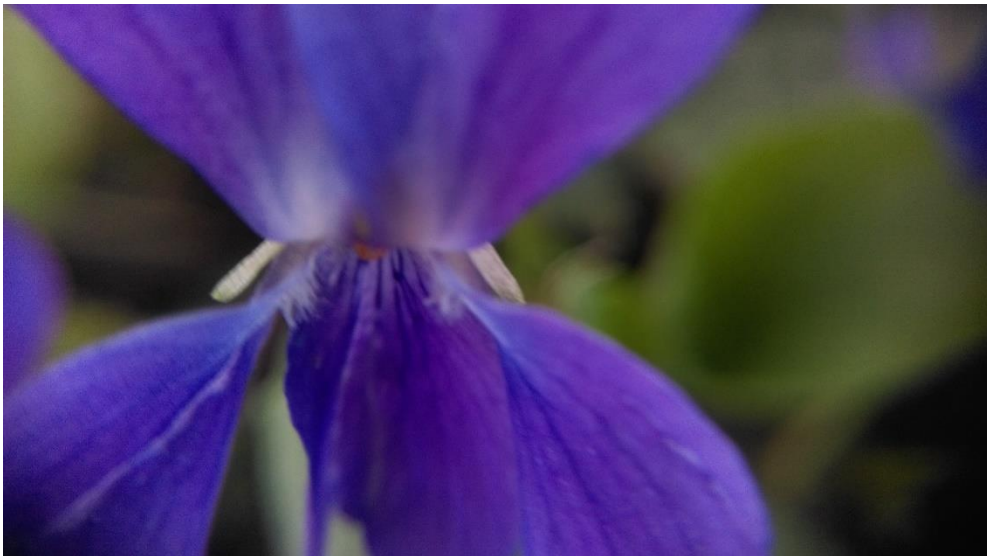

Fotografirala: Urška Hancman, 8. a

Pri verouku smo pisali spise o naših družinah in dogodkih, ki jih skupaj doživimo. Kaplan me je naslednjič vprašal, če bi jaz in moja sestra prebrali spisa na prireditvi za materinski dan, ki bo 21. 3. 2016. Obe sva pritrdili.

Prišel je ponedeljek in odpravili sva se do kulturnega centra. Trema me je še bolj preganjala, ker je bil v publiki tudi župan. Na srečo je bil tam tudi moj sošolec, s katerim sva se pogovarjala in trema me je popustila. Ko sem brala svoj spis, sem bila že spet živčna, a mi je uspelo. Vesela sem bila, ko so mi poslušalci zaploskali. Z veseljem bi bila še enkrat na takšnem dogodku, saj mi je to bila velika izkušnja.

Saška Ridl, 8. b

Fotografiral: Nejc Prevalnik, 6. b

NARAVOSLOVNI DAN

V torek, 22. 3. 2016, smo se učenci 9. razreda odpravili v Mislinjsko Dobravo, kjer smo si ogledali smetišče in kako tam poteka delo. Najprej nam je gospod povedal, kako je potekalo ločevanje odpadkov na začetku, ko smo začeli to uvajati in kako je to danes. Nato smo si odšli pogledat, kako poteka delo. Ko smo prišli nazaj v šolo, smo si še ogledali film, nato pa smo lahko odšli domov.

Neli Rajh, 9. a

V torek, 22. 3. 2016 smo se 8. in 7. razredi odpravili ogledat čistilno napravo Ravne na Koroškem, ki so jo zgradili lani. Pomen te čistilne naprave je, da čisti odplake, katere nazaj čiste vrača v okolje. Zjutraj smo se dobili ob 8.20 v šoli, pomalicali in se z avtobusi in s kombiji odpravili na Dobrije. Med potjo sva opazili reko, polno smeti. Ko smo prispeli, smo si šli ogledat vse naprave in nazadnje še laboratorij. Najbolj zanimiv nama je bil velik »bazen«, ki ji bil poln umazane vode in mehurčkov, ter naprava, s katero smo lahko pod vodo oz. greznico lahko videli, kaj je narobe s cevmi.

Ta dan nama je bil zanimiv, ker sva se naučili veliko novega.

Zapisali in fotografirali: Mojca Hancman in Eva Šteharik, 8. a

VODA skozi oči 7. b

Nik Šater

Voda je največje bogastvo. Brez nje ne bi preživel. Na svetu je je dve tretjini. Danes si gremo ogledat čistilno napravo v Dobrije. Pričakujemo, da nam bodo tam pokazali, kako se voda onesnažuje. Upamo, da se bomo nekaj novega naučili.

Teo, Nik, Klemen, Anže M.

Kaj je voda?

Voda je naše BOGASTVO.

22. 3. – **DAN VODE**

Voda, voda, kam hitiš?

Vse misli moje uloviš.

A ujeti vode se ne da,

ker je neulovljiva vsa.

Voda, voda, kam hitiš?

Kot popotnik oddrviš.

Voda veselo žlobudra

in v dež ujeta je megla.

Maja Marinković in Zala Oderlap

Voda je pravo bogastvo,

voda je naše bogastvo.

Brez nje ni življenja.

Maruša, Katarina, Klara, Nina

Voda je vir življenja,

brez nje ni smisla ali mnenja.

Voda ti žejo poteši,

čeprav povesod je ni.

Poleti nas hladi,
vsak dan za čistočo poskrbi.

Na zdravje nam vpliva,
saj je čista in brez kofeina.

Spoštujte našo vodo,
saj brez nje življenja ne bi bilo več.

Alja Straže

Voda je vir življenja. V njej živijo raznovrstne živali, tako v slanih kot v sladkih vodah. Voda pokriva 70 % površja Zemlje. Veliko vod je onesnaženih, tako slanih kot sladkih. Zato veliko živali izgublja naravno okolje. Za nas je pitna voda zelo pomembna, ker jo moramo piti. A tudi te že počasi primanjkuje.

Tjaša, Jan, Nejc, Anže V.

ČISTILNA NAPRAVA

- VELIK PROSTOR
- ZANIMIVA PREDSTAVITEV
- VELIKO NOVIH INFORMACIJ
- HRUP ALI TIŠINA?
- MALO DELAVCEV, VELIKO STROJEV
- UMAZANIJA IN ČISTOČA
- ČISTA IN UMAZANA VODA

Žiga, Ema, Neja

V torek, 22. 3. 2016, smo si sedmo- in osmošolci odšli pogledat čistilno napravo v Dobrijah. Izvedeli smo veliko novih stvari. Ogledali smo si smetnjak z odpadki, dva bazena, v katerem je umazana voda, in laboratorij, v katerem smo naredili tudi poskus

o vodi. Predstavitelj je bila uspešna, saj se je večina učencev veliko naučila. Delavci čistilne naprave so na nas naredili dober vtis, saj so nam ob koncu podarili tudi manjša darila (barvice), ki smo se jih vsi razveselili!

Maja Marinković

V nedeljo, 27. 3. 2016, sem bila na koncertu, ki je bil v telovadnici naše šole. Bilo je zanimivo, saj sem slišala veliko novih pesmi. Upam, da nastopajoči še kdaj priredijo koncert v podobni zasedbi (Mi2, Jasmina Buč, Adrijana Kamnik, Nou Nejm Band, Dravograjski sekstet, Godalni orkester glasbene šole Ravne in Roman Kordež – Tex).

Špela Erjavec, 8. b

Tudi letos se je na naši šoli odvijalo testiranje za športno vzgojni karton. Tako kot vsako leto, smo učiteljcem športne vzgoje priskočile na pomoč učenke osmih razredov. Ker je bilo na sporedu veliko učencev iz vseh razredov, od 1. do 9., je testiranje potekalo cel teden. Bilo je zabavno in športno.

Eva Šteharik, 8. a

GIMNASTIKA Gimkov pokal 2016

V soboto, 26. 3. 2016, je v športni dvorani v Lenartu potekal Gimkov pokal severovzhodne Slovenije v športni gimnastiki za otroke osnovnih šol in rekreativne programe gimnastike na športnih društvih. Tekmovanja se je udeležilo 132 učencev 1. triade in 43 učencev 2. triade iz 35 osnovnih šol in društev.

Tekmovanja so se udeležili tudi otroci Mežiške doline, ki gimnastiko trenirajo v ŠD STOJA. Osvojili so odlične rezultate. Larisa Lana Ilić, učenka 3. a-razreda OŠ Prežihovega Voranca Ravne je posamezno v svoji kategoriji cicibank osvojila odlično 3. mesto. Prav tako je 3. mesto v kategoriji mlajših dečkov osvojil njen brat Sergej Filip Ilić, ki obiskuje 4. a-razred. Ekipno so se dečki uvrstili na odlično 2. mesto. Tekmovanja se je udeležila tudi Lia Lužnik, učenka 4. a-razreda in v kategoriji mlajših deklic zasedla 11. mesto.

V soboto, 9. 4. 2016, smo odbojkarice Prevalj odigrale tekmo na domačih tleh. Poleg nas so na turnirju sodelovali: OK Šempeter, OK Doors in OK Ankarani. Prvo tekmo so odigrale proti Ankaranu. Premagale smo jih z rezultatom 2 : 1. Naslednjo tekmo smo igrale proti Šempetru. Prvi set nismo bile dovolj zbrane, zato smo ga z veliko razliko izgubile. V drugem setu smo pokazale vse, kar znamo, in nam je uspelo. Začel se je tretji set. Začele smo ga dobro, vendar nam je na koncu koncentracija popustila in smo izgubile z rezultatom 21 : 25. Začel se je boj za 2. mesto med Prevaljami in Ankaranom. Dobro smo odigrale in dobile tekmo 2 : 1. Turnir smo končale na 2. mestu, bile smo zadovoljne, vendar bi lahko bilo tudi bolje.

Maja Marinković, 7. b

MOJI NAPORNI DELOVNI DNEVI, A POLNI ZADOVOLJSTVA

Sem Nejc Štern. Hodim v 7. b-razred. Rad se ukvarjam s športom, predvsem s kolesarjenjem, tekom na smučeh in z atletiko, seveda zato, ker vse to treniram. Obiskujem tudi glasbeno šolo in igram tolkala.

Zjutraj vstanem okoli sedmih ali šele ob pol osmih. Nato se odpravim v šolo. Ob četrtek sem v šoli pet ur. Nato grem v glasbeno šolo na tolkala. Potem grem na Javornik k nauku o glasbi in nato še opravim kolesarski oz. pozimi smučarsko-tekaški trening. Po treningu naredim doma še vaje za moč in se pretegnem. Nato običajno naredim nalogo in se učim. Po večerji grem gledat televizijo ali brat knjigo.

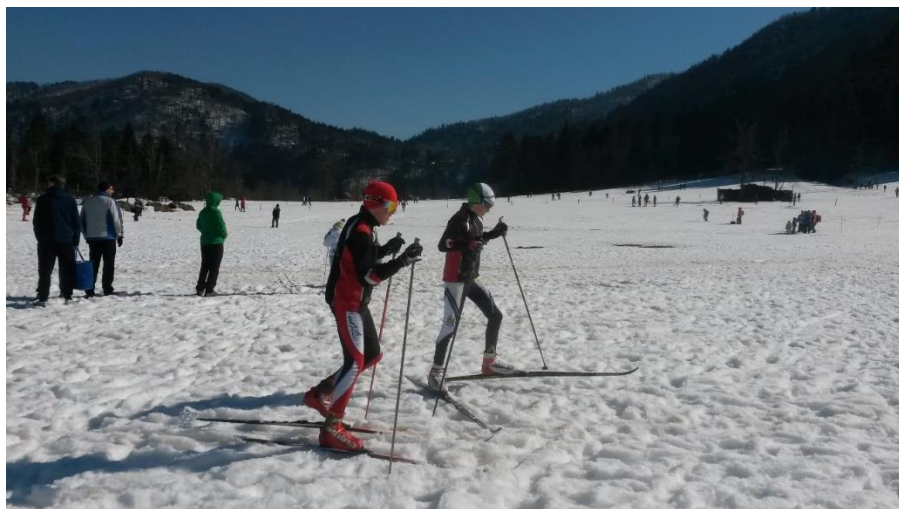
V svojem prostem času se rad družim s prijatelji ali z družino. Običajno se tudi učim in gledam televizijo. Poleti se grem ven igrat s psom. Ko imam čas, treniram atletiko, tek na smučeh in kolesarjenje XC. Včasih gremo s prijatelji in z družino po treningu igrat tenis, plavat, veslat ali jadrat na Ivarčko jezero.

Dan pred nastopi veliko vadim in igram po bobnih kot nor, da dam vse iz sebe in si izmišljujem ritme. Običajno se note za ksilofon in vibrafon naučim kar na pamet. Na dan nastopa pa vadim samo tisto, kar bom igral. Na nastopu včasih kakšen ton zgrešim, a to običajno vem samo jaz in seveda moj učitelj. Po nastopu me velikokrat pohvali. Pred smučarsko-tekaško ali atletsko tekmo običajno počivam in jo skušam pozabiti.

Na dan tekme je treba zgodaj vstati in se peljati uro, dve ali celo več na prizorišče. Doma imam običajno tremo, a ko štartam, izgine. Po tekmi počakamo na rezultate in si čestitamo. Pred kolesarskimi tekmami tudi veliko počivam, a na začetku dneva ali takoj po šoli naredim aktivacijo. Ta me prebudi in poveča srčni utrip, da na dan tekme nisem tako izmučen.

Pri aktivaciji grem približno en tako dolg krog, kot ga bomo vozili na tekmi. Tega odpeljem na vso moč. Ostali del dneva po aktivaciji počivam in skušam pozabiti na tekmo. Ko zjutraj vstanem, me običajno zgrabi trema. Nato gremo v avto in se odpeljemo na tekmo. Na startu me trema mine in tekmujem po svojih najboljših močeh. Po tekmi pa si čestitamo, počakamo na podelitev in odrinemo domov.

Tako izgleda moj četrtek in večina vikendov. Najbolj naporen pa je ponedeljek po tekmi ali hudem treningu.

Najc Štern, 7. b

Predstavljamo povzetke RAZISKOVALNIH NALOG v letošnjem šolskem letu

Avtorja: Rok Ažnoh in Urška Hancman, 8. razred

Mentorici: Aleksandra Slatinšek Mlakar in Veronika Kotnik

MMMM – TO JE DOBRO, TEGA PA JAZ NE JEM

ALI KAKO »ZDRAVA« JE HRANA V NAŠI ZDRAVI ŠOLI

V raziskovalni nalogi sva v uvodu predstavila določene smernice zdrave prehrane v osnovni šoli. Ugotavljava, da je šolska prehrana v naši šoli organizirana v skladu s pravilniki zdrave prehrane in je večinoma pripravljena tako, da je vsem učencem omogočen popoln obrok. Z anketo sva želela ugotoviti zadovoljstvo učencev s šolskimi malicami in kosili. Ugotavljala sva razlike med razredno in predmetno stopnjo. Na podlagi anket sva dobila podatke o tem, kaj imajo učenci najraje in česa ne jejo radi. Za mnenja sva povprašala šolsko kuharico, učitelje v podaljšanem bivanju in koordinatorko promocije zdravja iz Zdravstvenega doma Ravne na Koroškem. Učence sva opazovala pri šolskem kosilu ter se pozanimala o poreklu nabavljenih živil in pogostosti sveže pripravljenih jedi. Glede na rezultate ankete, mnenja strokovnih sodelavcev in pojasnil šolske kuharice sva zapisala ugotovitve in oblikovala priporočila o tem, kaj bi lahko v šolski prehrani v bodoče še izboljšali.

Avtorice: Sara Barbič, Kaja Krejan, Naja Nikolov Veber, 8. razred

Mentorici: Veronika Kotnik in Aleksandra Slatinšek Mlakar

ALI SO NAŠE TORBE (RES) ŠE VEDNO PRETEŽKE?

Pred osmimi leti so na naši šoli z mentorico učenke podobno raziskavo že opravile. Takratni rezultati so bili zaskrbljujoči. V letih do sedaj je bila težnja šole in vseh učiteljev (tudi učencev in staršev) zmanjšanje teže šolskih torb. Šola je v tem času uspela kupiti nekaj učbenikov za na klop, tudi iz denarja šolskega sklada. Učitelji so zmanjšali število potrebnih učbenikov in delovnih zvezkov na minimum. Starši vseh prvošolcev so že takoj po vpisu v šolo na roditeljskem sestanku seznanjeni s pomenom šolske torbe, dobijo napotke, kakšna torba je najprimernejša.

Na prvem roditeljskem sestanku so tema v vseh razredih tudi šolske torbe in šolske potrebščine. Prav tako je tema ene prvih razrednih ur šolska torba in poziv, da učenci čim več stvari puščamo v šoli. Vsi učenci od 6. do 9. razreda smo dobili svojo garderobno omarico.

Odločile smo se, da bomo naredile primerjavo z raziskavo pred leti, s predpostavko, da je stanje zadovoljivo. Ugotovile smo, da večina naših učencev prenaša pretežke torbe. Problem so postale torbe prvošolcev, alarmantno je stanje v drugih, tretjih, četrtih in petih razredih. Naše ugotovitve bomo predstavile učiteljem in dobro bi bilo z njimi seznaniti tudi starše učencev v vseh »problematičnih« razredih. Tema naših prihodnjih razrednih ur bo spodbuda za učinkovitejšo uporabo omaric in večje upoštevanje priporočil učiteljev.

Pretežke torbe so problem tudi na drugih šolah v Sloveniji in prav gotovo bo moralo svoje dodati tudi Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport ter omogočiti šolam UČBENIKE ZA NA KLOP pri vseh predmetih in v vseh razredih.

Avtorji: Filip Dihpol, Žiga Obretan, 8. razred, Vid Ramšak, 9. razred

Mentorici: Aleksandra Slatinšek Mlakar in Veronika Kotnik

RAZISKOVALNE ŠKATLE:

Zabavno, poučno, igrivo, pestro, raznoliko, živo, v našem gozdu je zanimivo

V raziskovalni nalogi smo strnili dvoletno ustvarjalno delo nadarjenih učencev, ki obiskujemo POUK MALO DRUGAČE ali INOVATIVNO REŠEVANJE PROBLEMOV.

Izdelali smo različne didaktične igrače, poučne družabne igre (SPOMIN, AKTIVITY, MLIN, DOMINO ...), številne uganke, križanke, ilustracije in besedila o živalih in rastlinah v gozdu. Nekatere izdelke smo plastificirali in jim tako povečali uporabno vrednost. Opremili smo jih z imeni avtorjev, virom uporabljene literature in navodili za uporabo. Spravili smo jih v dve RAZISKOVALNI ŠKATLI (ŽIVALI, RASTLINE) in jih podarili učencem podaljšanega bivanja na razredni stopnji. S pridom jih uporabljajo tudi pri pouku spoznavanje okolja in naravoslovju. Škatle smo zasnovali tako, da bomo vsebine v naslednjih letih dopolnjevali in bogatili.

V letošnjem šolskem letu smo se Filip Dihpol, Žiga Obretan in Vid Ramšak odločili, da bomo z delom nadaljevali.

Zastavili smo si cilj dokončati opise učnih pripomočkov v škatlah in s hipotezo *Učenci se bodo z »našimi« raziskovalnimi škatlami radi igrali*, potrditi, da je bilo naše ustvarjanje koristno in s končnim uporabnim izdelkom učinkovito. Natančno smo opisali vse izdelke v škatlah in projekt zaključili s spremljavo in z opazovanjem učencev v podaljšanem bivanju pri igranju z RAZISKOVALNIMI ŠKATLAMI.

V nalogi prikazujemo raziskovalne škatle, didaktične/učne pripomočke, ki smo jih izdelali sami in jih sedaj z namenom igre in učenja s pridom uporabljajo tako pri pouku kot v podaljšanem bivanju.

NAGRADA ŠESTO- IN SEDMOŠOLCEM ZA BRANJE

V petek, 1. 4. 2016, smo učenci, ki smo osvojili bralno značko, za nagrado odšli v Kulturni center Ravne na srečanje s pisateljem Tonetom Partljičem, letošnjim Prešernovim nagrajencem. Povedal nam je veliko zanimivih zgodb in nas zelo zabaval s svojimi. Imeli smo se »fajn« in z veseljem bi ga še večkrat poslušali.

Leoni Jošt, 6. b

V petek, 1. 4. 2016, nas je na Ravnah obiskal Tone Partljič. Odšli smo v kulturni dom. Učenci, ki jih je med gledalci izbral pisatelj, so zaigrali odlomek iz Romea in Julije. Bili so odlični in zabavni.

Nasmejali smo se prigodam Toneta Partljiča, ki jih je kar stresal. To petkovo dopoldne je bilo zanimivo, predvsem pa smešno.

Alja Straže, 7. b

Na Ravnah se je odvijalo srečanje otroških gledaliških skupin Koroške. V petek, 8. 4. 2016, smo si šestošolci ogledali predstavo z naslovom *O DEKLICI, KI JE PREHITRO RASTLA*. Igrali so jo učenci OŠ Šentjanž pri Dravogradu. Predstava bi po mojem mnenju bila bolj všeč mlajšim generacijam, saj je bila vsebina zgodbe predstavljena na »otročji« način. Vseeno so se zelo potrudili. Čestitamo jim.

Leoni Jošt, 6. b

V petek, 8. 4., smo pri uri slovenščine tudi sedmošolci šli v Kulturni center Ravne in si ogledali predstavo gledališke skupine osnovnošolcev iz Vuzenice z naslovom *POZOR, GRDOBA NA DELU*. Igra je bila kratka, zanimiva in poučna, a večini ni bila najbolj všeč. Potem smo nadaljevali s poukom po urniku.

Maja Marinković in Alja Straže, 7. b

Fotografiral: Nejc Prevalnik, 6. b

ŠPORTNA DNEVA

Športni dan, ki je potekal v telovadnici in okolici šole, smo preživeli v druženju in tekmovalnosti med oddelki. Sedmošolci in sedmošolke smo se pomerili v hokeju, osmarji so bili na umetni travi in igrali nogomet, devetošolci pa so igrali odbojko.

Bilo je zanimivo, čeprav so nekateri sprva mislili, da bo dolgočasno. Vsi smo navijali za svoje. Želimo si še takih iger in športnih dejavnosti.

Maja Marinković in Alja Straže, 7. b

V torek, 5. 4. 2016, smo imeli učenci od 7. do 9. razreda športni dan. Po programu so bile različne športne dejavnosti, kot so: odbojka, nogomet in hokej. Učenci osmih razredov smo igrali nogomet. Nama in še nekaterim drugim se je sprva zdelo, da se bomo dolgočasili in da ne bo zabavno. Izkazalo se je ravno obratno.

Kljub oblačnemu in ne prav toplemu vremenu smo nogomet igrali zunaj na umetni travi in se uspeli zabavati. Ob koncu športnega dneva smo bili kar razočarani, da je dopoldan tako hitro minil.

Eva Šteharik in Mojca Hancman, 8. a

V petek, 15. 4. 2016, smo imeli učenci 7. in 8. razreda športni dan, in sicer pohod na Brinjevo goro. Ob 8:30 smo se zbrali in se odpravili proti trgu mesta. Prečkali smo železniško progo in se po makadamski cesti začeli vzpenjati proti Brinjevi gori. Dan je bil ravno pravšnji – sončen, z nekaj oblački in osvežilnim vetrom. Ko smo se bližali vrhu, so se že slišali prvi zvonovi, po katerih so z zmagovalnim veseljem udarjali učenci. Prispeli smo in se posladkali s hrano iz nahrbtnikov. Zaradi drevesnih senc nas je kmalu zazeblo in smo se odpravili nazaj proti dolini. Pot med klepetom, smehom in prepevanjem je minila precej hitro.

Bil je lep dan in želiva, da ga še kdaj tako izkoristimo kot tokrat.

Eva Šteharik in Mojca Hancman, 8. a

Fotografirala: Eva Šteharik, 8. a

13. aprila 2016 smo po pouku bili **organizatorji regijskega tekmovanja Vesele šole**. Pripravili smo kulturni program in sprejem za najboljše veselošolce, nato pa smo šli v učilnice, kjer smo reševali teste. Trenutno še čakamo na objavljene rezultate (iz Ljubljane), če bo kdo državni prvak.

Filip Dihpol, 8. a

13. 4. popoldne je bila na Prevaljah **REVIJA PEVSKIH ZBOROV**, na kateri se je naš zbor zelo dobro odrezal. Čestitamo!

Dne 21. 4. 2016 smo se zlati bralci Koroške regije (devetošolci in devetošolke, ki smo vsa leta osnovnega šolanja tekmovali za Prežihovo in Suhodolčanovo bralno značko) zbrali v Družbenem domu na Prevaljah. Skupaj smo praznovali 55. rojstni dan Prežihove bralne značke. Zabavali so nas Feri Lainšček s svojimi prigodami ter Ditka Čepin in njen oče s prečudovitimi pesmimi. Vsi smo dobili za nagrado jubilejne broške in svinčnike.

Anže Bračko in Aljaž Ranc, 9. a

Fotografiral: Anže Bračko, 9. a

Fotografirala: Simona Grabner, knjižničarka

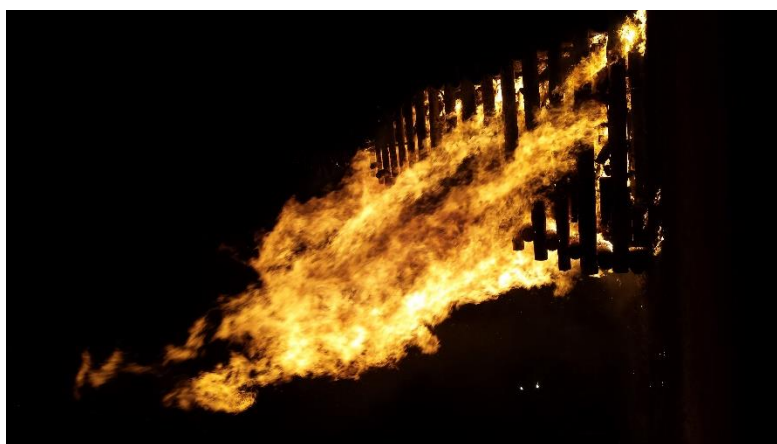
V soboto, 23. 4. 2016, smo ob 11.00 z našo Jazz skupino Glasbene šole Ravne na Koroškem igrali na trgu pri cerkvi v Slovenj Gradcu. Igralo nas je le 7, zaigrali pa smo 6 daljših pesmi. Ljudi je bilo kar veliko, mi pa smo bili ponosni, da smo jim lahko popestrili čas.

Filip Dihpol, 8. a

V soboto, 23. 4. 2016, smo ob 19:00 s Pliberškim orkestrom Jauntaler Trachtenkapelle Loibach imeli koncert v Kulturnem domu Pliberk. Vodil nas je naš super dirigent Gregor Kovačič, naši gosti pa so bili akapela skupina Voxon, ki so zelo popestrili cel program.

Filip Dihpol, 8. a

Nekaj utrinkov z letošnjega ravenskega kresovanja.

Fotografirala: Eva Štehar, 8. a

Kot vsako leto sem se tudi letos s prijatelji udeležila kresovanja na Javorniku. Že ob prihodu se je slišala glasba harmonike in kitare, vse okoli nas pa so švigale luči, ki so prihajale z različnih igral in vrtiljakov. Kres so prižgali ob 21. uri, za posladek pa je ob 23. uri sledil še veličasten ognjemet. Bilo je čarobno. Vseskozi nas je pozdravljala ogromen mlaj, ki je vzdušje še polepšal. Nebo je bilo jasno, noč pa hladna, a tega skoraj nisi mogel občutiti, saj nas je grel kres. Zagotovo se bom kresovanja udeležila spet naslednje leto.

Eva Šteharik, 8. a

Fotografije zimskih motivov: *Nejc Prevalnik in Žiga Pandev, 6. razred*

Fotografije iz *ZIMSKE ŠOLE V NARAVI, Rok Plesnik*

MAJSKE DEJAVNOSTI PREŽIHOVCEV

Letos med prvomajskimi počitnicami sem se zelo zabavala. Vsak dan sem hodila ven s prijateljicami in sprehajala svojega psa. Tudi z družino smo se večkrat odpravili na sprehod ali pa smo doma igrali družabne igre. V petek sem šla na obisk k Sari, kjer sem tudi prespala. Skupaj sva božali male muce in gledali filme. Naslednji dan sva odšli na kresovanje. Tam sva srečali veliko najinih prijateljev. Vozili smo se z avtomobilčki, šli na vrtiljak in se sladkali s sladkorno peno. Ta večer je Sara prišla spat k meni, a na žalost zaradi dežja naslednji dan nisva šli na Ivarčko jezero. Te počitnice so bile nepozabne in se že veselim poletnih.

Helena Kadiš, 8. r.

V ponedeljek, 25. 4. 2016, smo se učenci 9. razreda naše šole z razredničarkama in spremljevalcema odpravili na izlet v Gardaland. Po šestih urah in pol vožnje z vmesnimi postanki smo prispeli pred zabavišni park. Pojedli smo malico, ob 10.00 pa so nam odprli vrata. Do 18. ure smo se po skupinah zabavali in uživali.

Ta dan je bil za vse nepozaben. Mislim, da nikoli ne bomo pozabili teh trenutkov in da nam bo dan ostal v najlepšem spominu.

Neli Rajh, 9. r.

Fotografiral: Gregor Čuk, učitelj ŠVZ

4. in 5. maja so imeli osmošolci/osmošolke vzgojo za zdravje, v sklopu tega naravoslovnega dne pa še sistematski zdravniški pregled.

V torek, 17. 5. 2016, smo imeli učenci 6. razreda naravoslovni dan. V avtobusu je vladalo napeto vzdušje, saj smo komaj čakali, da prispemo v **Nazarje**, kjer smo se najprej okrepčali, nato pa **smo si ogledali bogato zbirko lesa**, prijazni uslužbenec pa nas je popeljal **po gozdni učni poti**. Zelo veliko smo izvedeli o drevesih. Pot smo nadaljevali v **Topolšico k lončarju**. Pokazal nam je postopek izdelave loncev in nekateri so se preizkusili v lončarjenju.

Videli smo veliko zanimivosti, povezanih z naravo (lesarstvom in lončarsko dejavnostjo). Doživeli smo lepo zaokroženo pot (z Raven do Slovenj Gradca, skozi Hudo luknjo do Velenja, naprej v Mozirje in Nazarje, od tam v Topolšico in preko Slemena do Črne po Mežiški dolini domov), čeprav smo tik pred koncem naleteli na prometni zastoj (prometno nesrečo). Ta dan nam bo za vedno ostal v spominu.

Prikazujemo delček naših doživetij.

Napisala: Rok Plesnik in Leoni Jošt, 6. b

Fotografiral: Vid Ranc, 6. b

V torek, 17. 5. 2016, smo si ogledali predstavo gimnazijcev z naslovom Pod drobnogledom. Bila je enkratna, veliko so plesali in peli. Vmes so zaigrali nekaj znanih izsekov iz Romea in Julije in nekaj zelo smešnih prizorov iz vsakdanjega šolskega življenja. Igranje je potekalo tekoče, doživeto in zanimivo. **Za odlično izvedeno predstavo vsem iskreno čestitamo.**

Vid Nerad Rožej, 8. r.

Fotografiral: Bor Čepin, 8. r.

Igra je bila zabavna, smešna, polna talentov, priigrali so si zasluženi pokal. Najbolj sta nam bila všeč tajnica in moški igralci. Posebej všeč nam je bilo, da so veliko peli in plesali.

Urška, Sara, Zala, Alja Ivona, Eva

Predstava je bila odlična. Igralci so se zelo izkazali. Igro je popestrila zabavna glasba, dodali pa so celo prizore iz Romea in Julije. Dijaki so se vživeli v svoje vloge, gotovo pa je bilo igranje zahtevno.

Filip, Grega, Sara, Saška, Pia

Predstava je bila čudovita. Igralci so odlično in doživeto komunicirali z gledalci. Lepo so igrali kot pravi umetniki in si s svojim nastopom priigrali zasluženi aplavz. Igra je bila od začetka do konca aktivna, tako da se nismo dolgočasili.

Rok in David

20. in 21. maja smo gostili prežihovce, se družili, zabavali ... Tokrat je bilo že 38. srečanje po vrsti. Čez pravljinih sedem let pridejo spet k nam.

Fotografirala; Janja Čebulj, vzgojiteljica

38. SREČANJE ŠOL S PREŽIHOVIM IMENOM NA RAVNAH NA KOROŠKEM

Naša šola se imenuje po Prežihovem Vorancu, koroškem pisatelju, ki ga je življenjska pot vodila po različnih krajih v Sloveniji in tujini, zato ni naključje, da nosi njegovo ime sedem osnovnih šol, od tega dve v Italiji. Srečujemo se enkrat letno in vsakokrat v drugem kraju; tako potujemo od Raven v Bistrico, potem v Ljubljano in Dolino pri Trstu pa v Doberdob in na Jesenice ter v Maribor in sedemletni krog je sklenjen. Druži nas prijateljstvo do pisatelja, osnovni namen pa je druženje učiteljev in učencev. Srečanje traja dva dni in v tem času goste seznanimo z našim krajem in njegovimi znamenitostmi, vse šole tudi pripravijo krajši kulturni program za osrednjo prireditev.

20. in 21. maja je srečanje potekalo na Ravnah. Gostje so bili navdušeni nad našo KOK dr. Franca Sušnika (kjer nas je pozdravil župan, dr. Tomaž Rožen), njeno prenovljeno okolico in stavbami v okolju. Po prireditvi v Kulturnem centru (zbrane je nagovorila vnukinja Prežihovega Voranca) smo goste popeljali na Šentanel, od koder so naslednji dan v lepem vremenu občudovali lepote naše doline. Učenci gostje so prespali na domovih naših učencev – tudi to je ena od tradicij naših srečanj – in odnesli z Raven čudovite vtise.

V spominsko knjigo je zapisal Prežihov Voranc Ladu Smrekarju v Kotljah, 1. maja 1948: »Če hočeš imeti dobre prijatelje, moraš najprej sam sebe dobro poznati.« Najbolj se spoznavamo ob posebnih priložnostih in to nam med drugim nudijo tudi naša srečanja. Sedem solzic se vsako leto poveže v dehteč šopek.

Zapisala: Bojana Verdinek, učiteljica

V petek, 20. 5. 2016, so k nam na srečanje Prežihovih šol učenci/učenke in delavci vseh šol, ki nosijo ime po našem pisatelju. Učencem smo (po)nudili prenočišče mi, učitelji pa so prespali v Šentanelu.

Sama sem sprejela (dve) deklici iz Ljubljane. Najprej smo se v šoli dobro spoznale in odšle na okusno kosilo, ki so ga pripravile naše kuharice. Izmenjale smo majhna darilca, potem pa smo odšle k meni domov. Ko sta se namestili, sem ju peljala na sprehod v bližnji gozd in božat male mucke. Ob 16.30 smo odšle do kulturnega doma, kjer so imeli generalko za prireditev, čez uro in pol pa sem si lahko ogledala predstavo. Vsaka šola je pripravila zanimiv program, s katerim so se vsem predstavili.

Po prireditvi smo si ogledale Ravne in odšle na večerjo. Pred spanjem smo se še lep čas pogovarjale. Zjutraj smo morale hitro vstati, saj smo imeli organiziran ogled ekološke kmetije in piknik, česar pa se na žalost nisem mogla udeležiti, zato smo se že prej poslovile.

To je bila zame lepa izkušnja, zabaven dan in vesela sem, da sem spoznala nove prijateljice. Komaj čakam, da se spet srečamo.

Sara Barbič, 8. r.

Sodelovali smo na nagradnem literarnem natečaju *PREŽIHOV VORANC IN DOBRO JUTRO*, ki sta ga razpisali Prežihova ustanova in Občina Ravne za vse OŠ s Prežihovim imenom v Republiki Sloveniji in zamejstvu. Naši učenci so takole razmišljali.

MOJA POVEZANOST S PREŽIHOVOM IN SLOVENSKIM JEZIKOM

Doma sem na Ravnah na Koroškem v neposredni bližini Kotelj – rojstnega kraja našega velikega pisatelja Lovra Kuharja - Prežihovega Voranca. Tudi šola, ki jo obiskujem že osmo leto, nosi njegovo ime. Vse to je vzrok, da se na nek način čutim povezanega z velikim mojstrom slovenske besede in na to sem tudi ponosen.

Voranc je že zelo mlad začutil željo, da je začel pisati zgodbe in jih začel objavljati v časopisu. Materni jezik mu je kot "pobiču" veliko pomenil in najlepše njegove črtice iz mladosti so zbrane v Solzicah. Ob svojem ustvarjalnem pisanju je v sebi začutil neko dolžnost, da materi, ki je v njem vzbudila pisateljsko žilico, povrne z zgodbami. Zato je v šopku enajstih črtic v Solzicah razmišljal o svojem otroštvu in odnosu do družinskih članov, o svojem odnosu do jezika in slovenskega naroda, o izkoriščanju delavcev in kmetov ... Zbirka je kot življenjska knjiga od rojstva do smrti. V črticah čutimo njegovo veliko ljubezen do rodne zemlje, svojega naroda in še posebej do domačega jezika. Iz vseh je čutiti toplino in ljubezen.

Ob črtici *Dobro jutro* sem se posebej zamislil, saj je mladi Voranc, ko je bil boj s samim seboj in kljub trdi domači vzgoji, da mora govoriti slovensko, zatajil materni jezik in pozdravil tujca v nemškem jeziku, ta pa mu je odzdravil v slovenskem. Takrat si je obljubil, da svojega jezika nikoli več ne bo zatajil. Rekel je: »Moj rod, nikdar več v življenju te ne bom izdal.«

Ata mi je večkrat pripovedoval prigode svojega dedka in babice, ki sta bila Prežihova vrstnika. Moj pradedi, Svetnetov Franc, in Lovro sta skupaj hodila v šolo. Pradedi je rad pripovedoval, kako je cela hotuljska fara "skop letela", ko se je Voranc vrnil s svojih poti po tujini. Tako živo je pripovedoval, da so ga ljudje odprtih ust poslušali in tako iz prve roke izvedeli, kaj se v resnici dogaja po svetu. Težko so si predstavljali velika

mesta, kot so Pariz, Moskva in še mnoga druga po Evropi. Od njega so poslušali prve politične besede, saj je Voranc poleg pisateljavanja večino svojega časa posvetil politiki, boril se je za delavski razred in njegove pravice, za enakopravnost.

Moja družina je zelo povezana s slovensko besedo in ponosni smo, da smo Slovenci. Meni se zdi to, da pripadam nekemu narodu, ki ima podobne vrednote, zelo pomembno. Predvsem pa nas jezik naredi še bolj svoje, unikatne. Starejši kot sem, bolj znam ceniti svoj narod. Je pa tudi prav, da v domačem okolju uporabljamo narečje, da se ga učimo, da rastemo z njim in se ga ne sramujemo. To je naša materinščina in je del nas – Korošcev, del Slovencev. Znan slovenski pregovor pravi: *Vsaka vas ima svoj glas.*

Čeprav mladi danes med seboj komuniciramo bolj kot ne v slengu, se zavedamo, da imamo dolžnost skrbeti za slovensko besedo in to bogastvo izročiti prihodnjim rodovom. Ponosen sem na Slovenijo in na svoj materni jezik, na slovenščino in seveda koroščino. Trudil se bom, da tega znanja nikoli in nikdar ne bom zatajil.

Vid Nerad Rožej, 8. razred

NARODNA ZAVEDNOST

Danes mnogi v tujino za delom hitijo,
saj v domovini službe ne dobijo,
čeprav se za ljubi kruhek in preživetje na vse pretege borijo.
Kje in kaj pa Voranc je delal?
Ob kravah na paši se je brati in pisati učil,
v šoli, doma in še kje pa se je s slovenščino in z nemščino boril.
Bil zaveden Slovenec je
in o tem tudi pisal je.

Narodna zavednost? »Hja,« mislim, da temu posvetimo kar precej manj časa kot pred desetletji. Mladi se s tem pojmom kar premalo ukvarjamo in razmišljamo ob njem običajno le takrat, ko v nas podrezajo učitelji. Pa nas tudi ne moti, da si tega vprašanja pogosteje ne zastavljamo.

Če malo »poguglamo«, najdemo pod prvo točko seveda SSKJ, ki nam lepo razloži, da je to lastnost zavednega človeka, ki izraža in utrjuje svojo zavednost.

Zavednost, poznamo te kot pojem le.
Kar bi radi vedeli, še vedno skriva se.

Prežihov Voranc je kot otrok nehote prekršil to nenapisano pravilo. S tem je zatajil svoj jezik, svoj narod in samega sebe.

Voranc!
Prekršil si pravilo, nenamerno in plahoma.
»Guten Morgen« izdaval si tujcu Slovincu,
v sramoto potopil si se.
Kesal si se svojih besed
in pred svetom obljubil,
da zvest boš ostal koroški in slovenski deželi.

Tega se držim tudi sam. Čeprav kot športnik že sedaj v otroštvu obiščem veliko krajev in dežel, imam pred sabo vedno jasen cilj, da zastopam Korošce in Slovence, da sem Korošec in Slovenec kot Prežih.

Rok Ažnoh, 8. razred

DOBRO JUTRO, SLOVENSKI JE POZDRAV

O, Prežih, kaj si storil ti,
svoj dom, svoj rod, zatajil si,
ko tujca podložno pozdravil po nemško si,
a on ponosno odzdravil po slovensko ti.

Sramota ta je bolela zelo,
zato si prisegel si v srcu glasno:
„Nauk boleči si vtisnem v spomin,
slovenskega naroda ponosen bom sin.”

Ko je bil Prežih še otrok, je bila slovenščina v šoli in v družbi zaničevana ter preganjana. Če si znal samo slovensko, nisi veljal nič. Šole so bile najprej dvojezične. Nato pa je nemška oblast dosegla, da je pouk potekal le v nemščini.

V Prežihovem domačem kraju so živeli večinoma Slovenci. V šoli so morali otroci moliti in govoriti po nemško. Tudi ob srečanjih na cesti je bil od njih pričakovani nemški pozdrav. Prežih si je zapomnil, koga lahko pozdravlja po slovensko in koga mora pozdravljati v nemškem jeziku. Doma mu je oče, ki je bil zaveden Slovenec, zagrozil s prizemnikovcem, če bo pozdravljal po nemško. Nekega dne je mali Voranc zgodaj zjutraj pred šolo gnal živino na pašo. Srečal je lepo oblečenega tujega človeka. Ni vedel, kako naj ga pozdravi. Misli je, da je Nemec, zato ga je ponižno pozdravil po nemško, a tujec mu je glasno odzdravil v slovenščini.

Prežiha je bilo zaradi tega zelo sram. Težko mu je bilo pri srcu. Priznal si je, da je imel oče prav in da bi ga moral ubogati. Spoznal je, da je zatajil materni jezik. Prisegel si je, da ne bo nikoli več izdal slovenskega naroda. Pozneje se je počutil svobodnega, kakor svetlo jutro, ki je ponosno gledalo v novi dan.

Sam se bom skušal v življenju držati načela, da bom v okolju, kjer bom živel in s komer bom živel, skrbel za svoj materni jezik. Ne bomo se ga sramovali, tudi če bomo kaj povedali po koroško. Želim, da bi koroško in slovensko znali govoriti in prepevati še mnogi rodovi za nami.

Rok Plesnik, 6. razred

POZDRAV IZ SRCA

Tam pod Uršljo sem živel
in srečno otroštvo imel.
Pa prišel drugačen je čas
in prinesel tujce v našo vas.

Mati nas otroke je učila,
da pripadnost prava je vrlina.

Oče bil ponosen na svoj narod je
in maral ni za tujce te.

Odkar sem se rodil,
sem se maternega jezika učil.
A učitelj v šoli je tuje govoril
in nas nemščine učil.

Pa na poti v šolo srečam gospoda,
ki vrača se s sprehoda.
Bil je tako imenitno oblečen in bogat,
da nisem vedel, katere besede za pozdrav izbrat'.

Misel porodila se je v moji glavi:
»Bi bilo prav, da ga Slovenec po nemško pozdravi?«
A napačno sem izbral,
saj mi gospod vrnil je lep slovenski pozdrav.

Sramota, zadrega, zardela lica,
slovenskim staršem se zgodila je krivica,
njihov sin je svojo mater in očeta osramotil,
svoj narod zatajil.

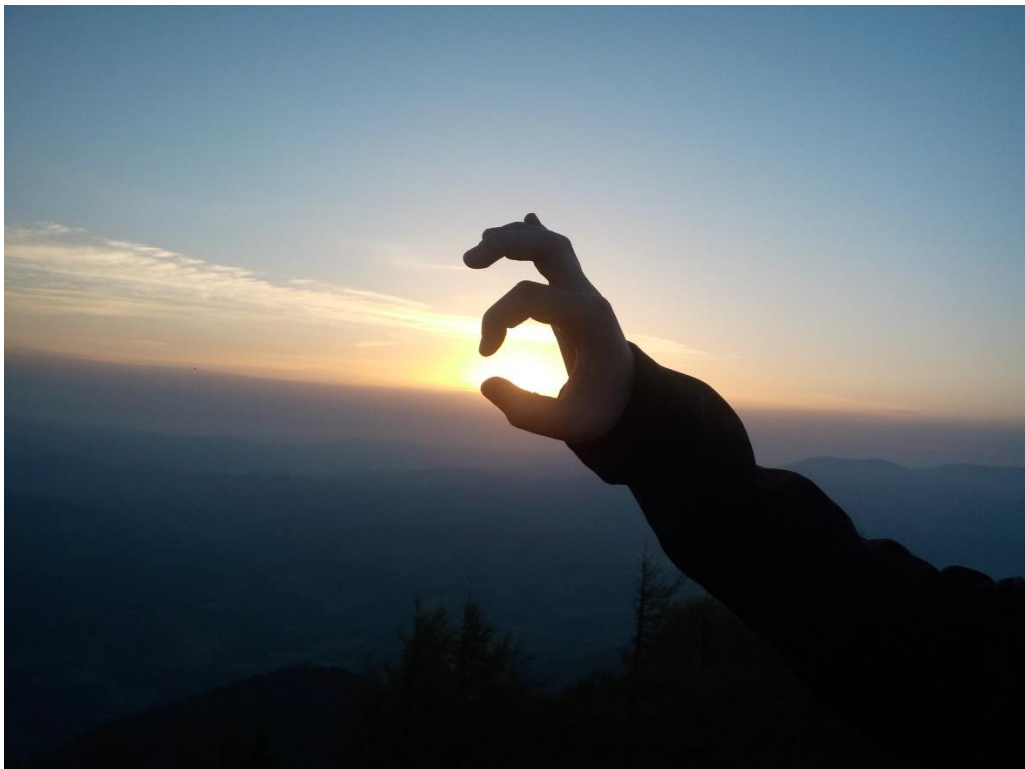
In tega nikoli več ne storim,
saj sem ponosen slovenskega naroda sin.

In če me pot ponese v svet,
ki bo z angleščino, nemščino ali s francoščino prevzet,
upam, da nikoli ne pozabim na njo,
eno in edino – slovenščino.

Leoni Jošt, 6. razred

Pričakali smo dan na Uršlji gori.

Fotografiral: Vid Ranc, 6. r.

Naša učenca, Jaš Završnik in Domen Medvoz, sta prejela nagrado za svoja sestavka. Čestitamo jima, seveda tudi vsem, ki so pisali in sodelovali s svojimi razmišljanji oz. s svojimi verzi, ker je vsako besedilo unikatno in dobro.

O POZDRAVLJANJU in SKRBI ZA SLOVENSKO BESEDO

Kako in kdaj pozdravljamo? Imamo: *dober dan, dober večer, lahko noč* ... Lepe in prijazne besede. Ali jih tudi uporabljamo? No ja, kakor kdaj! Zjutraj, ko vstanem, že pozdravim starše z dobro *jutro*. Če sem prepočasen, me s pozdravom prehitita. Tudi zvečer se poslovimo z *lahko noč*. S pozdravom *dober dan* pozdravim sosede in druge starejše ljudi, in to bolj zaradi spoštovanja. Kaj več pa že ne. Med nami mladimi pa največkrat veljajo pozdravi v slengu *haj, čao ali serbus*. Pozdravi, ki so po navadi v drugih jezikih, so kar tako brez razloga izbrani.

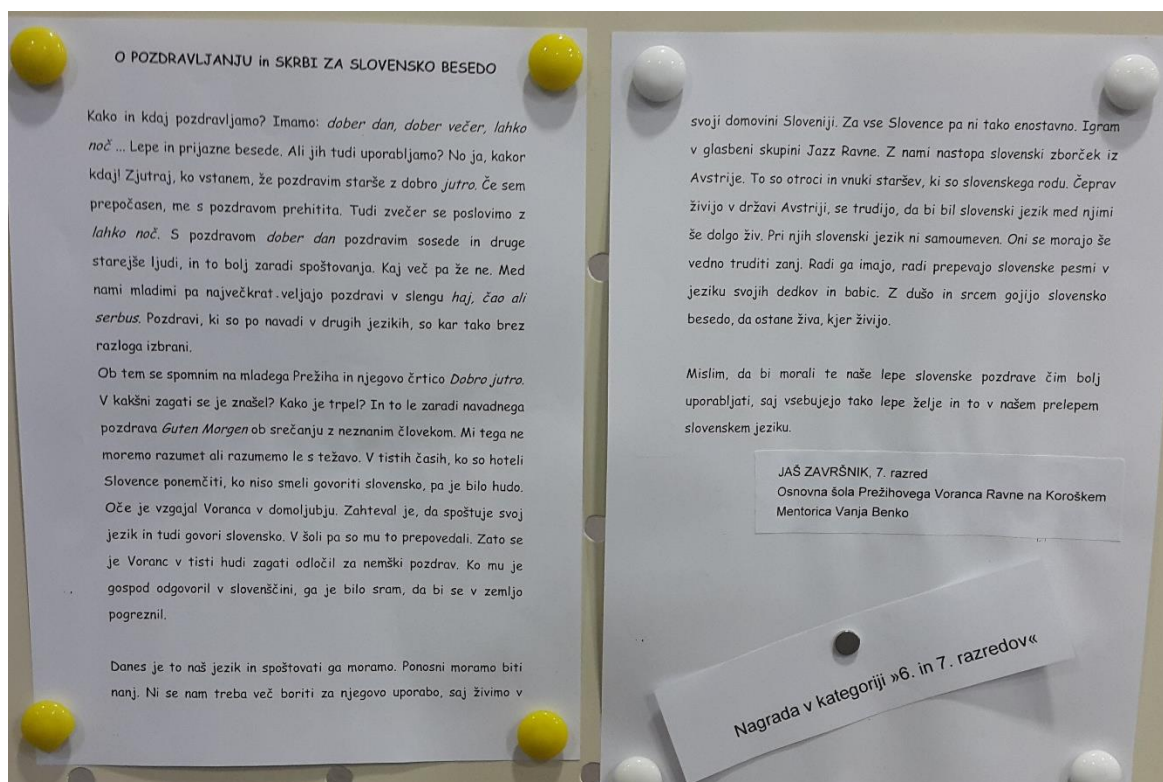
Ob tem se spomnim na mladega Prežiha in njegovo črtico *Dobro jutro*. V kakšni zagati se je znašel? Kako je trpel? In to le zaradi navadnega pozdrava *Guten Morgen* ob srečanju z neznanim človekom. Mi tega ne moremo razumeti ali razumemo le s težavo. V tistih časih, ko so hoteli Slovence ponemčiti, ko niso smeli govoriti slovensko, pa je bilo hudo. Oče je vzgajal Voranca v domoljubju. Zahteval je, da spoštuje svoj jezik in tudi govori slovensko. V šoli pa so mu to prepovedali. Zato se je Voranc v tisti hudi zagati odločil za nemški pozdrav. Ko mu je gospod odgovoril v slovenščini, ga je bilo sram, da bi se v zemljo pogreznil.

Danes je to naš jezik in spoštovati ga moramo. Ponosni moramo biti nanj. Ni se nam treba več boriti za njegovo uporabo, saj živimo v svoji domovini Sloveniji. Za vse Slovence pa ni tako enostavno. Igram v glasbeni skupini

Jazz Ravne. Z nami nastopa slovenski zborček iz Avstrije. To so otroci in vnuki staršev, ki so slovenskega rodu. Čeprav živijo v državi Avstriji, se trudijo, da bi bil slovenski jezik med njimi še dolgo živ. Pri njih slovenski jezik ni samoumeven. Oni se morajo še vedno truditi zanj. Radi ga imajo, radi prepevajo slovenske pesmi v jeziku svojih dedkov in babic. Z dušo in srcem gojijo slovensko besedo, da ostane živa, kjer živijo.

Mislím, da bi morali te naše lepe slovenske pozdrave čim bolj uporabljati, saj vsebujejo tako lepe želje in to v našem prelepem slovenskem jeziku.

Jaš Završnik, 7. razred

Fotografiral: Anže Bračko, 9. r.

KAKO SEM DOŽIVEL ČRTICO DOBRO JUTRO

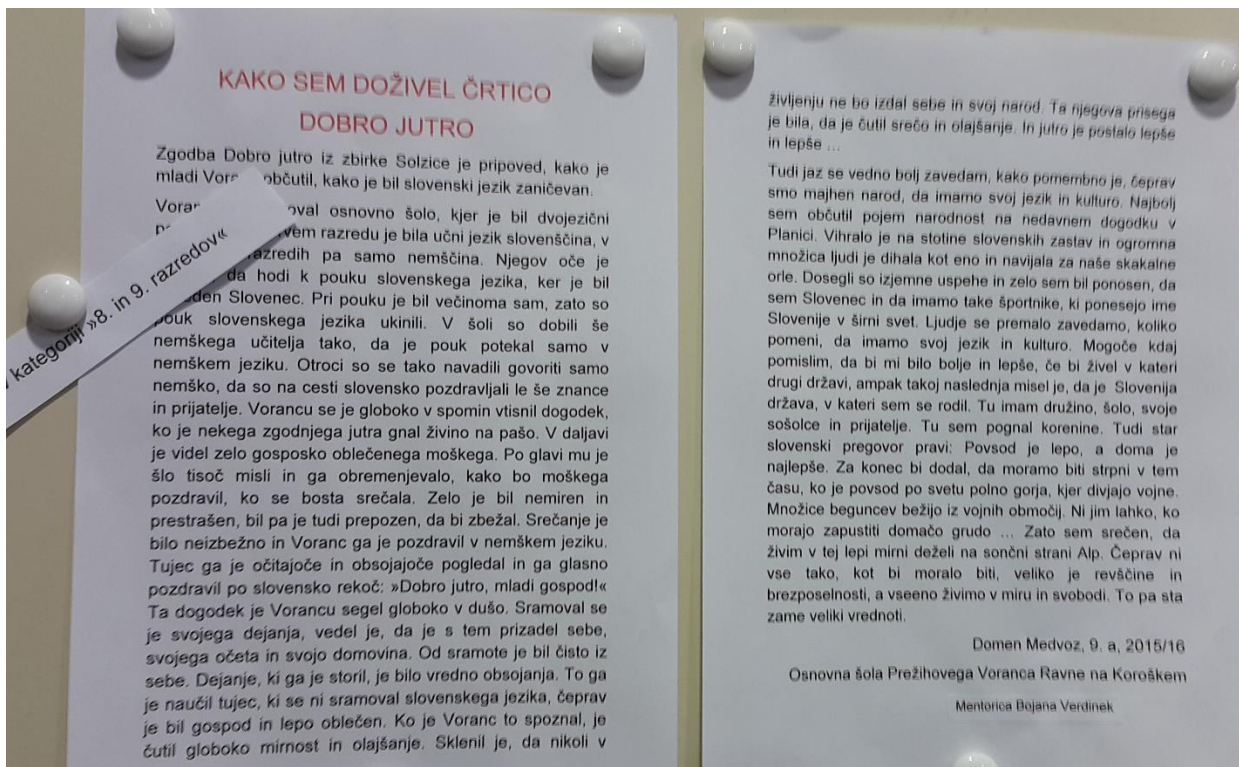
Zgodba Dobro jutro iz zbirke Solzice je pripoved, kako je mladi Voranc občutil, kako je bil slovenski jezik zaničevan.

Voranc je obiskoval osnovno šolo, kjer je bil dvojezični pouk. Samo v prvem razredu je bila učni jezik slovenščina, v naslednjih razredih pa samo nemščina. Njegov oče je vztrajal, da hodi k pouku slovenskega jezika, ker je bil zaveden Slovenec. Pri pouku je bil večinoma sam, zato so pouk slovenskega jezika ukinili. V šoli so dobili še nemškega učitelja tako, da je pouk potekal samo v nemškem jeziku. Otroci so se tako navadili govoriti samo nemško, da so na cesti slovensko pozdravljali le še znance in prijatelje. Vorancu se je globoko v spomin vtisnil dogodek, ko je nekega zgodnjega jutra gnal živino na pašo. V daljavi je videl zelo gosposko oblečenega moškega. Po glavi mu je šlo tisoč misli in ga obremenjevalo, kako bo moškega pozdravil, ko se bosta srečala. Zelo je bil nemiren in prestrašen, bil pa je tudi prepozen, da bi zbežal. Srečanje je bilo neizbežno in Voranc ga je pozdravil v nemškem jeziku. Tujec ga je očitajoče in obsojajoče pogledal in ga glasno pozdravil po slovensko rekoč: »Dobro jutro, mladi gospod!« Ta dogodek je Vorancu segel globoko v dušo. Sramoval se je svojega dejanja, vedel je, da je s tem prizadel sebe, svojega očeta in svojo domovino. Od sramote je bil čisto iz sebe. Dejanje, ki ga je storil, je bilo vredno obsojanja. To ga je naučil tujec, ki se ni sramoval slovenskega jezika, čeprav je bil gospod in lepo oblečen. Ko je Voranc to spoznal, je čutil globoko mirnost in olajšanje. Sklenil je, da nikoli v življenju ne bo izdal sebe in svoj narod. Ta njegova prisega je bila, da je čutil srečo in olajšanje. In jutro je postalo lepše in lepše ...

Tudi jaz se vedno bolj zavedam, kako pomembno je, čeprav smo majhen narod, da imamo svoj jezik in kulturo. Najbolj sem občutil pojem narodnost na nedavnem dogodku v Planici. Vihralo je na stotine slovenskih zastav in ogromna množica ljudi je dihala kot eno in navijala za naše skakalne orle. Dosegli so izjemne uspehe in zelo sem bil ponosen, da sem Slovenec in da imamo take športnike, ki ponesejo ime Slovenije v širni svet. Ljudje se premalo zavedamo, koliko pomeni, da imamo svoj jezik in kulturo. Mogoče kdaj pomislim, da bi mi bilo boljše in lepše, če bi živel v kateri drugi državi, ampak takoj naslednja misel je, da je Slovenija država, v kateri sem se rodil. Tu imam družino, šolo, svoje sošolce in prijatelje. Tu sem pognal korenine. Tudi star

slovenski pregovor pravi: Povsod je lepo, a doma je najlepše. Za konec bi dodal, da moramo biti strpni v tem času, ko je povsod po svetu polno gorja, kjer divjajo vojne. Množice beguncev bežijo iz vojnih območij. Ni jim lahko, ko morajo zapustiti domačo grudo ... Zato sem srečen, da živim v tej lepi mirni deželi na sončni strani Alp. Čeprav ni vse tako, kot bi moralo biti, veliko je revščine in brezposelnosti, a vseeno živimo v miru in svobodi. To pa sta zame veliki vrednoti.

Domen Medvoz, 9. a

Fotografiral: Anže Bračko, 9. r.

LETOŠNJE URE PODALJŠANEGA BIVANJA

Lepo pozdravljen/-a, bralec ali bralka!

Letos so ure podaljšanega bivanja potekale zelo zanimivo. Niso bile običajne, kot so v večini šol, saj smo trenirali namizni tenis. Trenirali smo približno od oktobra do marca, ko smo imeli veliki finale. To je bil poseben dan, ko smo ... Oprostite, začnimo na začetku ...

Nekega dne je naš učitelj Branko Merkač prinesel v razred loparje in žogice za namizni tenis. Vsi smo ga gledali, kot da ima zlato. Vsem so se zasvetile oči. Skupaj smo potisnili štiri mize in igrali. Igrali smo kot zelenci. Še loparja nismo znali držati, zato nas je učitelj učil, učil, učil in učil. Ko smo že obvladali, smo naredili velik plakat, na katerem je bila narisana igralna piramida. Otvorili smo turnir in začeli s tekmovanjem. Imeli smo prvo in tolažilno skupino. Ko je bil turnir na polovici, smo začeli z izdelavo diplom, ki smo jih naredili sami. Po mesecu dni trdega dela so bile diplome gotove. Odigrali smo vse tekme, tudi finale za tolažilno skupino. Ostal nam je samo še veliki finale prve skupine med Aljažem Brankovičem in Niko Pandev. Povabili smo ravnatelja Stanislava Osojnika, Luko Breznika (med tremi najboljšimi na šoli v namiznem tenisu), ki pa je s seboj pripeljal svojega prijatelja Aljaža Godca (med tremi najboljšimi na šoli v namiznem tenisu). Imeli smo veliko dela s pripravami: pospraviti in urediti učilnico, napisati vprašanja za intervju, poiskati voditelja in voditeljico ter sodnika. V četrtek, 24. marca, ob 13.15 smo imeli veliki finale. Najprej sta nam Luka in Aljaž predstavila vse udarce, prikazala igro in odigrala set. Tekmovanje je spremljal gospod ravnatelj, a žal si finala ni ogledal, saj je imel nujne opravke. Aljaž in Nika sta se začela ogrevati, nato sta izžrebala, kdo bo imel servis ... in začel se je finale. Dvoboj je bil napet. Prvi set je zmagala Nika, a za Aljaža ni bilo še nič izgubljenega, saj se je igralo na dva dobljena seta. Tudi naslednji set je dobila Nika in tako je bila zmagovalka turnirja 4. in 5. razredov OŠ Prežihovega Voranca. Diplome sta podelila Aljaž in Luka.

Po končani prireditvi smo izvedli intervju z Aljažem in Luko.

KDAJ STE ZAČELI Z NAMIZNIM TENISOM?

LUKA B.: V 3. razredu.

ALJAŽ G.: V 5. razredu.

KDO JE VAJIN TRENER?

Jure Dretnik in Darko Jamšek.

KDO VAJU JE NAVDUŠIL ZA TA ŠPORT?

LUKA B.: Sam način igre.

ALJAŽ G.: Sam način igre in oče.

KOLIKOKRAT NA TEDEN TRENIRATE?

7 do 8-krat na teden.

KATERI SO VAJINI NAJVEČJI USPEHI?

LUKA B.: Večkrat 1. in 3. v dvojicah na ekipnem turnirju, 2. na mastersu in 3-krat 3. mesto pri mlajših kadetih.

ALJAŽ G.: 3. mesto na topu, večkrat 3. mesto, 2. mesto na odprtem prvenstvu mlajših kadetov, 1-krat 2. mesto na državnem prvenstvu, 1. mesto na državnem turnirju v dvojicah in 1. mesto na državnem prvenstvu.

KAKO USKLAJUJETE ŠPORT IN ŠOLO?

LUKA B.: Trening, šola, trening, šola.

ALJAŽ G.: Ko ni treninga, se učim.

KAJ POČNETE V ČASU, KO NI TRENINGA?

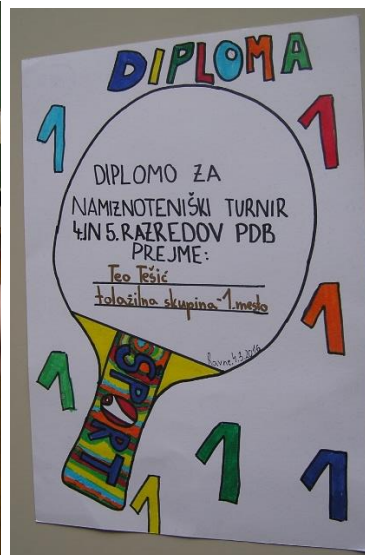
LUKA B.: Igram računalnik☺

ALJAŽ G.: Igram računalnik in igram se s prijatelji☺

ZAKAJ RADA IGRATA NAMIZNI TENIS?

Zaradi načina igre.

LUKI IN ALJAŽU HVALA ZA ODGOVORE, ZA KONEC PA ŠE TO: Na šoli je še en nadarjen igralec namiznega tenisa. To je Žiga Kristijan Žigon, ki trenira pri NTK Fužinar. V aprilu letos je postal državni prvak kadetov.

Zbral: Branko Merkač, učitelj OPB

JUNIJSKE DEJAVNOSTI PREŽIHOVCEV

VALETA devetošolcev v petek, 3. 6. 2016

Lep program, prijetno vzdušje ... Lepo je bilo, ostali bodo lepi spomini.

NARAVOSLOVNI DAN OSMOŠOLCEV

V sredo, 8. 6. 2016, smo se s šolo odpravili na zaključni izlet – naravoslovni dan. Odhod je bil ob 7:00 zjutraj, zato sem morala zelo hitro vstati. Na avtobusu smo se pogovarjali, peli in poslušali glasbo. Najprej smo se odpeljali do Notranjskega muzeja v Postojni, kjer smo pojedli malico, potem pa se odpravili na ogled muzeja. Tam smo videli okostje jamskega medveda in drugih živali. Naučili smo se veliko o kraških pojavih ter značilnostih tega dela Slovenije. Izdelali smo si tudi svoje fosile in jih pobarvali. Po tem smo se odpeljali naprej do Etnološkega muzeja, kjer smo odšli v sobo, v kateri je bila velika maketa. Gospod nam je povedal vse o Cerknškem jezeru, ob tem pa je na maketi tekla voda in nam ta zanimiv pojav tudi prikazala. Nato smo si ogledali še kratek film o našem presihajočem jezeru. Na žalost si ta čudež narave nismo ogledali od blizu. Ko smo končali z ogledom, smo se odpeljali do McDonaldsa v Ljubljani in domov.

Napisala in fotografirala: Sara Barbič, 8. b

Fotografirala: Jana Komprej, 8. r.

V sredo, 8. 6. 2016, smo imeli osmošolci naravoslovni dan. Ob 7.00, smo se z avtobusom odpravili na pot. Najprej smo si z vodičko ogledali Muzej Krasa. Videli smo veliko zanimivih, dragocenih in posebnih stvari. Veliko smo izvedeli o znamenitih kamnih Krasa, iz česa so narejeni in ali jih raztaplja kislina. Naredili smo tudi poskuse, da smo si lažje predstavljali, kar smo slišali. Nato smo si ogledali primerjavo kosti jamskega in rjavega medveda. Kost smo lahko tudi prijeli v roke. Videli smo velik portret Janeza Vajkarda Valvazorja, delo mojstra Iva Frankeja, ter Valvazorjevo knjigo Slava vojvodine Kranjske.

Na velikem namiznem platnu nam je vodička pokazala, koliko jam je na Krasu. Klasični Kras imenujemo pokrajino med izviri Ljubljanice in Tržaškim zalivom, ki je zaradi znamenitih jam, presihajočih jezer, ponikalnic in izvirov ter kamnitega površja in vrtač vedno zbujala zanimanje med domačini in popotniki.

Izvedeli smo tudi nekaj o življenju jamskega človeka in načinu življenja. Pod mikroskopom smo si lahko ogledali živalce, ki živijo v kraških jamah. Potem smo si šli ogledat okostje jamskega medveda. Z njim smo se lahko tudi fotografirali. Po ogledu muzeja pa nam je vodič s pomočjo nekaterih učencev pokazal, kako ponarejajo kosti. Potem smo si lahko pobarvali svoje »kosti«, ki jih nam je vodič pripravil že prej. Ko smo končali z ogledom, smo se usedli na avtobus in se odpeljali v Cerknico, kjer smo si ogledali muzej Jezerski hram.

V muzeju je Cerkniško jezero prikazano z unikatnim modelom – živo maketo, kjer smo v pomanjšanem merilu videli prostorski položaj jezera, njegovo širšo kraško okolico med coprniško Slivnico in gozdnatimi Javorniki. Ob strokovni razlagi smo natančno spoznali delovanje vodnega sistema oziroma nastajanje in presihanje kraškega fenomena Cerkniškega jezera. Ob prikazu vodnega sistema smo spremljali tonske posnetke življenja ob jezeru Tako smo resnično občutili vso naravo, vodo, ptice in živali

...

Izvedeli smo tudi nekaj o reki Pivki, ki teče skozi Pivško dolino počasi in v številnih zavojih, ob deževju pa je zanjo značilno poplavljanje. Reka Pivka nato na koncu

Postojnskega kraškega polja ponikne pod hrib Sovič in nadaljuje svoj podzemni tok proti podzemnemu sotočju z Rakom v Planinski jami. Na plano nato priteče kot reka Unica. Med podzemnim tokom je Pivka ustvarila najdaljšo podzemno jamo v Sloveniji, Postojnsko jamo. Zato reki rečemo reka sedmerih imen.

Po ogledu makete pa smo si ogledali krajši film o Cerkniškem jezeru.

Po vseh ogledih smo se odpeljali nazaj proti domu. Dan je bil lep in nepozaben.

Urška Hancman, 8. r.

TEHNIŠKI DAN sedmošolcev

V četrtek, 9. 6, smo sedmošolci imeli zaključno ekskurzijo – naravoslovni dan.

Dobili smo se pred bazenom ob 7.30. Naša prva postaja je bila v Radencih. Tam smo si ogledali kratek film in izvedeli, od kod izvira voda. Ob koncu predstavitve si je lahko vsakdo vzel svojo plastenko radenske.

Naša naslednja točka je bilo Razkrižje, kjer smo si ogledali življenje pred 5500 leti. Bilo je zelo zanimivo. Prikazali so nam, kako so živeli, s čim so se prehranjevali, kako so bili oblečeni ... Nato smo se odpravili v vas Gorišnica, kjer smo si ogledali panonsko hišo, katere zadnja lastnica je bila Dominikova Kata (1894–1990), po njeni smrti pa jo je vzela v last občina. Izvedeli smo veliko zanimivega. Glavni deli hiše so bili: hiša, kjer sta spala oče in mati, črna kuhinja, izba, kjer so spali otroci, in shramba.

Naš tehniški dan je bil zelo zanimiv in poučen.

Maja Marinković, 7. b

V četrtek, 9. 6. 2016, smo sedmošolci imeli zaključno ekskurzijo. Odpravili smo se v Radence, kjer smo lahko okušali nove okuse mineralne vode in si pogledali film.

Potem smo »odšli« v pradavnino. V Razkrižju smo videli, kako so živeli pred 5500 leti ter kako so takrat orali.

Zadnja postaja je bila Gorišnica pri Ptuj, kjer smo si ogledali kmečko hišo, v kateri je nazadnje živela Kata, ki je umrla leta 1990. Zdravila je veliko ljudi in nikoli ni zbolela. Nato smo še pomalicali in se odpravili na avtobus. Prijazen šofer nas je varno pripeljal nazaj na Ravne.

Meni je bil ta dan čudovit in lep.

Alja Straže, 7. b

Bilo mi je zelo všeč, zelo sem se zabavala. Mogoče bi spremenila samo to, da v Razkrižju praljudje ne bi tako silili v nas, saj so bili že malo zopni na koncu in kar vsiljevali so nam hrano, katere ne maram. Zapomnila si bom, kako so bili kmetje in praljudje napredni. In kako so me v Razkrižju napikali komarji.

Neja Šumnik, 7. b

Na tehniškem dnevu smo včeraj bili,
po Prekmurju smo pohajkovali
in si njihove znamenitosti ogledovali.
Najprej smo v točilnico Radenske šli,
kjer vse o radenski smo zvedeli
in jo tudi poskusili.

Potem smo k pračloveku v Razkrižje šli
pa skromen kruhek poskusili,
eni so pa tudi na drevo splezali.

Za konec pa smo še na Dominkovo domačijo šli
in si staro panonsko bajto ogledali.
Nato smo se na avtobus nabasali
in jo s polnim gasom nazaj domov na Koroško zašvasali.

Jan Kokot in Nejc Štern, 7. b-razred

V Radencih smo si ogledali film, v katerem je prikazano, kako je nastalo in se razvijalo podjetje Radenska. V Razkrižju so nam pokazali, kako so ljudje nekoč orali, kako so si iskali hrano, kje so živeli in kako so odganjali slabo vreme. Gospa na Dominkovi domačiji nam je na koncu razkazala panonsko hišo.

Ta dan je bil zares zanimiv in upamo, da bomo imeli organiziranih še več takšnih oz. podobnih dni.

Nik Šater, Klemen Mager in Anže Ranc, 7. b

Bilo je zabavno, veliko smo se naučili in novega spoznali.

Ema Šuler, 7. b

14. 6. 2016 so devetošolci predali ključ osmošolcem. Pripravili so zanimive igre. Vsi smo za vse navijali in ključ si bodo bratsko »delili«, ker ajevci in bejevci čutijo, da so eno.

Fotografiral: Blaž Mager, 9. a

V četrtek, 23. 6., predzadnji dan pouka, smo imeli še zadnji športni dan v tem šolskem letu. Uživali smo v in ob bazenu.

Manjša skupina je odšla (nekaj nas je kolesarilo) z učiteljico naravoslovja na Preški vrh, kjer smo imeli delavnico o domačem vrtu in pridelkih. Govorili smo o Prežihovem »gartlno«, izdelavi (nastal je na podlagi starih fotografij) in rastlinah v njem (zelišča, solata, korenček in čebula ...). Za konec so nam pripravili še pogostitev – skuto z različnimi dodatki in domači sok.

Rok Ažnoh, 8. a

Fotografiral: Žiga Obretan, 8. a

Zadnji dan pouka, v **petek, 24. junija 2016**, smo prisluhnili radijski oddaji ob dnevu državnosti.

Učenci in učenke 6. b so pred oddajo skupaj zapisali naslednje razmišljanje: **DAN DRŽAVNOSTI JE ZA NAŠO DRŽAVO IN ZA NAS POMEMBEN PRAZNIK, KER IMAMO RADI DOMOVINO IN JO SPOŠTUJEMO.**

Po radijski oddaji pa so v **7. b-razredu** nanizali besede in besedne zveze, na katere ob državnem prazniku pomislijo: največji slovenski pesnik France Prešeren, Trubar in 1. slovenska knjiga, Triglav, lipicanci, praznični dan, oblika naše države spominja na kokoš, bogastvo, zastava, grb, himna, dom, patriotizem, življenje v skupnosti, strpnost, enotnost ...

Zbrala, uredila in oblikovala: Vanja Benko, učiteljica ŠNO

Želimo vam lepe in varne počitnice.

O svojih poteh zapišite kratke utrinke in dodajte foto dokumentacijo, da bomo imeli jeseni kaj zanimivega objaviti na naših straneh.